

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA

**Nacrt
Prijedlog Zakona broj_____**

**KONAČNI PRIJEDLOG
OVRŠNOG ZAKONA
- TREĆE ČITANJE**

Zagreb, listopad 2010. g.

KONAČNI PRIJEDLOG OVRŠNOG ZAKONA

Dio prvi

Glava prva

OSNOVNE ODREDBE

Sadržaj Zakona

Članak 1.

- (1) Ovim se Zakonom uređuje postupak po kojem javni ovršitelji i javni bilježnici provode prisilno ostvarenje tražbina na temelju ovršnih i vjerodostojnih isprava (ovršni postupak).
- (2) Ovim se Zakonom uređuje postupak po kojem sudovi određuju i provode prisilno ostvarenje tražbina kada je to zakonom propisano.
- (3) Ovim se Zakonom uređuje postupak po kojem sudovi i javni bilježnici provode osiguranje tražbina (postupak osiguranja).
- (4) Ovim se Zakonom uređuju i materijalnopравни odnosi koji se zasnivaju na temelju ovršnih postupaka i postupaka osiguranja iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka.
- (5) Odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju se na postupke propisane posebnim zakonom.

Značenje pojedinih izraza

Članak 2.

Pojedini izrazi upotrijebljeni u ovom Zakonu imaju ova značenja:

1. izraz "tražbina" označava pravo na neko davanje, činjenje, nečinjenje ili trpljenje,
2. izraz "ovrhovoditelj" označava osobu koja je pokrenula ovršni postupak te osobu u čiju je korist taj postupak pokrenut po službenoj dužnosti,
3. izraz "predlagatelj osiguranja" označava osobu koja je pokrenula postupak osiguranja te osobu u čiju je korist taj postupak pokrenut po službenoj dužnosti,
4. izraz "ovršeni" označava osobu protiv koje se ostvaruje tražbina,
5. izraz "protivnik osiguranja" označava osobu protiv koje se tražbina osigurava,
6. izraz "stranka" označava ovrhovoditelja i ovršenika te predlagatelja osiguranja i protivnika osiguranja,
7. izraz "sudionik" označava osobu koja u postupku ovrhe ili osiguranja nije stranka, a u postupku sudjeluje zbog toga što se u njemu odlučuje o nekom njenom pravu ili zbog toga što za to ima pravni interes,
8. izraz „ovršno tijelo“ označava javnog ovršitelja, javnog bilježnika i sud koji postupaju po odredbama ovoga Zakona,
9. izraz „javni ovršitelj“ označava ovršno tijelo u čijoj nadležnosti je provedba ovršnog postupka u skladu s odredbama ovoga ili posebnog zakona,
10. izraz „ovršni nalog“ označava odluku javnog ovršitelja kojom se u cijelosti ili djelomice prihvaća prijedlog za provedbu ovrhe,
11. izraz „rješenje o ovrsi“ označava odluku kojom javni bilježnik ili sud u cijelosti ili djelomice prihvaća prijedlog za ovrhu ili kojom se po službenoj dužnosti određuje ovrha.

12. izraz „rješenje o osiguranju“ označava odluku kojom sud u cijelosti ili djelomice prihvaća prijedlog za osiguranje ili kojim se po službenoj dužnosti određuje osiguranje,
13. izraz „sredstva ovrhe i osiguranja“ označava ovršne radnje, odnosno radnje osiguranja ili sustav takvih radnji kojima se po zakonu tražbina prisilno ostvaruje ili osigurava,
14. izraz „predmet ovrhe i osiguranja“ su stvari i prava na kojima se može provesti ovrha ili osiguranje osim onih koja su prema međunarodnom ili domaćem propisu izuzeti od ovrhe ili osiguranja,
15. izraz „sudski ovršitelj“ označava sudskog službenika koji po nalogu suda neposredno poduzima pojedine radnje u ovršnom postupku ili postupku osiguranja,
16. izraz „javno ovjerovljena isprava“ ili „ovjerovljena isprava“ označava ispravu na kojoj je potpis neke osobe ovjerovio javni bilježnik ili koja druga osoba ili tijelo s javnim ovlastima u čijoj je to nadležnosti,
17. izraz „kazna“ označava novčanu kaznu i kaznu zatvora koju sud može izreći stranci i sudioniku na temelju ovoga Zakona,
18. izraz „penal“ označava sredstvo ovrhe i osiguranja kojim se po zakonu tražbina prisilno ostvaruje ili osigurava,
19. izraz „ovršenikov dužnik“ označava fizičku odnosno pravnu osobu prema kojoj ovršenik ima tražbinu,
20. izraz „javnoovršiteljska odluka“ označava odluku koju su javni ovršitelji ovlašteni donositi na temelju ovog ili drugog zakona,
21. izraz „javnobilježnička odluka“ označava odluku koju su javni bilježnici ovlašteni donositi na temelju ovog ili drugog zakona,
22. izraz „nagodba“ označava nagodbu sklopljenu pred sudom i izabranim sudom, nagodbu sklopljenu u upravnom postupku ako se njome utvrđuje neka obveza ili ako glasi na ispunjenje novčane obveze, nagodbu sklopljenu u postupku pred sudovima časti pri komorama u Republici Hrvatskoj ili nagodbu sklopljenu u izvansudskom postupku mirenja u skladu s odredbama posebnih zakona,
23. izraz „registar“, odnosno „upisnik“ označava svaku bazu podataka koja se vodi o stvarima i pravima koja čine ovršenikovu imovinu, neovisno od toga da li se podaci vode u materijaliziranom ili elektroničkom obliku,
24. izraz „banka“ označava kreditnu instituciju, osnovanu prema zakonu kojim se uređuje poslovanje kreditnih institucija, pod kojom se podrazumijeva banka, štedna banka i podružnica strane banke sa sjedištem u Republici Hrvatskoj,
25. izraz „Financijska agencija“ (dalje u tekstu: Agencija) označava pravnu osobu koja provodi ovrhu prema odredbama zakona kojim se uređuje provedba ovrhe na novčanim sredstvima,
26. izraz „račun“ označava transakcijski račun, štedni ulog i oročena novčana sredstva koja ovršenik ima kod banaka u skladu s odredbama zakona kojim se uređuje provedba ovrhe na novčanim sredstvima,
27. izraz „prednosni red“ označava redosljed po kojem se provodi ostvarenje tražbine protiv ovršenika,
28. izraz "poljodjelac" označava osobu kojoj je poljoprivredna proizvodnja pretežiti izvor prihoda,
29. izraz „pošta“ označava davatelja poštanskih usluga koji je na temelju posebnog zakona kojim je uređeno obavljanje poštanskih usluga ovlašten za obavljanje univerzalnih poštanskih usluga.

Predmet na kojima ovrha i osiguranje nisu dopušteni

Članak 3.

- (1) Predmet ovrhe i osiguranja ne mogu biti stvari i prava koja su međunarodnim ugovorom ili zakonom izuzeta od ovrhe i osiguranja te tražbine po osnovi poreza i drugih pristojbi.
- (2) Predmet ovrhe i osiguranja ne mogu biti objekti, oružje i oprema namijenjeni obrani te sredstva, oprema i objekti namijenjeni radu tijela državne uprave, jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravosudnih tijela.
- (3) Može li neka stvar ili neko pravo biti predmet ovrhe ili osiguranja, odnosno je li ovrha ili osiguranje na nekoj stvari ili pravu ograničeno, ocjenjuje se s obzirom na okolnosti koje postoje u vrijeme pokretanja postupka, ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

Zaštita dostojanstva ovršenika, odnosno protivnika osiguranja

Članak 4.

- (1) Pri provedbi ovrhe i osiguranja pazit će se na dostojanstvo ovršenika i protivnika osiguranja te na to da ovrha, odnosno osiguranje za njega budu što manje nepovoljni.
- (2) Javni ovršitelj može provesti ovrhu u ovršenikovom domu samo uz odobrenje nadležnog suda.
- (3) Javni ovršitelj može provesti ovrhu u ovršenikovom domu i neradnim danom ili noću ako za to postoji opravdani razlog i ako sud odobri provedbu ovrhe neradnim danom ili noću.
- (4) Odobrenje iz stavka 2. i 3. sud daje u obliku zaključka.

Ovrha i osiguranje na imovini strane države

Članak 5.

- (1) Na imovini strane države u Republici Hrvatskoj ne može se odrediti ni provesti ovrha ili osiguranje bez prethodne suglasnosti ministra nadležnog za poslove pravosuđa, uz prethodno mišljenje ministra nadležnog za vanjske poslove, osim ako je strana država pristala na ovrhu, odnosno osiguranje.
- (2) Ako uz prijedlog kojim se pokreće postupak na imovini strane države u Republici Hrvatskoj nije podnesena suglasnost iz stavka 1. ovoga Zakona, odnosno pristanak strane države prijedlog će odbaciti javni ovršitelj, odnosno sud.

Pokretanje postupka po službenoj dužnosti

Članak 6.

- (1) Ovršni postupak i postupak osiguranja sud pokreće i po službenoj dužnosti kad je to ovim ili drugim zakonom izrijekom određeno.
- (2) Kad postupak pokreće tijelo ili osoba koja nije nositelj tražbine, a zakonom je ovlaštena pokrenuti ga radi ostvarenja ili osiguranja tražbine određene osobe, odnosno kad sud pokreće postupak po službenoj dužnosti, osoba radi čije je tražbine postupak pokrenut ne može poduzimati radnje koje bi sprječavale provedbu postupka.
- (3) Ako tijelo ili osoba iz stavka 2. ovoga članka odluči povući prijedlog kojim je postupak pokrenut, odnosno ako sud odluči obustaviti postupak pokrenut po službenoj dužnosti, osoba radi čije je tražbine postupak pokrenut može preuzeti vođenje postupka. Izjavu o preuzimanju postupka ta osoba mora dati u roku od osam dana od dana kad joj je dostavljena obavijest o povlačenju prijedloga odnosno o namjeri da se postupak obustavi.

Podnesci i ročišta

Članak 7.

- (1) U ovršnom postupku i postupku osiguranja ovršno tijelo postupa na temelju podnesaka i drugih pismena, a može održati i ročište kada je to ovim Zakonom određeno ili kad smatra da je održavanje ročišta svrhovito.
- (2) O ročištu, umjesto zapisnika, ovršno tijelo može sastaviti službenu bilješku.
- (3) U ovršnom postupku i postupku osiguranja nema mirovanja postupka.

Privremeni zastupnik

Članak 8.

- (1) U slučaju prekida ovršnog postupka ili postupka osiguranja sud može, na prijedlog stranke, javnog ovršitelja, javnog bilježnika ili po službenoj dužnosti, ako je to potrebno radi zaštite prava i interesa koje od stranaka, postaviti privremenoga zastupnika stranci u odnosu na koju je nastao razlog zbog kojega je došlo do prekida
- (2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, ovršno tijelo će nastaviti prekinuti postupak i prije nego što prestane razlog zbog kojeg je došlo do prekida postupka.

Ovršno tijelo i odluke

Članak 9.

- (1) U prvom stupnju postupak ovrhe vodi i odluke donosi javni ovršitelj ili javni bilježnik, a iznimno sudac pojedinac kad je ovim ili drugim zakonom određeno da ovrhu određuje i provodi sud (prvostupanjsko tijelo).
- (2) U prvom stupnju postupak osiguranja vodi i odluke donosi sud pojedinac ili javni bilježnik.
- (3) U drugom stupnju odluke donosi sudac pojedinac.
- (4) Ako se o prisilnom ispunjenju ili osiguranju nekih tražbina odlučuje u nekom drugom sudskom postupku, takve odluke sud donosi u sastavu u kojemu vodi taj sudski postupak.
- (5) Odluke u ovršnom postupku i postupku osiguranja ovršno tijelo donosi u obliku ovršnog naloga, rješenja i zaključka.
- (6) Ovršno tijelo zaključkom odlučuje o upravljanju postupkom i o drugim pitanjima kad je to izrijekom predviđeno ovim Zakonom.

Žalba

Članak 10.

- (1) Protiv ovršnog naloga, rješenja o ovrsi i ostalih rješenja donesenih u prvom stupnju može se podnijeti žalba, osim ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.
- (2) O žalbi protiv ovršnog naloga, rješenja o ovrsi i ostalih rješenja donesenih u postupku pred javnim ovršiteljem, odnosno javnim bilježnikom odlučuje prvostupanjski sud.
- (3) Protiv rješenja kojeg je donio prvostupanjski sud po podnesenoj žalbi iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba.
- (4) O žalbi protiv rješenja o ovrsi, rješenja o osiguranju i ostalih rješenja prvostupanjskog suda donesenih u ovršnom postupku i postupku osiguranja odlučuje drugostupanjski sud, osim ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.
- (5) Žalba se podnosi u roku od osam dana od dana dostave odluke donesene u prvostupanjskom postupku, a protiv rješenja o ovrsi donesenog na temelju mjenice ili čeka u roku od tri dana, osim ako se ne pobija samo odluka o troškovima postupka.
- (6) Podnesena žalba ne odgađa provedbu ovrhe, osim ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

(7) Protiv zaključka nije dopuštena žalba.

Revizija, ponavljanje postupka i povrat u prijašnje stanje

Članak 11.

- (1) Protiv pravomoćne odluke donesene u postupku ovrhe i osiguranja nije dopuštena revizija niti ponavljanje postupka.
- (2) Povrat u prijašnje stanje dopušten je samo zbog propuštanja roka za žalbu.

Redosljed postupanja

Članak 12.

- (1) U ovršnom postupku i postupku osiguranja ovršno tijelo dužno je postupati žurno.
- (2) Ovršno tijelo dužno je predmete uzimati u rad redom kako ih je primilo, osim ako priroda tražbine ili posebne okolnosti ne zahtijevaju da se postupi drugačije.

Dostava

Članak 13.

- (1) U ovršnom postupku i postupku osiguranja na odgovarajući se način primjenjuju odredbe o dostavi prema pravilima parničnog postupka, osim ako ovim ili drugim zakonom nije drugačije određeno.
- (2) Ako dostavu obavlja neposredno ovršno tijelo koje odlučuje u postupku, a dostavu treba obaviti izvan službenog područja tog ovršnog tijela, ono će pismeno koje se dostavlja uz molbu proslijediti ovršnom tijelu iste vrste na čijem se službenom području nalazi ovršenikova adresa. Ovršna tijela iste vrste su jedna drugom dužna ukazivati pravnu pomoć dostave u ovršnom postupku. Ako zamoljeno ovršno tijelo nije nadležno obaviti radnju za koju je zamoljeno, ustupit će molbu nadležnom ovršnom tijelu, odnosno drugom državnom tijelu nadležnom za obavljanje zamoljene radnje i o tome obavijestiti ovršno tijelo od kojeg je primilo molbu. Ako mu nadležno ovršno tijelo, odnosno drugo državno tijelo nije poznato, vratit će molbu ovršnom tijelu koje mu je molbu uputilo. Ako u jednom mjestu postoji više ovršnih tijela, molba za davanje pravne pomoći dostave može se podnijeti bilo kojem od tih ovršnih tijela.
- (3) Kad je ovim ili drugim zakonom predviđeno da se dostava ili koja druga radnja obavlja preko javnog ovršitelja ili javnoga bilježnika, dostava, odnosno radnja obavljaju se tako da javni ovršitelj ili javni bilježnik, na zahtjev ovlaštene osobe ili tijela, putem pošte ili neposredno, dostavi pismeno i o tome sastavi zapisnik, otpravak kojega će dostaviti ovlaštenoj osobi ili tijelu koji su zamolili pravnu pomoć dostave.
- (4) Na radnje poduzete u vezi s dostavom preko javnih ovršitelja ili javnih bilježnika na temelju ovoga Zakona stranke ne plaćaju pristojbe već troškovi dostave ulaze u troškove ovrhe.
- (5) Javni ovršitelj ili javni bilježnik u obavljanju dostave na temelju ovoga Zakona ima prava i dužnosti sudskog dostavljača, a u obavljanju dostave može ga zamjenjivati zamjenik odnosno prisjednik, pomoćnik odnosno savjetnik te vježbenik.

Troškovi postupka

Članak 14.

- (1) Troškove postupka u svezi s određivanjem i provedbom ovrhe i osiguranja prethodno snosi ovrhovoditelj, odnosno predlagatelj osiguranja.

- (2) Ovrhovoditelj, odnosno predlagatelj osiguranja dužan je troškove postupka predujmiti u roku koji odredi ovršno tijelo. Ako troškovi ne budu predujmljeni u tom roku, ovršno tijelo će obustaviti ovrhu, odnosno osiguranje. Ako u roku ne budu predujmljeni troškovi o kojima ovisi poduzimanje neke radnje o kojoj ne ovisi provedba ovrhe, ovrha će se nastaviti, ali se ta radnja neće provesti.
- (3) Troškove postupka koji je sud pokrenuo po službenoj dužnosti prethodno predujmljuje sud iz svojih sredstava.
- (4) Ovršenik, odnosno protivnik osiguranja dužni su ovrhovoditelju, odnosno predlagatelju osiguranja naknaditi troškove koji su bili potrebni za ovrhu ili osiguranje.
- (5) Ovrhovoditelj, odnosno predlagatelj osiguranja dužni su ovršeniku, odnosno protivniku osiguranja naknaditi troškove koje su im neosnovano prouzročili.
- (6) Zahtjev za naknadu troškova podnosi se najkasnije u roku od trideset dana od dana primitka odluke kojom se dovršava postupak.
- (7) O troškovima postupka koji su nastali u postupku provedbe ovrhe pred javnim ovršiteljem, na prijedlog stranke, odlučuje rješenjem javni ovršitelj. O troškovima postupka koji nisu nastali u postupku provedbe ovrhe pred javnim ovršiteljem, na prijedlog stranke, odlučuje rješenjem nadležni sud.
- (8) Ovrhovoditelj, odnosno predlagatelj osiguranja mogu već u prijedlogu za provedbu ovrhe, prijedlogu za ovrhu ili prijedlogu za osiguranje zatražiti da se, radi naplate predvidivih troškova postupka, provede ili odredi ovrha protiv ovršenika, odnosno protivnika osiguranja. Na temelju takvoga rješenja o ovrsi javni ovršitelj ili sud će provesti mjere kojima se u korist ovrhovoditelja, odnosno predlagatelja osiguranja na dijelovima imovine ovršenika, odnosno protivnika osiguranja zasnivaju prava koja osiguravaju buduće namirenje troškova postupka.

Jamčevina

Članak 15.

- (1) Kad je ovim Zakonom propisano davanje jamčevine, ona se daje u gotovom novcu. Iznimno, ovršno tijelo može odobriti davanje jamčevine u obliku bankarske garancije, vrijednosnih papira koji imaju burzovnu vrijednost, dragocjenosti čiju je vrijednost lako utvrditi na tržištu i koje se mogu brzo i jednostavno unovčiti, odnosno drugo sredstvo osiguranja.
- (2) Republika Hrvatska, općine, gradovi i županije te državna tijela nisu dužni dati jamčevinu kad u postupku sudjeluju kao stranke.
- (3) Na stvarima koje su predane kao jamčevina protivna stranka stječe zakonsko založno pravo. Ako su kao jamčevina ponuđeni nematerijalizirani vrijednosni papiri ovršno tijelo će ovjerovljenu izjavu osobe koja daje jamčevinu da je suglasna da se radi osiguranja tražbine za koju se daje jamčevina upiše založno pravo bez odgode dostaviti Središnjem klirinškom depozitarnom društvu, radi upisa založnog prava, uz točnu naznaku količine i vrste vrijednosnica, te osobe založnog dužnika i založnog vjerovnika.
- (4) Ako ovršno tijelo u ovršnom postupku ili postupku osiguranja odlučuje o pravu protivne stranke na naknadu štete ili troškova postupka u vezi s radnjom zbog poduzimanja koje je jamčevina dana, na njezin će prijedlog istim rješenjem odlučiti i o naplati utvrđene tražbine iz te jamčevine.

Penal

Članak 16.

- (1) Kad je ovim Zakonom predviđeno izricanje penala, ta se kazna kao penal može izreći fizičkim osobama u ukupnom iznosu od 1.000,00 do 30.000,00 kuna, a pravnim osobama u iznosu od 10.000,00 do 100.000,00 kuna.

- (2) Penal se naplaćuje u korist ovrhovoditelja kao novčana tražbina prema pravilima ovršnog postupka.
- (3) Penal će izreći ovršno tijelo koje provodi ovrhu.

Novčana kazna i kazna zatvora

Članak 17.

- (1) Kad je ovim Zakonom predviđena novčana kazna, ta se kazna može izreći fizičkim osobama u iznosu do 5.000,00 kuna, a pravnoj osobi do 20.000,00 kuna. Ako se novčana kazna izriče pravnoj osobi, sud će izreći novčanu kaznu i odgovornim osobama u pravnoj osobi ako utvrdi da su te osobe činom ili propustom prouzročile kažnjivo djelo pravne osobe.
- (2) Kad je ovim Zakonom predviđeno izricanje zatvorske kazne, ta se kazna izriče u trajanju do tri mjeseca. Istoj osobi se može izreći više zatvorskih kazni za različita kažnjiva djela, a zbroj kazni u istom postupku ne može prijeći šest mjeseci.
- (3) Novčanom kaznom će se kazniti fizička osoba, odnosno pravna osoba koja u podnesku vrijeđa ovršno tijelo, stranku ili drugoga sudionika u postupku. Novčana kazna može se izreći i zastupniku stranke ako je on odgovoran za vrijeđanje.
- (4) Nadležni sud može zaprijetiti novčanom kaznom pravnim osobama, a odgovornim osobama u pravnoj osobi i drugim fizičkim osobama novčanom kaznom ili zatvorskom kaznom, ili kazniti novčanom kaznom pravnu osobu, odnosno kazniti novčanom kaznom ili zatvorskom kaznom odgovorne osobe u pravnoj osobi i druge fizičke osobe:
1. ako protivno nalogu ili zabrani poduzmu određene radnje s ciljem skrivanja, oštećenja ili uništenja imovine ovršenika ili protivnika osiguranja,
 2. ako poduzmu čine nasilja ili čine kojima mogu teško oštetiti ili ugroziti prava, sigurnost i dostojanstvo ovrhovoditelja i predlagatelja osiguranja ili drugih osoba koje sudjeluju u postupku ovrhe ili osiguranja,
 3. ako protivno nalogu ili zabrani poduzmu radnje koje mogu dovesti do nenadoknadive ili teško nadoknadive štete za ovrhovoditelja ili predlagatelja osiguranja,
 4. ako poduzmu radnje kojima se sud, sudski ovršitelj ili druge ovlaštene osobe ometaju u provedbi ovršnih radnji ili radnji osiguranja,
 5. te u drugim slučajevima predviđenim zakonom.
- (5) Nadležni sud može zaprijetiti novčanom kaznom ili zatvorskom kaznom osobama iz stavka 4. ovoga članka i u slučaju ako postoji osnovana bojazan da bi pravna ili fizička osoba mogla počinuti kažnjivu radnju iz stavka 4. točke 1. do 5. ovoga članka, pri čemu može tim osobama naložiti ili zabraniti poduzimanje određenih radnji.
- (6) Ako se osoba kojoj je nadležni sud, u skladu s ovim Zakonom, zaprijetio novčanom kaznom ne pokori nalogu suda, nadležno sud će joj izreći tu kaznu i, u slučaju potrebe, zaprijetiti joj takvim novim kaznama, te ih izricati sve dok ta osoba ne postupi po nalogu suda.
- (7) Zatvorska kazna izrečena prema odredbama ovoga Zakona izvršava se na način propisan za izvršenje zatvorske kazne izrečene u kaznenom postupku.
- (8) Izrečena novčana kazna izvršava se prema pravilima parničnog postupka, a zatvorska kazna prema pravilima kaznenog prava. Troškovi izvršenja padaju na teret državnoga proračuna.
- (9) Novčana kazna i zatvorska kazna u smislu odredaba ovoga članka bez utjecaja su na kaznenu odgovornost osoba koje su u ovršnom postupku ili postupku osiguranja kažnjene novčanom kaznom ili zatvorskom kaznom, ali će se kazna izrečena prema odredbama ovoga Zakona uračunati u kaznu izrečenu u kaznenom postupku.
- (10) O kažnjavanju novčanom kaznom i zatvorskom kaznom odlučuje nadležni sud rješenjem. Protiv rješenja o kažnjavanju dopuštena je žalba u roku od tri dana. O žalbi na rješenje o kažnjavanju odlučuje sud drugoga stupnja u roku od tri dana.

(11) Ako su u postupku koji se vodi pred javnim ovršiteljem ili javnim bilježnikom ispunjeni uvjeti za izricanje novčane kazne, zatvorske kazne ili prijetnju izricanja tih kazni, javni ovršitelj ili javni bilježnik će uz obrazloženi prijedlog dostaviti presliku spisa nadležnom sudu koji će o prijedlogu odlučiti posebnim rješenjem.

Dužnost davanja podataka o dužniku

Članak 18.

(1) Pravne osobe ili tijela u čijoj nadležnosti je vođenje registara, odnosno upisnika o stvarima i pravima koji čine ovršenikovu imovinu, kao i osoba za koju ovrhovoditelj tvrdi da je ovršenikov dužnik ili da se neki dijelovi njegove imovine nalaze kod nje dužni su u roku od osam dana, na zahtjev ovršnog tijela, dati dostupne im podatke o ovršenikovoj imovini.

(2) Ministarstvo financija, Porezna uprava dužno je u roku od osam dana, na zahtjev ovršnog tijela, dati osobni identifikacijski broj ovršenika, odnosno protivnika osiguranja.

(3) Osobe i tijela iz stavka 1. i 2. ovoga članka ne smiju obavijestiti ovršenika, odnosno protivnika osiguranja da su ti podaci traženi.

Primjena odredaba drugih zakona

Članak 19.

(1) U ovršnom postupku i postupku osiguranja na odgovarajući se način primjenjuju odredbe Zakona o parničnom postupku, ako ovim ili drugim zakonom nije drugačije određeno.

(2) Na materijalnopravne pretpostavke i posljedice provedbe ovršnoga postupka i postupka osiguranja na odgovarajući se način primjenjuju odredbe zakona kojima se uređuju stvarna prava, odnosno obvezni odnosi.

D i o d r u g i

O V R H A

Razdjel prvi

ZAJEDNIČKE ODREDBE

G l a v a d r u g a

OVRŠNA I VJERODOSTOJNA ISPRAVA

Osnove za određivanje i provedbu ovrhe

Članak 20.

(1) Ovrha se određuje, odnosno provodi na temelju ovršne ili vjerodostojne isprave, ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

(2) Ovrha na temelju odluke stranoga suda i stranog arbitražnog pravorijeka može se odrediti samo ako takva odluka ispunjava pretpostavke za priznanje strane sudske odluke ili stranog arbitražnog pravorijeka odnosno strane javnobilježničke odluke ili isprave ili kada je to propisano međunarodnim sporazumom ili zakonom.

Ovršna isprava

Članak 21.

Ovršne isprave jesu:

1. ovršna sudska odluka,
2. ovršna odluka arbitražnog suda,
3. ovršna odluka donesena u upravnom postupku,
4. ovršna javnoovršiteljska odluka,
5. ovršna javnobilježnička odluka ili isprava,
6. ovršna nagodba,
7. druga isprava koja je ovim ili posebnim zakonom određena kao ovršna isprava.

Ovršnost sudske odluke i odluke donesene u upravnom postupku

Članak 22.

(1) Sudska odluka kojom je naloženo ispunjenje tražbine na neko davanje ili činjenje ovršna je ako je postala pravomoćna i ako je protekao rok za dobrovoljno ispunjenje. Rok za dobrovoljno ispunjenje teče od dana dostave odluke ovršeniku ako zakonom nije drugačije određeno.

(2) Sudska odluka kojom je naloženo ispunjenje tražbine na neko trpljenje ili nečinjenje (propuštanje) ovršna je ako je postala pravomoćna, osim ako je u ovršnoj ispravi određen poseban rok za usklađivanje ponašanja ovršenika s njegovom obvezom.

(3) Odluka donesena u upravnom postupku ovršna je ako je postala ovršna po pravilima koja uređuju taj postupak.

(4) Na temelju ovršne odluke koja je postala ovršna u jednom dijelu, ovrha se može odrediti samo u odnosu na taj dio.

(5) Ovrha će se odrediti na temelju sudske odluke koja nije postala pravomoćna i odluke donesene u upravnom postupku koja nije postala konačna ako je zakonom propisano da žalba ili koji drugi pravni lijek ne zadržava ovrhu.

(6) Odredbe ovog članka na odgovarajući se način odnose i na ovršnost javnoovršiteljske i javnobilježničke odluke.

Ovršnost nagodbe

Članak 23.

(1) Nagodba je ovršna ako je tražbina koju prema njoj treba ispuniti dospjela.

(2) Dospijeće tražbine dokazuje se zapisnikom o nagodbi ili javnom ispravom ili po zakonu ovjerovljenom ispravom.

(3) Dospijeće koje se ne može dokazati na način iz stavka 2. ovoga članka dokazuje se pravomoćnom odlukom donesenom u parničnom postupku kojom se utvrđuje dospijeće.

(4) Na temelju nagodbe koja je postala ovršna u jednom dijelu ovrha se može odrediti samo u odnosu na taj dio.

Ovršnost javnobilježničke isprave

Članak 24.

(1) Javnobilježnička isprava ovršna je ako je postala ovršna po posebnim pravilima koja uređuju ovršnost takve isprave.

(2) Na temelju javnobilježničke isprave koja je postala ovršna u jednom dijelu ovrha se može odrediti samo u odnosu na taj dio.

Podobnost ovršne isprave za ovrhu

Članak 25.

- (1) Ovršna isprava podobna je za ovrhu ako su u njoj naznačeni vjerovnik i dužnik te predmet, vrsta, opseg i vrijeme ispunjenja obveze kao i kada to proizlazi iz prirode i sadržaja isprave.
- (2) Ako u ovršnoj ispravi nije određen rok za dobrovoljno ispunjenje na davanje ili činjenje, taj rok određuje ovršno tijelo ovršnim nalogom, odnosno rješenjem o ovrsi.
- (3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka ovršno tijelo će predloženu ovrhu provesti uz uvjet da ovršenik, u roku koji mu je određen, ne ispuni svoju obvezu.
- (4) Ako je prema ovršnoj ispravi vjerovnik ovlašten odrediti opseg ili vrijeme ispunjenja tražbine, vjerovnik će opseg ili vrijeme ispunjenja tražbine odrediti u prijedlogu za provedbu ovrhe, odnosno u prijedlogu za ovrhu.
- (5) Ako je prema ovršnoj ispravi treća osoba ovlaštena odrediti opseg ili vrijeme ispunjenja tražbine, smatrat će se da je ta osoba odredila opseg ili vrijeme ispunjenja tražbine ako je to učinila u javnoj ili javno ovjerovljenoj ispravi.

Određivanje i naplata zatezних kamata

Članak 26.

- (1) Ako se nakon donošenja odluke, sklapanja nagodbe ili sastavljanja javnoovršiteljske odluke, odnosno javnobilježničke odluke ili isprave smanji stopa zatezne kamate, kamate će se obračunati i naplatiti po smanjenoj stopi za vrijeme na koje se to smanjenje odnosi.
- (2) Ako se nakon donošenja odluke, sklapanja nagodbe ili sastavljanja javnoovršiteljske odluke, odnosno javnobilježničke odluke ili isprave poveća stopa zatezne kamate, kamate će se na ovrhovoditeljev zahtjev obračunati i naplatiti po povećanoj stopi za vrijeme na koje se to povećanje odnosi.

Vjerodostojna isprava

Članak 27.

- (1) Vjerodostojna isprava je, prema ovom Zakonu, račun, mjenica, ček s protestom i povratnim računima kada je to potrebno za zasnivanje tražbine, javna isprava, izvadak iz poslovnih knjiga, po zakonu ovjerovljena privatna isprava te isprava koja se po posebnim propisima smatra javnom ispravom. Računom se smatra i obračun kamata.
- (2) Vjerodostojna isprava je podobna za ovrhu ako su u njoj naznačeni vjerovnik i dužnik te predmet, vrsta, opseg i vrijeme ispunjenja novčane obveze.
- (3) Kad se iz vjerodostojne isprave ne vidi je li i kad je tražbina dospjela, ovrha će se odrediti ako ovrhovoditelj u prijedlogu za ovrhu navede datum dospelosti tražbine.

Prijenos tražbine ili obveze

Članak 28.

- (1) Ovrha će se odrediti, odnosno provesti na prijedlog i u korist osobe koja u ovršnoj ispravi nije naznačena kao vjerovnik ako ona javnom ili ovjerovljenom privatnom ispravom dokaže da je tražbina na nju prenesena ili da je na nju na drugi način prešla. Ako se prijenos ne može dokazati na taj način, prijenos tražbine dokazuje se pravomoćnom sudskom ili njome izjednačenom odlukom.
- (2) Odredba stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuje i kada ovrhu treba provesti protiv osobe koja u ispravi nije naznačena kao dužnik.

Uvjetna i uzajamna obveza

Članak 29.

(1) Ako je obveza ovršenika utvrđena u ovršnoj ispravi uvjetovana prethodnim ili istovremenim ispunjenjem neke obveze ovrhovoditelja ili nastupanjem nekoga uvjeta, ovršno tijelo će, na prijedlog ovrhovoditelja, odrediti ovrhu ako on izjavi da je svoju obvezu ispunio, odnosno da je osigurao njezino ispunjenje ili da je uvjet nastupio.

(2) Ako ovršenik u pravnom lijeku protiv rješenja o ovrsi istakne da ovrhovoditelj nije ispunio svoju obvezu ili da nije osigurao njezino ispunjenje ili da uvjet nije nastupio, ovršno tijelo će o ispunjenju obveze ovrhovoditelja, odnosno o nastupanju uvjeta odlučiti u ovršnom postupku, osim ako odluka o tome ovisi o utvrđenju spornih činjenica.

(3) Ako odluka iz stavka 2. ovoga članka ovisi o utvrđenju spornih činjenica, ovršno tijelo će o pravnom lijeku iz stavka 2. ovoga članka odlučiti u ovršnom postupku ako su te činjenice općepoznate, ako se njihovo postojanje može utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnijevama ili ako ovrhovoditelj dokaže ispunjenje ili osiguranje svoje obveze, odnosno nastupanje uvjeta javnom ispravom ili javno ovjerovljenom privatnom ispravom. U ostalim slučajevima ovršno tijelo će obustaviti postupak.

(4) Smatrat će se da je ovrhovoditelj ispunio svoju obvezu, odnosno da je osigurao njezino ispunjenje ako je predmet dužne činidbe položio u sudski ili javnobilježnički polog, ako to nije u protivnosti sa sadržajem njegove obveze utvrđene ovršnom ispravom.

(5) Ovrhovoditelj koji u ovršnom postupku ne uspije dokazati, u skladu s odredbama prethodnih stavaka ovoga članka, da je ispunio svoju obvezu, da je osigurao njezino ispunjenje odnosno da je nastupio uvjet, može pokrenuti parnicu radi utvrđenja da je na temelju ovršne isprave ovlašten tražiti bezuvjetnu ovrhu radi ostvarenja svoje tražbine.

Alternativna obveza po izboru ovršenika

Članak 30.

(1) Ako ovršenik ima pravo na temelju ovršne isprave birati između više predmeta svoje obveze i u roku za dobrovoljno ispunjenje sam ne obavi izbor između tih predmeta i ne ispunji dužnu obvezu, predmet kojim obveza treba biti ispunjena određuje ovrhovoditelj u ovršnom prijedlogu.

(2) Ovršenik ima pravo izbora i nakon podnošenja prijedloga za ovrhu, ali ono prestaje čim se ovrhovoditelj makar djelomično namiri u skladu sa svojim prijedlogom.

(3) Ovrhovoditelj ima pravo na naknadu troškova ovršnoga postupka koji je obustavljen zato što je ovršenik, u skladu s odredbama stavka 2. ovoga članka nakon pokretanja postupka ispunio svoju obvezu drugim predmetom.

Alternativno ovlaštenje ovršenika

Članak 31.

(1) Ovršenik kojemu je ovršnom ispravom naloženo ispunjenje određene obveze uz pravo da se od ispunjenja te obveze može osloboditi ispunjenjem neke druge činidbe određene u ovršnoj ispravi, može tu činidbu ispuniti sve dok se ovrhovoditelj makar djelomično ne namiri prisilnim ispunjenjem dužne obveze.

(2) Ovrhovoditelj ima pravo na naknadu troškova ovršnoga postupka koji je obustavljen zato što je ovršenik, u skladu s odredbama stavka 1. ovoga članka nakon njegova pokretanja umjesto dužne obveze ispunio drugu činidbu određenu u ovršnoj ispravi.

Potvrda o ovršnosti

Članak 32.

- (1) Potvrdu o ovršnosti daje sud, odnosno tijelo koje je odlučivalo o tražbini u prvom stupnju.
- (2) Potvrdu o ovršnosti za izdavanje koje nisu bili ispunjeni zakonom propisani uvjeti ukinut će rješenjem sud, odnosno tijelo koje ju je izdalo, na prijedlog ili po službenoj dužnosti.
- (3) Javni ovršitelji sami daju potvrde ovršnosti svojih odluka. U povodu žalbe u kojoj je istaknut takav prigovor, sud koji vodi ovršni postupak ispitat će jesu li bili ispunjeni uvjeti za davanje javnoovršiteljske potvrde o ovršnosti. Ako sud utvrdi da uvjeti za davanje javnoovršiteljske potvrde o ovršnosti nisu bili ispunjeni, tu će potvrdu ukinuti rješenjem u ovršnom postupku.
- (4) Javni bilježnici sami daju potvrde ovršnosti svojih odluka i isprava. U povodu žalbe u kojoj je istaknut takav prigovor, sud koji vodi ovršni postupak ispitat će jesu li bili ispunjeni uvjeti za davanje javnobilježničke potvrde o ovršnosti pri čemu će uzeti u obzir i izjave osoba koje su prema toj ispravi ovlaštene potvrditi nastupanje okolnosti na temelju kojih je isprava stekla svojstvo ovršnosti. Ako sud utvrdi da uvjeti za davanje javnobilježničke potvrde o ovršnosti nisu bili ispunjeni, tu će potvrdu ukinuti rješenjem u ovršnom postupku.
- (5) Arbitražni sudovi i sudovi časti pri komorama u Republici Hrvatskoj daju potvrdu o ovršnosti svojih odluka. U povodu ovršenikovog pravnog lijeka sud koji vodi ovršni postupak ispitat će je li odluka arbitražnog suda, odnosno suda časti pri komori u Republici Hrvatskoj ovršna ili nije, i u ovisnosti o ishodu takve provjere odlučiti sam o pravnom lijeku.
- (6) Smatra se da je potvrda o ovršnosti dana na zadužnicu, bjanko zadužnicu, suglasnost kojom se dopušta pljenidba plaće, odnosno drugo stalno novčano primanje ako su te isprave izdane sukladno ovome Zakonu.

G l a v a t r e ć a

PREDLAGANJE, ODREĐIVANJE I PROVEDBA OVRHE

Pokretanje postupka

Članak 33.

- (1) Postupak radi provedbe ovrhe pred javnim ovršiteljem pokreće se prijedlogom za provedbu ovrhe.
- (2) Postupak pred javnim bilježnikom odnosno sudom pokreće se prijedlogom za ovrhu, ako ovim ili drugim zakonom nije drugačije određeno.

Isprave na temelju kojih se pokreće postupak

Članak 34.

- (1) Uz prijedlog za provedbu ovrhe i prijedlog za ovrhu na temelju ovršne isprave ovrhovoditelj podnosi ovršnu ispravu u izvorniku ili otpravku odnosno ovjerovljenom prijepisu, na kojoj je stavljena potvrda o ovršnosti, osim ako se prijedlog podnosi sudu koji je o tražbini odlučivao u prvom stupnju.
- (2) Uz prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave ovrhovoditelj podnosi vjerodostojnu ispravu u izvorniku ili ovjerovljenom prijepisu.
- (3) Prijedlog za provedbu ovrhe, odnosno prijedlog za ovrhu uz koji nisu podnesene isprave iz stavka 1. ovoga članka odbacit će javni ovršitelj, odnosno sud. Prijedlog za ovrhu uz koji nisu podnesene isprave iz stavka 2. ovoga članka odbacit će nadležni sud.

Prijedlog za provedbu ovrhe i prijedlog za ovrhu

Članak 35.

(1) Prijedlog za provedbu ovrhe podnosi se javnom ovršitelju u pisanom ili usmenom obliku. Prijedlog sadrži zahtjev kojim se traži provedba ovrhe, naznaku ovršne isprave na temelju koje se traži ovrha, ovrhovoditelja i ovršenika, osobni identifikacijski broj stranaka te tražbinu čije se ostvarenje traži.

(2) Prijedlog za ovrhu na temelju ovršne isprave mora sadržavati zahtjev kojim se traži određivanje i provedba ovrhe ili samo određivanje ovrhe, u kojem će biti naznačena ovršna isprava na temelju koje se traži ovrha, ovrhovoditelj i ovršenik, osobni identifikacijski broj stranaka, tražbina čije se ostvarenje traži te sredstvo i predmet ovrhe. Prijedlog mora sadržavati i druge propisane podatke potrebne za provedbu ovrhe.

(3) Prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave podnosi se javnom bilježniku u pisanom obliku. Prijedlog mora sadržavati naznaku vjerodostojne isprave na temelju koje se traži ovrha, ovrhovoditelja i ovršenika, osobni identifikacijski broj stranaka te:

1. zahtjev da se naloži ovršeniku da u roku od osam dana, a u mjeničnim i čekovnim sporovima u roku od tri dana od dana dostave rješenja, namiri tražbinu zajedno s odmjerenim troškovima, i
2. zahtjev kojim se traži određivanje ovrhe radi naplate određene tražbine na imovini ovršenika koja može biti predmet ovrhe, bez navođenja sredstva i predmeta ovrhe.

(4) Prijedlog za ovrhu koji ne sadrži sve podatke iz stavka 2. i 3. ovoga članka sud će odbaciti rješenjem, ne pozivajući predlagatelja da ga dopuni ili ispravi, osim ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.

(5) Iznimno od odredbe stavka 4. ovoga članka, ako prijedlog ne sadrži osobni identifikacijski broja ovršenika, ovršno tijelo će ga pribaviti po službenoj dužnosti.

Povlačenje i ograničenje prijedloga za provedbu ovrhe i prijedloga za ovrhu

Članak 36.

(1) Ovrhovoditelj može tijekom postupka, bez pristanka ovršenika, povući u cijelosti ili djelomice prijedlog za provedbu ovrhe, odnosno prijedlog za ovrhu, osim ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.

(2) Ako je sud samo odredio ovrhu, a ovrhovoditelj u roku od 60 dana od primitka rješenja o ovrsi ne dostavi dokaz sudu da je prijedlog za provedbu ovrhe podnio javnom ovršitelju smatrat će se da je ovrhovoditelj povukao prijedlog za ovrhu u cijelosti.

(3) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka ovrhu će rješenjem obustaviti ovršno tijelo koje vodi postupak, a u slučaju iz stavka 2. sud koji je odredio ovrhu.

(4) Ovrhovoditelj može nakon obustave ovrhe podnijeti novi prijedlog za provedbu ovrhe, odnosno prijedlog za ovrhu.

(5) Ako ovrhovoditelj izjavi da je tražbina u cijelosti ili djelomično namirena smatra se da je u tom dijelu prijedlog za provedbu ovrhe, odnosno prijedlog za ovrhu povučen.

Ovršni nalog

Članak 37.

(1) U ovršnom nalogu mora biti naznačena ovršna isprava na temelju koje se ovrha određuje, ovrhovoditelj i ovršenik, osobni identifikacijski broj stranaka, tražbina koja se ostvaruje, sredstva i predmeti ovrhe te drugi podaci potrebni za provedbu ovrhe.

(2) Sredstva i predmete ovrhe te druge podatke potrebne za provedbu ovrhe javni ovršitelj određuje na prijedlog ovrhovoditelja i po službenoj dužnosti, neovisno od sredstava i predmeta ovrhe koje je predložio ovrhovoditelj, sukladno odredbi članka 4. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Ako se ovršnim nalogom radi namirenja ovrhovoditeljeve tražbine nalaže prijenos novčanih sredstava s ovršenikovog računa ili računa bilo koje treće osobe, novčana sredstva

prenose se na poseban račun javnog ovršitelja koji mora biti naznačen u ovršnom nalogu, osim ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

(4) Ovršni nalog ne mora biti obrazložen i može biti izdan na obrascu.

(5) Ovršni nalog mora sadržavati uputu o pravnom lijeku.

(6) Rješenje kojim se prijedlog za provedbu ovrhe potpuno ili djelomice odbacuje ili odbija mora biti obrazloženo.

Rješenje o ovrsi

Članak 38.

(1) U rješenju o ovrsi na temelju ovršne isprave mora biti naznačena ovršna isprava na temelju koje se ovrha određuje, ovrhovoditelj i ovršenik, osobni identifikacijski broj stranaka, tražbina koja se ostvaruje, sredstvo i predmet ovrhe te drugi podaci potrebni za provedbu ovrhe.

(2) U rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave mora biti naznačena vjerodostojna isprava na temelju koje se ovrha određuje, ovrhovoditelj i ovršenik, osobni identifikacijski broj stranaka, tražbina koja se ostvaruje i nalog ovršeniku da u roku od 8 dana, a u mjeničnim i čekovnim sporovima u roku od tri dana od dana dostave rješenja, namiri tražbinu zajedno s odmjerenim troškovima. U rješenju o ovrsi odredit će se ovrha na imovini ovršenika koja može biti predmet ovrhe, bez navođenja sredstva i predmeta ovrhe.

(3) Ako ovrhu provodi sud, u rješenju o ovrsi nalaže se isplatitelju da novčana sredstva prenese na račun ovrhovoditelja.

(4) Ako je sud samo odredio ovrhu, a radi namirenja ovrhovoditeljeve tražbine se nalaže prijenos novčanih sredstava s ovršenikovog računa ili računa bilo koje treće osobe, u rješenju o ovrsi nalaže se isplatitelju da novčana sredstva prenese na poseban račun javnog ovršitelja.

(5) Rješenje o ovrsi iz stavka 1. i 2. ovoga članka ne mora biti obrazloženo i može se izdati otiskivanjem štambilja na prijedlogu za ovrhu.

(6) Rješenje o ovrsi mora sadržavati uputu o pravnom lijeku.

(7) Rješenje kojim se prijedlog za ovrhu potpuno ili djelomice odbacuje ili odbija mora biti obrazloženo.

Nadležnost javnog ovršitelja

Članak 39.

(1) Javni ovršitelj odlučuje o prijedlogu za provedbu ovrhe i provodi ovrhu radi ostvarenja ovrhovoditeljeve tražbine utemeljene na ovršnoj ispravi, osim ako zakonom nije izričito određeno da je za određivanje, odnosno provedbu ovrhe nadležan sud.

(2) Za provedbu ovrhe mjesno je nadležan javni ovršitelj čije je sjedište u jedinici područne (regionalne) samouprave prema općemjesnoj nadležnosti za ovršenika, sukladno pravilima parničnog postupka o općemjesnoj nadležnosti, osim ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

(3) Ako je jednim prijedlogom za provedbu ovrhe zatražena ovrha protiv više ovršenika, a za njih ne postoji mjesna nadležnost istog javnog ovršitelja, nadležan je javni ovršitelj koji je mjesno nadležan za jednog od ovršenika.

Nadležnost javnog bilježnika

Članak 40.

(1) Javni bilježnik odlučuje o prijedlogu za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) Za određivanje ovrhe mjesno je nadležan javni bilježnik čije je sjedište u jedinici područne (regionalne) samouprave prema općemjesnoj nadležnosti za ovršenika, sukladno pravilima parničnog postupka o općemjesnoj nadležnosti, osim ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

(3) Ako je jednim prijedlogom za ovrhu zatražena ovrha protiv više ovršenika, a za njih ne postoji mjesna nadležnost istog javnog bilježnika, nadležan je javni bilježnik koji je mjesno nadležan za jednog od ovršenika.

Sudska nadležnost

Članak 41.

Sud određuje i provodi ovrhu na temelju odluke stranoga suda, domaćeg ili stranog arbitražnog pravorijeka ili kada je zakonom propisano da ovrhu određuje i provodi ili samo određuje sud.

Stvarna nadležnost

Članak 42.

(1) Općinski sudovi stvarno su nadležni određivati i provoditi ovrhu te odlučivati o drugim pitanjima tijekom postupka sukladno ovome Zakonu, osim ako određivanje i provedba ovrhe te odlučivanje o drugim pitanjima tijekom postupka nije u nadležnosti drugih sudova, odnosno ovršnih tijela.

(2) Trgovački sudovi su stvarno nadležni:

- određivati i provoditi ovrhu na temelju stranih sudskih odluka te domaćih i stranih arbitražnih pravorijeka donesenih u sporovima iz njihove stvarne nadležnosti u parničnom postupku,
- postupati u povodu žalbe protiv ovršnog naloga donesenog na temelju ovršnih isprava koje su donijeli te zadužnica i bjanko zadužnica u postupku između stranaka za koje bi u slučaju spora bili stvarno nadležni u parničnom postupku.

(3) Sudovi nadležni određivati i provoditi ovrhu ovlašteni su postupati i u povodu pravnih lijekova podnesenih protiv rješenja o ovrsi te drugih odluka koje su donijeli u povodu prijedloga za ovrhu.

(4) Sudovi su nadležni odlučivati o pravnim lijekovima izjavljenim protiv odluka koje su donijeli javni ovršitelji i javni bilježnici, kao i odlučivati o podnescima kojima stranke traže da se otklone nepravilnost pri provedbi ovrhe.

(5) Na nadležnost drugostupanjskih sudova na odgovarajući se način primjenjuju pravila parničnog postupka.

Mjesna nadležnost

Članak 43.

(1) Ako ovim ili drugim zakonom nije drugačije određeno, za određivanje ili provedbu ovrhe nadležan je sud koji je općemjesno nadležan za ovršenika, sukladno pravilima parničnog postupka o općemjesnoj nadležnosti.

(2) Ako je jednim prijedlogom za ovrhu zatražena ovrha protiv više ovršenika, a za njih ne postoji mjesna nadležnost istog suda, nadležan je sud koji je mjesno nadležan za jednog od ovršenika.

(3) Za odlučivanje o drugim pitanjima tijekom postupka mjesno je nadležan sud prema sjedištu javnog ovršitelja, odnosno javnog bilježnika.

Dostava ovršnog naloga i rješenja o ovrsi

Članak 44.

- (1) Ovršni nalog i rješenje o ovrsi dostavlja se strankama.
- (2) Rješenje kojim se odbacuje ili odbija prijedlog za provedbu ovrhe, odnosno prijedlog za ovrhu doneseno prije nego što je ovršeniku bilo omogućeno da se o njemu očituje dostavlja se samo ovrhovoditelju.
- (3) Ovršni nalog, odnosno rješenje o ovrsi dostavlja se prije pravomoćnosti osobama i tijelima koja provode ili sudjeluju u provedbi ovrhe.
- (4) Ovršni nalog, odnosno rješenje o ovrsi na temelju kojeg se provodi ovrha na pokretnim stvarima dostavlja se ovršeniku pri poduzimanju prve ovršne radnje, ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.
- (5) Odredbe stavka 3. ovog članka ne odnose se na dostavu rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave.
- (6) Ako je prema ovrhovoditeljevom prijedlogu za ovrhu sud samo odredio ovrhu, rješenje o ovrsi dostavlja se ovršeniku nakon što sud zaprimi potvrdu da je rješenje o ovrsi dostavljeno tijelima iz stavka 3. ovoga članka koja su po rješenju o ovrsi dužna postupiti kao da im je dostavljen ovršni nalog.

G l a v a č e t v r t a

OVRHA PRED JAVNIM OVRŠITELJEM

Podnošenje i postupanje u povodu prijedloga za provedbu ovrhe i prijedloga za ovrhu

Članak 45.

- (1) Prijedlog za provedbu ovrhe na temelju ovršne isprave podnosi se nadležnom javnom ovršitelju.
- (2) Ako prijedlog iz stavka 1. ovog članka bude podnesen javnom bilježniku ili sudu, sud će prijedlog bez odgode odbaciti. Na isti način sud će postupiti ako je prijedlog iz stavka 1. ovoga članka podnesen mjesno nenadležnom javnom ovršitelju.

Prijedlog za provedbu ovrhe

Članak 46.

- (1) Ako javni ovršitelj ocijeni da je prijedlog za provedbu ovrhe dopušten i osnovan donijet će ovršni nalog i dostaviti ga strankama, a u protivnom će predmet proslijediti nadležnom sudu radi donošenja odluke. Ako prijedlog za provedbu ovrhe ne sadrži podatke iz članka 35. stavka 1. ovoga Zakona javni ovršitelj neće poduzimati daljnje radnje.
- (2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, ako utvrdi da je prijedlog za provedbu ovrhe dopušten i osnovan, sud će zaključkom naložiti javnom ovršitelju da donese ovršni nalog. Ako utvrdi da prijedlog za provedbu ovrhe nije dopušten ili osnovan sud će ga rješenjem odbaciti, odnosno odbiti.
- (3) Javni ovršitelj će odluku iz stavka 1. i 2. ovoga članka donijeti i otpremiti strankama, odnosno spis proslijediti sudu sukladno odredbi stavka 1. ovoga članka, najkasnije u roku od osam dana, računajući od dana zaprimanja prijedloga, odnosno od dana zaprimanja sudskog zaključka iz stavka 2. ovoga članka.
- (4) Odluku iz stavka 2. ovoga članka sud će donijeti u roku od trideset dana, računajući od dana kada je zaprimio spis.

Sredstva i predmeti ovrhe

Članak 47.

(1) Javni ovršitelj će u ovršnom nalogu odlučiti da se ovrha radi namirenja ovrhovoditeljeve tražbine provodi s više sredstava i na više predmeta ovrhe potrebnim radi namirenja ovrhovoditeljeve tražbine u cijelosti. Ovrha se provodi tako da javni ovršitelj osobama i tijelima koja provode ili sudjeluju u provedbi ovrhe dostavi ovršni nalog.

(2) Radi namirenja iste tražbine, na prijedlog ovrhovoditelja ili po službenoj dužnosti, javni ovršitelj može donijeti novi ovršni nalog i nastaviti ovrhu na temelju tog naloga sredstvima i na predmetima ovrhe koji nisu naznačeni u prijašnjem ovršnom nalogu.

(3) Protiv novog ovršnog naloga iz stavka 2. ovoga članka ne može se podnijeti žalba iz razloga zbog kojeg se mogla podnijeti protiv prijašnjeg ovršnog naloga.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka i članka 37. stavka 1. i 2. ovoga Zakona, na prijedlog ovrhovoditelja ili po službenoj dužnosti, javni ovršitelj može ovršnim nalogom odlučiti da se ovrha provodi na ovršenikovoj imovini koja može biti predmet ovrhe, bez navođenja sredstva i predmeta ovrhe.

(5) Raspolaganja imovinom koja učini ovršenik nakon što je primio ovršni nalog iz stavka 4. ovoga članka su bez pravnog učinka ako su poduzeta bez suglasnosti javnog ovršitelja.

(6) Na temelju ovršnog naloga iz stavka 4. ovoga članka može se provesti ovrha svim sredstvima i na svim predmetima koji su propisni ovim Zakonom. Ovrha se provodi tako da javni ovršitelj, uz ovršni nalog iz stavka 4. ovoga članka, osobama i tijelima koja provode ili sudjeluju u provedbi ovrhe dostavi zaključak o provedbi ovrhe na određenom predmetu ovrhe.

(7) Nakon što donese ovršni nalog iz stavka 4. ovoga članka, a prije donošenja zaključka o provedbi ovrhe iz stavka 6. ovoga članka, javni ovršitelj može pozvati ovršenika radi dogovora o načinu ispunjenja obveze.

Zaključak o provedbi ovrhe

Članak 48.

(1) Na temelju nepravomoćnog rješenja o ovrsi kojim je sud samo odredio ovrhu određenim sredstvom i na određenom predmetu ovrhe, ovrhovoditelj može zatražiti od javnog ovršitelja provedbu ovrhe sredstvom i na predmetu iz rješenja o ovrsi.

(2) O prijedlogu za provedbu ovrhe iz stavka 1. ovoga članka javni ovršitelj odlučuje zaključkom.

Razlozi zbog kojih se ovršni nalog može pobijati

Članak 49.

(1) Protiv ovršnog naloga ovršenik može podnijeti žalbu:

1. zbog bitne povrede ovršnoga postupka,
2. zbog pogrešne primjene materijalnog prava,
3. iz razloga kojim osporava postojanje ili ispunjenje ovrhovoditeljeve tražbine na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave,
4. iz razloga kojim osporava dopuštenost ovrhe.

(2) U povodu žalbe iz stavka 1. ovoga članka sud pazi na povrede iznesene u žalbi, a po službenoj dužnosti samo na okolnost da je ovrha određena na predmetima na kojima ovrha nije dopuštena.

(3) Ovrhovoditelj može žalbom pobijati ovršni nalog ako je njime prekoračen njegov zahtjev te zbog odluke o troškovima postupka.

Žalba nakon proteka roka

Članak 50.

- (1) Ovršenik može zbog razloga iz članka 49. stavka 1. točke 3. i 4. ovoga Zakona podnijeti žalbu protiv ovršnog naloga i nakon njegove pravomoćnosti ako taj razlog nije mogao iz opravdanih razloga istaknuti već u roku za žalbu protiv toga naloga.
- (2) Žalba iz stavka 1. ovoga članka može se podnijeti sve do dovršetka ovršnoga postupka.
- (3) Ovršenik je dužan u žalbi iz stavka 1. ovoga članka istaknuti sve razloge iz stavka 1. ovoga članka koje može istaknuti u vrijeme njezinog podnošenja. Sud će odbaciti naknadno podnesenu žalbu nakon proteka roka koja se temelji na razlozima koje je ovršenik mogao istaknuti u prije podnesenoj žalbi.
- (4) Podnošenje žalbe iz stavka 1. ovoga članka ne sprječava provedbu ovrhe i ostvarenje ovrhovoditeljeve tražbine, osim ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

Članak 51.

- (1) U slučaju žalbe iz razloga članka 49. stavka 1. točke 3. i 4. i članka 50. ovoga Zakona, ovršenik je dužan u žalbi iznijeti sve činjenice i predložiti sve dokaze na kojima temelji žalbu. Ovršenik je dužan uz žalbu priložiti isprave na koje se poziva u žalbi.
- (2) Ako ovršenik ne postupi sukladno stavku 1. ovoga članka, sud prvog stupnja će žalbu odbaciti, ne pozivajući ovršenika da je dopuni ili ispravi.

Odgovor na žalbu

Članak 52.

- (1) Žalba podnesena iz razloga iz članka 49. stavka 1. točke 1. i 2. ovoga Zakona ne dostavlja se ovrhovoditelju na odgovor.
- (2) Žalba podnesena iz razloga iz članka 49. stavka 1. točke 3. i 4. i članka 50. ovoga Zakona dostavit će se bez odgode ovrhovoditelju, koji se o njoj može očitovati u roku od osam dana od dana primitka žalbe na odgovor.
- (3) Nakon što se ovrhovoditelju dostavi žalba na odgovor, kada se žalba dostavlja na odgovor prema ovom Zakonu, javni ovršitelj će bez odgode presliku spisa dostaviti nadležnom sudu, uz obavijest strankama da se daljnji postupak u povodu žalbe nastavlja pred tim sudom.
- (4) Radi provjere osnovanosti navoda iz žalbe sud prvoga stupnja može, iznimno i po potrebi, saslušati stranke i druge sudionike te obaviti druge izviđaje ili donijeti rješenje bez održavanja ročišta, osim u slučaju iz članka 54. ovoga Zakona.

Odlučivanje o žalbi

Članak 53.

- (1) U povodu žalbe protiv ovršnog naloga iz članka 49. stavka 1. točka 1. i 2. ovoga Zakona sud prvog stupnja će žalbu prihvatiti ako ocijeni da je osnovana te, u cijelosti ili djelomice, doneseni ovršni nalog preinačiti i prijedlog za provedbu ovrhe odbiti, ili ukinuti ovršni nalog i prijedlog za provedbu ovrhe odbaciti. Ako ocijeni da žalba nije osnovana, sud prvog stupnja rješenjem će odbiti žalbu kao neosnovanu.
- (2) Sud će žalbu iz članka 49. stavka 1. točke 3. i 4. i članka 50. ovoga Zakona odbaciti ili prihvatiti rješenjem, osim u slučaju iz članka 54. ovoga Zakona. Ako žalbu prihvati, sud prvoga stupnja ukinut će provedene radnje i obustaviti ovrhu. Osnovanost žalbe ocjenjuje se s obzirom na stanje stvari u vrijeme odlučivanja o žalbi.
- (3) Ako ovršenik na temelju iznesenih činjenica i predloženih dokaza ne učini vjerojatnim postojanje razloga iz kojih je podnio žalbu iz članka 49. stavka 1. točke 3. i 4. i članka 50. ovoga Zakona sud će žalbu odbiti.

(4) Sud prvoga stupnja dužan je rješenje iz stavka 1. ovoga članka donijeti i otpremiti u roku od petnaest dana, a rješenje iz stavka 2. i 3. ovoga članka u roku od trideset dana od dana kada je zaprimio žalbu.

Upućivanje na parnicu u povodu žalbe

Članak 54.

(1) U slučaju žalbe iz članka 49. stavka 1. točke 3. i 4. i članka 50. ovoga Zakona, ako ovrhovoditelj prizna postojanje kojeg od razloga zbog kojih je žalba podnesena, sud će obustaviti ovrhu i ukinuti provedene radnje.

(2) Ako ovrhovoditelj ospori postojanje tih razloga ili se ne očituje u roku od osam dana, a nisu ispunjeni uvjeti za odbačaj ili odbijanje žalbe prema članku 51. stavka 2. i članku 53. stavka 3. ovoga Zakona, sud prvoga stupnja će bez odgode donijeti rješenje kojim ovršenika upućuje da u roku od petnaest dana od pravomoćnosti toga rješenja pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog razloga iz stavka 1. ovoga članka zbog kojeg je podnio žalbu.

(3) Sud neće ovršenika uputiti na parnicu, već će prihvatiti njegovu žalbu, ukinuti provedene radnje i obustaviti ovrhu ako on opravdanost svoje žalbe dokaže pravomoćnom presudom ili drugom javnom ispravom, ili javno ovjerovljenom privatnom ispravom, odnosno ako su činjenice na kojima se temelji žalba općepoznate ili se mogu utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnijevama.

(4) Okolnost da je ovršenik upućen na parnicu iz stavka 2. ovoga članka ili da ju je pokrenuo ne sprječava provedbu ovrhe i ostvarenje ovrhovoditeljeve tražbine, osim ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

(5) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka ovrhovoditelj koji smatra da je ovlašten na temelju određene ovršne isprave predložiti ovrhu, može tužbom zatražiti da se to utvrdi u posebnoj parnici.

(6) Tužbu kojom pokreće parnicu na koju je upućen ovršenik može utemeljiti samo na razlozima koje je istaknuo u žalbi u povodu koje je upućen na parnicu i na činjenicama i predloženim dokazima koje je naveo u žalbi.

(7) Ako ovršenik u povodu naknadno podnesene žalbe nakon isteka roka bude također upućen na parnicu, dužan je postupiti u skladu s odredbom stavka 6. ovoga članka te razloge zbog kojih je podnio tu žalbu istaknuti u parnici na koju je prethodno upućen, ako u njoj još uvijek nije zaključena glavna rasprava.

(8) Ako ovršenik ne postupi u skladu s odredbom stavka 7. ovoga članka, sud će odbaciti tužbu.

(9) Na temelju pravomoćne presude kojom je utvrđeno da ovrha nije dopuštena, prvostupanjski sud nadležan za odlučivanje o žalbi ukinut će, na prijedlog ovršenika, provedene radnje i obustaviti ovrhu. Rješenje kojim se ukidaju provedene radnje i obustavlja ovrha, sud je bez odgode dužan dostaviti javnom ovršitelju. Žalba protiv tog rješenja ne odgađa provedbu rješenja.

Ovršenikovo pravo na naknadu štete

Članak 55.

(1) Ako se ovrha na temelju ovršnog naloga protiv kojega je podnesena žalba iz razloga iz članka 49. stavka 1. točke 3. i 4. i članka 50. ovoga Zakona provede prije nego što se glavna rasprava u prvostupanjskom parničnom postupku zaključi, ovršenik može do zaključenja glavne rasprave, i bez pristanka ovrhovoditelja kao tuženika, preinačiti tužbu tako što će zatražiti od suda da ovrhovoditelju naloži da mu vrati ono što je neosnovano stekao ovrhom te

da mu naknadi štetu koju je zbog toga pretrpio, uključujući i troškove ovrhe u kojoj je ovrhovoditelj ostvario svoju tražbinu.

(2) Šteta na čiju naknadu ovršenik ima pravo obuhvaća i razliku između vrijednosti unovčenog predmeta ovrhe i cijene po kojoj je on unovčen.

(3) Na novčane iznose iz stavka 1. ovoga članka ovršenik ima pravo na zakonsku zateznu kamatu od kada je ovrhovoditelj neosnovano stekao novčana sredstva iz njegove imovine, odnosno od unovčenja dijelova imovine ovršenika.

Nepravilnosti pri provedbi ovrhe

Članak 56.

(1) Stranka ili sudionik može podneskom tražiti od suda da otkloni nepravilnost koju je javni ovršitelj učinio u provedbi ovrhe.

(2) Sud može zaključkom ukinuti nepravilne radnje javnog ovršitelja.

(3) Odluku o zahtjevu kojim se traži otklanjanje nepravilnosti pri provedbi ovrhe sud je dužan donijeti u roku od tri radna dana od dana zaprimanja podneska.

(4) Podnesak iz stavka 1. ovog članka ne odgađa provedbu ovrhe.

G l a v a p e t a

OVRHA PRED JAVNIM BILJEŽNICIMA

Podnošenje prijedloga za ovrhu javnom bilježniku

Članak 57.

(1) Prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave ovrhovoditelj može podnijeti javnom bilježniku i od njega zatražiti da donese rješenje o ovrsi na temelju takve isprave.

(2) Ako prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave bude podnesen javnom ovršitelju ili sudu umjesto javnom bilježniku, prema odredbi stavka 1. ovoga članka, sud će prijedlog bez odgode odbaciti. Na isti način sud će postupiti ako je prijedlog iz stavka 1. ovoga članka podnesen mjesno nenadležnom javnom bilježniku.

Postupanje u povodu prijedloga

Članak 58.

(1) Ako javni bilježnik ocijeni da je prijedlog za ovrhu dopušten, uredan i osnovan donijet će rješenje o ovrsi i dostaviti ga strankama, a u protivnom će predmet proslijediti nadležnom sudu radi donošenja odluke.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, ako utvrdi da je prijedlog za ovrhu dopušten, uredan i osnovan, sud će zaključkom naložiti javnom bilježniku da donese rješenje o ovrsi. Ako utvrdi da prijedlog za ovrhu nije dopušten, uredan ili osnovan sud će ga rješenjem odbaciti, odnosno odbiti.

(3) Javni bilježnik će odluku iz stavka 1. i 2. ovoga članka donijeti i otpremiti strankama, odnosno spis proslijediti sudu sukladno odredbi stavka 1. ovoga članka, najkasnije u roku od osam dana, računajući od dana zaprimanja prijedloga, odnosno od dana zaprimanja sudskog zaključka iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Odluku iz stavka 2. ovoga članka sud će donijeti u roku od trideset dana, računajući od dana kada je zaprimio spis.

Dostava

Članak 59.

(1) Nakon dvije uzastopne neuspjele dostave rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ovrhovoditelju, javni bilježnik će rješenje istaknuti na oglasnoj ploči u čekaonici u svojem uredu. Smatrat će se da je dostava obavljena istekom osmoga dana od dana isticanja rješenja na oglasnoj ploči.

(2) Na zahtjev ovrhovoditelja dostavu ovršeniku može obaviti javni bilježnik koji odlučuje u postupku, odnosno drugi javni bilježnik ako dostavu treba obaviti izvan službenog područja javnog bilježnika koji odlučuje u postupku. Troškove izazvane javnobilježničkom dostavom ovrhovoditelj izravno podmiruje javnom bilježniku koji obavlja dostavu. Javni bilježnik kome nisu predujmljena sredstva za pokriće troškova dostave nije dužan obaviti dostavu.

Žalba protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave

Članak 60.

(1) Ovršenik može podnijeti žalbu protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave u roku od osam dana, a u mjeničnim i čekovnim sporovima u roku od tri dana. Žalba se podnosi javnom bilježniku koji je izdao rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave.

(2) Žalba protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave odgađa provedbu ovrhe.

(3) Javni bilježnik kojem je podnesena nepravodobna ili nedopuštena žalba protiv rješenja koje je izdao proslijedit će spis radi donošenja odluke u povodu žalbe nadležnom sudu koji će donijeti rješenje o odbacivanju te žalbe.

(4) Javni bilježnik kojem je podnesena pravodobna i dopuštena žalba protiv rješenja koje je izdao proslijedit će spis radi provedbe postupka u povodu žalbe nadležnom sudu, koji će u povodu te žalbe donijeti odluke iz članka 63. ovoga Zakona.

(5) Odluke koje sud donese u provedbi postupka po žalbi dostavljaju se i javnom bilježniku koji je izdao rješenje o ovrsi, a spis proslijeđen sudu radi provedbe postupka po žalbi ostaje kod suda ako se postupak nastavlja kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

(6) Ako je rješenje o ovrsi postalo djelomično pravomoćno, sud će presliku spisa i izvornik rješenja o ovrsi, zajedno sa zaključkom kojim je utvrdio da je nepobijani dio rješenja postao pravomoćan i ovršan, dostaviti javnom bilježniku. Na isti način sud će postupiti i ako se rješenje o ovrsi pobija samo u dijelu kojim je određena ovrha.

Članak 61.

(1) Žalba protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave mora biti obrazložena.

(2) Ako žalba iz stavka 1. nije obrazložena, a osobito ako se iz nje ne vidi u kojem se djelu pobija rješenje o ovrsi, sud će zaključkom naložiti ovršeniku da je u roku od osam dana dopuni u skladu s danom uputom, uz upozorenje na posljedice iz stavka 3. ovoga članka.

(3) Sud će žalbu odbaciti ako ovršenik ne postupi u danom roku u skladu s dobivenom uputom.

Pobijanje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave u dijelu u kojem je određena ovrha

Članak 62.

(1) Rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, kada se žalbom iz članka 60. ovoga Zakona pobija samo u dijelu kojim je određena ovrha, može se pobijati samo iz razloga zbog kojih se može pobijati ovršni nalog.

(2) Rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave može se u dijelu kojim je njime određena ovrha pobijati žalbom nakon proteka roka (članak 50.) iz razloga navedenih u članku 49. stavku 1. točkama 3. i 4. ovoga Zakona, samo ako je činjenica na kojoj se temelji ta žalba nastala nakon donošenja rješenja o ovrsi.

Postupak u povodu žalbe protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave

Članak 63.

- (1) Ako se rješenje o ovrsi pobija u cijelosti ili samo u dijelu kojim je ovršeniku naloženo da namiri tražbinu, sud kojemu je žalba podnesena staviti će izvan snage rješenje o ovrsi u dijelu kojim je određena ovrha i ukinut će provedene radnje, a postupak će nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnoga naloga, a ako za to nije stvarno i mjesno nadležan, dostavit će predmet nadležnom sudu.
- (2) Ako se rješenje o ovrsi pobija samo u dijelu kojim je određena ovrha, daljnji postupak nastaviti će se kao postupak po žalbi protiv ovršnog naloga.
- (3) Ako se žalba iz stavka 2. ovoga članka prihvati, dio rješenja o ovrsi kojim je ovršeniku naloženo da namiri tražbinu ima svojstvo ovršne isprave na temelju koje se može ponovno tražiti ovrha.
- (4) Ako ovršenik pobija rješenje o ovrsi samo djelomično u dijelu kojim je njime ovršeniku naloženo da namiri ovrhovoditeljevu tražbinu, sud će za nepobijani dio toga dijela rješenja zaključkom utvrditi da je postao pravomoćan i ovršan, a u odnosu na pobijani dio rješenja o ovrsi postupak nastaviti na način određen stavkom 1. i 2. ovoga članka.

Potvrda o pravomoćnosti i ovršnosti

Članak 64.

- (1) Na zahtjev ovrhovoditelja javni će bilježnik staviti na otpравak rješenja o ovrsi koje je donio potvrdu o njegovoj pravomoćnosti i ovršnosti ako u roku od osam dana od isteka roka za žalbu ne primi žalbu.
- (2) Javni bilježnik može staviti na otpравak rješenja o ovrsi iz stavka 1. ovoga članka potvrdu o njegovoj pravomoćnosti i ovršnosti i kad je žalba podnesena u roku od osam dana od isteka roka za žalbu ako ocijeni da očito nije pravodobna.
- (3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka javni će bilježnik postupiti u skladu s odredbom članka 60. stavka 2. ovoga Zakona.
- (4) Otpравak rješenja o ovrsi s potvrdom o pravomoćnosti i ovršnosti javni bilježnik predat će ovrhovoditelju.
- (5) Naknadni otpравak rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave s potvrdom pravomoćnosti i ovršnosti, javni bilježnik predaje ovrhovoditelju samo na pisani i obrazloženi podnesak ovrhovoditelja.
- (6) Potvrdu pravomoćnosti i ovršnosti rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave u spisima koji se nalaze kod suda (članak 60. stavak 3.) izdaje sud.

Pravo javnih bilježnika na nagradu i naknadu troškova

Članak 65.

- (1) Za obavljanje poslova iz postupka ovrhe javni bilježnici imaju pravo na nagradu i naknadu troškova u skladu s odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku, koju donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa.
- (2) Nagrada i naknada troškova koje ovrhovoditelj plati javnom bilježniku dio su troškova ovrhe. Javni će bilježnik ovrhovoditelju izdati obračun tih naknada.
- (3) Za određivanje ovrhe prema odredbama ovoga dijela Zakona ne plaća se sudska pristojba.

G l a v a š e s t a

OVRHA PRED SUDOM

Određivanje i provedba ovrhe

Članak 66.

Sud određuje i provodi ovrhu samo kada je to zakonom propisano.

Odgovarajuća primjena odredaba o prigovoru protiv rješenja o ovrsi

Članak 67.

- (1) Na izjavljivanje žalbe protiv rješenja o ovrsi i postupanje ovršnog tijela sud prvog stupnja na odgovarajući način primjenjuje odredbe članka 49. do 54. ovoga Zakona.
- (2) Protiv rješenja koje prvostupanjski sud donese odgovarajućom primjenom odredbe članka 53. ovoga Zakona dopuštena je žalba o kojoj odlučuje drugostupanjski sud.
- (3) Drugostupanjski sud dužan je odluku po žalbi donijeti i otpremiti u roku od trideset dana od dana kada je zaprimio spis.

Granice ovrhe

Članak 68.

Sud provodi ovrhu u granicama određenim u rješenju o ovrsi, osim ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

Vrijeme ovrhe

Članak 69.

- (1) Ovrha se provodi radnim danom, i to danju.
- (2) Sud može odrediti da se ovrha provede i neradnim danom ili noću ako za to postoji opravdan razlog.

Rad sudskoga ovršitelja

Članak 70.

- (1) Sudski ovršitelj je dužan prigodom pretrage ovršenikova stana ili odjeće koju on nosi na sebi i poduzimanja drugih ovršnih radnji postupati s dužnim obzirima prema osobi ovršenika i članova njegova domaćinstva.
- (2) Ovršnim radnjama u ovršenikovu stanu kojima nije nazočan ovršenik, njegov zakonski zastupnik, opunomoćenik ili odrasli član njegova domaćinstva, moraju biti nazočna dva punoljetna svjedoka ili javni bilježnik.
- (3) Ovrha u prostoriji pravne osobe provodi se tako da sudski ovršitelj prije obavljanja ovršne radnje zatraži od zastupnika pravne osobe da on sam ili osoba koju on odredi bude nazočna njezinu obavljanju. Ako zastupnik pravne osobe odbije postupiti u skladu sa zahtjevom sudskoga ovršitelja ili ako sudski ovršitelj ne zatekne zastupnika pravne osobe, odnosno osobu koju on odredi, u prostoriji pravne osobe prigodom poduzimanja ovršne radnje, radnju će provesti u nazočnosti dvaju punoljetnih svjedoka.
- (4) Kad ovršnu radnju treba provesti u prostoriji koja je zaključana, a ovršenik ili njegov zastupnik nije nazočan ili neće prostoriju otvoriti, sudski ovršitelj otvorit će prostoriju po za to ovlaštenoj pravnoj ili fizičkoj osobi, u nazočnosti policije i dvaju punoljetnih svjedoka ili javnoga bilježnika.
- (5) O obavljanju ovršnih radnji prema odredbama stavka 2. do 4. ovoga članka sudski ovršitelj sastavit će posebni zapisnik kojeg će potpisati pozvani svjedoci odnosno javni bilježnik te druge osobe koje su sudjelovale u obavljanju ovršnih radnji.

Ometanje sudskoga ovršitelja u radu

Članak 71.

(1) Sudski ovršitelj je ovlašten udaljiti osobu koja ometa provedbu ovrhe, a prema okolnostima slučaja i zatražiti pomoć policije. Policija je dužna postupati po nalogu sudskoga ovršitelja. Sudski ovršitelj može, po potrebi, naložiti i upotrebu sile prema osobi koja ometa ovrhu.

(2) Prema osobi koja ometa provedbu ovrhe sud može odrediti mjere propisane člankom 17. ovoga Zakona.

Nepravilnosti pri provedbi ovrhe

Članak 72.

(1) Stranka ili sudionik mogu podneskom tražiti od suda da otkloni nepravilnost koju je sudski ovršitelj učinio u provedbi ovrhe.

(2) Sud može zaključkom ukinuti nezakonite i nepravilne radnje sudskoga ovršitelja.

G l a v a s e d m a

PRIGOVOR TREĆE OSOBE

Pretpostavke za prigovor

Članak 73.

(1) Osoba koja tvrdi da u pogledu predmeta ovrhe ima takvo pravo koje sprječava ovrhu može podnijeti prigovor protiv ovrhe tražeći da se ovrha na tom predmetu proglašeni nedopuštenom.

(2) Prigovor se može podnijeti do dovršetka ovršnoga postupka. Podnošenje prigovora ne sprječava provedbu ovrhe i ostvarenje ovrhovoditeljeve tražbine.

(3) Javni ovršitelj koji provodi ovrhu prigovor treće osobe dostavit će nadležnom sudu uz presliku spisa te ovrhovoditelju i ovršeniku i pozvati ih da se u roku od osam dana očituju o prigovoru, uz obavijest strankama i trećoj osobi da se daljnji postupak u povodu prigovora nastavlja pred tim sudom.

Upućivanje na parnicu povodom prigovora treće osobe

Članak 74.

(1) Ako se ovrhovoditelj u propisanom roku ne očituje o prigovoru ili ako se jedna stranka usprotivi prigovoru, sud će podnositelja prigovora rješenjem uputiti da protiv stranaka u roku od petnaest dana pokrene parnicu radi proglašenja da ovrha na predmetu ovrhe nije dopuštena, osim ako podnositelj ne dokaže opravdanost svoga prigovora pravomoćnom presudom ili drugom javnom ispravom, ili javno ovjerovljenom privatnom ispravom, odnosno ako činjenice na kojima se temelji prigovor treće osobe su općepoznate ili se mogu utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnijevama.

(2) Ako podnositelj prigovora dokaže njegovu opravdanost pravomoćnom presudom, javnom ili javno ovjerovljenom privatnom ispravom, odnosno ako su činjenice na kojima se temelji prigovor općepoznate ili se mogu utvrditi na temelju pravila o zakonskim predmnijevama, sud će o prigovoru odlučiti u ovršnom postupku.

(3) Podnositelj prigovora može parnicu pokrenuti i nakon proteka roka koji mu je sud odredio sve do dovršetka ovršnoga postupka, ali je u tom slučaju dužan snositi troškove prouzročene prekoračenjem toga roka.

(4) U parnici iz stavka 1. ovoga članka treća osoba može tražiti da se utvrdi postojanje njezina prava ako joj ga koja od stranaka osporava.

Kad se ne može tražiti da se ovrha proglašeni nedopuštenom

Članak 75.

(1) Iznimno od odredbe članka 73. stavka 1. ovoga Zakona, osoba koja je suvlasnik pokretne stvari koja je predmet ovrhe ne može zahtijevati da se ovrha u pogledu njezina udjela proglašeni nedopuštenom, ali ima pravo na namirenje iz iznosa dobivenoga prodajom stvari prije namirenja ovrhovoditelja i drugih osoba koje se namiruju u ovršnom postupku te prije naknade troškova ovršnoga postupka.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka ima pravo zahtijevati da joj se stvar koja je predmet ovrhe ustupi ako položi iznos koji odgovara vrijednosti ovršenikova udjela u toj stvari.

(3) Osobu iz stavka 1. ovoga članka kojoj je osporen udio u stvari koja je predmet ovrhe sud će uputiti na parnicu protiv ovrhovoditelja, a i protiv ovršenika ako i on osporava njezino pravo, da dokaže svoje pravo, osim ako u ovršnom postupku ne može dokazati svoje pravo pravomoćnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima značenje javne isprave.

(4) Pokretanje parnice u skladu s odredbama stavka 3. ovoga članka ne sprječava provođenje ovrhe niti namirenje ovrhovoditeljeve tražbine.

(5) Ako osoba iz stavka 1. ovoga članka može dokazati svoje pravo pravomoćnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima značenje javne isprave, ovršno tijelo će postupiti kao da njezino pravo nije osporeno.

(6) Okolnost da je ovršno tijelo u ovršnom postupku uzelo da pravo osobe iz stavka 1. ovoga članka nije osporeno u smislu odredaba stavka 3. i 5. ovoga članka ne utječe na pravo ovrhovoditelja ili ovršenika da svoja prava protiv te osobe ostvaruju u posebnoj parnici.

Glava osma

PROTUOVRHA

Razlozi za protuovrhu

Članak 76.

(1) Nakon što je ovrha već provedena, ovršenik može u istom ovršnom postupku zatražiti od suda da naloži ovrhovoditelju da mu vrati ono što je ovrhom dobio:

1. ako je ovršna isprava pravomoćno ukinuta, preinačena, poništena, stavljena izvan snage ili je na drugi način utvrđeno da je bez učinka,

2. ako je tijekom ovršnoga postupka namirio ovrhovoditelju tražbinu tako da je ovrhovoditelj dvostruko namiren,

3. ako je ovršni nalog ili rješenje o ovrsi pravomoćno ukinuto i prijedlog za ovrhu odbačen ili odbijen, odnosno ako je ovršni nalog ili rješenje o ovrsi pravomoćno preinačeno,

4. ako je ovrha koja je provedena na određenom predmetu ovrhe proglašena nedopuštenom.

(2) Prijedlog iz stavka 1. ovoga članka sud neće prihvatiti ako se u pogledu onoga što je ovrhovoditelj dobio ovrhom nastupile takve stvarne ili pravne promjene da vraćanje više nije moguće.

(3) Ako je ovrhovoditelj ovrhom naplatio određeni novčani iznos, ovršenik u prijedlogu za protuovrhu može tražiti plaćanje zakonskih zatezних kamata od dana naplate toga iznosa.

(4) Prava na naknadu štete iz razloga iz stavka 1. ovoga članka ovršenik može ostvarivati u parnici.

(5) Prijedlog za protuovrhu iz stavka 1. ovoga članka može se podnijeti u roku od tri mjeseca od dana kad je ovršenik saznao za razlog za protuovrhu.

(6) Ovršenik ne može prije proteka roka iz stavka 5. ovoga članka svoju tražbinu ostvarivati u parničnom postupku, osim u slučaju iz stavka 2. ovoga članka.

(7) Ako je ovršni postupak pokrenut po službenoj dužnosti, protuovrha nije dopuštena, već ovršenik svoja prava može ostvarivati u posebnoj parnici.

Postupak po prijedlogu za protuovrhu

Članak 77.

(1) Prijedlog iz članka 76. ovoga Zakona sud će dostaviti ovrhovoditelju i pozvati ga da se u roku od osam dana izjasni o tome prijedlogu, a ako se postupak vodi pred javnim ovršiteljem, javni ovršitelj će bez odgode presliku spisa dostaviti nadležnom sudu, uz obavijest strankama da se daljnji postupak u povodu prijedloga iz članka 76. ovoga Zakona nastavlja pred tim sudom.

(2) Ako se u roku iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj usprotivi prijedlogu, sud će o njemu odlučiti nakon održanoga ročišta. Ako se ovrhovoditelj u tom roku ne očituje o prijedlogu, sud će ocijeniti hoće li o njemu odlučiti bez održavanja ročišta.

(3) Rješenjem kojim prihvati prijedlog sud će naložiti ovrhovoditelju da u roku od petnaest dana vrati ovršeniku ono što je ovrhom dobio.

Rješenje o protuovrsi

Članak 78.

(1) Na temelju pravomoćnoga i ovršnoga rješenja kojim je ovrhovoditelju naloženo da ovršeniku vrati ono što je ovrhom dobio, sud će, na prijedlog ovršenika, rješenjem odrediti protuovrhu.

(2) Protuovrha se provodi po odredbama ovoga Zakona.

G l a v a d e v e t a

ODGODA OVRHE

Odgoda ovrhe na prijedlog ovrhovoditelja

Članak 79.

(1) Na prijedlog ovrhovoditelja sud ili javni ovršitelj može, u potpunosti ili djelomice, odgoditi ovrhu i to najviše do tri godine.

(2) O prijedlogu za odgodu ovrhe ovršno tijelo odlučuje zaključkom.

(3) Za vrijeme odgode ovrhe neće se poduzimati radnje kojima se ona provodi.

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, u ovrsi radi naplate novčane tražbine, radi osiguranja naplate iznosa tražbine koji nije pokriven danim jamstvom te zateznih kamata koje teku za vrijeme odgode ovrhe, i nakon donošenja rješenja o odgodi ovrhe provesti će se radnje na temelju kojih ovrhovoditelj stječe založno pravo ili pravo na namirenje na predmetu ovrhe. Na prijedlog ovrhovoditelja provest će se i procjena predmeta ovrhe.

Odgoda na prijedlog ovršenika

Članak 80.

(1) Na prijedlog ovršenika ovršno tijelo će rješenjem odgoditi ovrhu u postupku radi naplate novčane tražbine ako ovršenik da jamčevinu u iznosu glavnice i kamata, odnosno primjerenu jamčevinu u postupku radi naplate nenovčanih tražbina.

- (2) Iznos glavnice i kamata iz stavka 1. ovoga članka ocjenjuje se u trenutku određivanja jamčevine.
- (3) Odgoda ovrhe na prijedlog ovršenika može trajati najviše tri godine za koje vrijeme teku zatezne kamate na ovrhovoditeljevo potraživanje.
- (4) Ako ovršenik ne da jamčevinu u roku koji mu odredi ovršno tijelo koje provodi ovrhu, a koji ne može biti duži od petnaest dana, smatrat će se da je odustao od prijedloga za odgodu.
- (5) Iznimno od odredbi stavka 1. do 4. ovoga članka, sud prvog stupnja koji je nadležan odlučivati o žalbi protiv ovršnog naloga, odnosno sud koji provodi ovrhu može odgoditi ovrhu na prijedlog ovršenika koji nije dužan dati jamčevinu kad u postupku sudjeluje kao stranka ako učini vjerojatnim da bi provedbom ovrhe trpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, ili ako učini vjerojatnim da je to potrebno da bi se spriječilo nasilje. Sud je dužan o prijedlogu za odgodu odlučiti u roku od osam dana od dana primitka prijedloga.
- (6) Podnošenje prijedloga za odgodu ovrhe ili žalba protiv rješenja kojim se utvrđuje da je ovršenik odustao od prijedloga za odgodu ne odgađaju provedbu ovrhe.
- (7) Ako je odluku o odgodi ovrhe nadležan donijeti sud koji ne provodi ovrhu, rješenje o nastavku ovrhe sud po službenoj dužnosti dostavlja nadležnom javnom ovršitelju.
- (8) Žalba protiv rješenja o odgodi ne odgađa provedbu tog rješenja.

Odgoda na prijedlog treće osobe

Članak 81.

- (1) Na prijedlog osobe koja je tražila da se ovrha na određenom predmetu proglašeni nedopuštenom sud će odgoditi ovrhu u pogledu toga predmeta ako ta osoba učini vjerojatnim postojanje svoga prava te da bi provedbom ovrhe pretrpjela nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, uz uvjet da u roku pokrene parnicu na koju je upućena (članak 74.).
- (2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka sud može, na prijedlog ovrhovoditelja, odgoditi ovrhe uvjetovati davanjem jamčevine.
- (3) Ako treća osoba ne da jamčevinu u roku koji mu sud odredi, a koji ne može biti duži od petnaest dana, smatrat će se da je odustao od prijedloga za odgodu.
- (4) Prijedlog iz stavka 1. ovog članka treća osoba podnosi sudu iz članka 73. stavka 3. ovoga Zakona.
- (5) Odgoda ovrhe traje za vrijeme koje odredi sud.
- (6) Ako se ovrha provodi pred javnim ovršiteljem, sud po službenoj dužnosti dostavlja rješenje o odgodi ovrhe javnom ovršitelju.
- (7) Žalba protiv rješenja o odgodi ovrhe odgađa provedbu ovrhe samo u pogledu predmeta ovrhe za koji je određena.

Davanje jamčevine umjesto odgode ovrhe

Članak 82.

Sud će odbiti prijedlog za odgodu ovrhe treće osobe ako ovrhovoditelj u roku koji mu sud odredi, da jamčevinu za štetu koju bi treća osoba mogli trpjeti zbog provedbe ovrhe.

Odgoda na temelju suglasnosti stranaka

Članak 83.

- (1) Ovršno tijelo će odgoditi ovrhu na temelju suglasnosti stranaka, odnosno na prijedlog treće osobe ako se ovrhovoditelj i ovršenik suglase s prijedlogom treće osobe o odgodi ovrhe, ne ispitujući postoje li za to propisane pretpostavke.
- (2) Odgoda iz stavka 1. ovoga članka može trajati najviše tri godine.

Nastavljanje s postupkom

Članak 84.

- (1) Nakon proteka vremena za koje je određena odgoda ovrhe ovršno tijelo će nastaviti s ovrhom po službenoj dužnosti.
- (2) Ovršno tijelo će nastaviti s ovrhom i prije proteka vremena za koji je određena odgoda ovrhe na prijedlog stranke na čiji zahtjev je odobrena odgoda ovrhe. Odluku o nastavku postupka prije proteka vremena za koji je određena odgoda ovrhe donosi ovršno tijelo koje je odredilo odgodu ovrhe.
- (3) U slučaju iz članka 81. ovoga Zakona, na prijedlog ovrhovoditelja sud može riješiti da se nastavi s ovrhom i prije proteka roka za koji je odgođena ako ovrhovoditelj učini vjerojatnim da su prestali razlozi za odgodu ili ako da jamčevinu.
- (4) U slučaju iz članka 83. ovoga Zakona, na prijedlog stranke koja je dala suglasnost za odgodu, ovršno tijelo će nastaviti s ovrhom prije proteka vremena za koji je određena odgoda ovrhe. Odluku o nastavku postupka donosi ovršno tijelo koje je odredilo odgodu ovrhe.
- (5) Ako je odluku o nastavku postupka iz stavka 2. i 4. ovoga članka nadležan donijeti sud koji ne provodi ovrhu, rješenje o nastavku ovrhe sud po službenoj dužnosti dostavlja nadležnim javnom ovršitelju. Žalba protiv tog rješenja ne odgađa njegovu provedbu.

G l a v a d e s e t a

OBUSTAVA I DOVRŠETAK OVRHE

Obustava ovrhe

Članak 85.

- (1) Ako ovim Zakonom nije drugačije određeno, ovrha će se obustaviti po službenoj dužnosti, ako je ovršna isprava pravomoćno ukinuta, preinačena, poništena, stavljena izvan snage ili je na drugi način određeno da je bez učinka, odnosno ako potvrda o ovršnosti bude ukinuta.
- (2) Ovrha će se obustaviti po službenoj dužnosti ako je postala nemoguća ili se iz drugih razloga ne može provesti.
- (3) Ovrha će se na prijedlog ovršenika obustaviti ako ovršno tijelo koje provodi ovrhu utvrdi da su nakon isteka roka za žalbu provedbom ovrhe zahvaćeni predmeti koji nisu određeni u ovršnom nalogu, odnosno rješenju o ovrsi, a izuzeti su od ovrhe ili je na njima mogućnost ovrhe ograničena.
- (4) Rok za žalbu zbog razloga iz stavka 3. ovoga članka iznosi osam dana i počinje teći od dana kojega je ovršenik saznao da je ovrhom zahvaćen predmet koji je izuzet od ovrhe, odnosno na kojemu je mogućnost ovrhe ograničena. Nakon isteka roka od trideset dana od poduzimanja radnje kojom su zahvaćeni predmeti iz stavka 3. ovoga članka prijedlog iz te odredbe više se ne može podnijeti.
- (5) Rješenjem o obustavi ovrhe ukinut će se sve provedene ovršne radnje ako se time ne dira u stečena prava trećih osoba.
- (6) Rješenje o obustavi ovrhe donosi ovršno tijelo koje provodi ovrhu, osim ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.
- (7) Ako je stranka umrla ili prestala postojati prije podnošenja prijedloga kojim se pokreće postupak, ovršno tijelo koje je donijelo ovršni nalog, odnosno rješenje o ovrsi obustavit će ovrhu i ukinuti sve provedene radnje.

Dovršetak ovrhe

Članak 86.

(1) Postupak ovrhe smatra se dovršenim pravomoćnošću odluke o odbacivanju ili odbijanju prijedloga za provedbu ovrhe ili prijedloga za ovrhu, provedbom ovršne radnje kojom se ovrha dovršava te obustavom ovrhe.

(2) Dovršenje ovrhe provedbom posljednje ovršne radnje ovršno tijelo utvrđuje posebnim rješenjem.

Razdjel drugi

OVRHA RADI NAPLATE NOVČANE TRAŽBINE

Glava jedanaesta

OPĆE ODREDBE

1. Opće odredbe

Opseg ovrhe novčanih tražbina

Članak 87.

(1) Ovrha radi naplate novčane tražbine određuje se i provodi u opsegu koji je potreban za namirenje te tražbine, osim ako je u pitanju nedjeljiva tražbina.

(2) Ako više ovrhovoditelja traži ovrhu na istoj tražbini koja je djeljiva, pljenidba i prijenos određuju se u odgovarajućim iznosima u korist svakoga ovrhovoditelja.

2. Izuzimanje od ovrhe

Zaštita ovršenika fizičke osobe

Članak 88.

(1) Ovrha radi naplate novčane tražbine ne može se provesti na stvarima i pravima fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost ili slobodno zanimanje koja su nužna za zadovoljenje osnovnih životnih potreba ovršenika i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati.

(2) Ovrha radi naplate novčane tražbine protiv fizičke osobe koja obavlja registriranu djelatnost ili slobodno zanimanje može se provesti na cjelokupnoj njezinoj imovini, osim na onim stvarima i pravima na kojima se protiv nje ne bi mogla provesti kad ne bi obavljala registriranu djelatnost te na onim stvarima i pravima koja su nužna za obavljanje njezine registrirane djelatnosti ako joj je ona glavni izvor sredstava za život.

(3) Odredba stavka 1. ovoga članka neće se primjenjivati u slučajevima u kojima su ovim Zakonom za ovrhu na određenim stvarima ili pravima utvrđena posebna pravila o izuzimanju od ovrhe ili o ograničenju ovrhe.

(4) Nekretnine za stanovanje ili obavljanje poslovne djelatnosti ne smatraju se stvarima koje su nužne za zadovoljavanje osnovnih životnih potreba ovršenika i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati ili za obavljanje samostalne djelatnosti koja je njegov glavni izvor sredstava za život, osim ako zakonom nije drugačije određeno.

Zaštita djelatnosti pravnih osoba

Članak 89.

(1) Ovrha se ne može provesti na stvarima i pravima pravnih osoba radi naplate novčane tražbine ako su te stvari ili prava nužna za obavljanje njihove djelatnosti.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka neće se primjenjivati u slučajevima u kojima su ovim Zakonom za ovrhu na određenim stvarima ili pravima utvrđena posebna pravila o određivanju redosljeda ovrhe, o izuzimanju od ovrhe ili o ograničenju ovrhe.

Zaštita ovrhovoditelja

Članak 90.

(1) Ako je ovrhovoditelj na temelju pravnoga posla s ovršenikom stekao na nekoj stvari ili pravu založno ili slično pravo radi osiguranja tražbine čiju prisilnu naplatu na tom predmetu traži, ovršenik se ne može protiviti takvoj ovrsi pozivajući se na razloge iz članka 88. stavka 1. i članka 89. stavka 1. ovoga Zakona te na druge odredbe ovoga Zakona o izuzimanju od ovrhe ili o ograničenju ovrhe, osim na odredbe članka 3. ovoga Zakona.

(2) Ovršenik se ne može protiviti ovrsi na nekoj stvari ili nekom pravu pozivajući se na odredbe članka 88. stavka 1. i članka 89. stavka 1. ovoga Zakona te na druge odredbe ovoga Zakona o izuzimanju od ovrhe i o ograničenju ovrhe, osim na odredbe članka 3. ovoga Zakona, ako je tu stvar ili to pravo stekao od ovrhovoditelja koji pokretanjem postupka traži ostvarenje svoje tražbine nastale u svezi s tim stjecanjem.

Izuzimanje od ovrhe

Članak 91.

Izuzeti su od ovrhe:

1. primanja po osnovi zakonskoga uzdržavanja, naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja,
2. primanja po osnovi naknade zbog tjelesnoga oštećenja prema propisima o invalidskom osiguranju,
3. primanja po osnovi socijalne skrbi,
4. primanja po osnovi privremene nezaposlenosti,
5. primanja po osnovi dječjega doplatka,
6. primanja po osnovi stipendije i pomoći učenicima i studentima,
7. naknada za rad osuđenika, osim za tražbine po osnovi zakonskoga uzdržavanja te za tražbine naknade štete prouzročene kaznenim djelom osuđenika,
8. primanja po osnovi odličja i priznanja.

Članak 92.

(1) Ako se ovrha provodi na plaći ovršenika, od ovrhe je izuzet iznos u visini dvije trećine prosječne neto-plaće u Republici Hrvatskoj, a ako se ovrha provodi radi naplate tražbine po osnovi zakonskog uzdržavanja, naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja, iznos u visini od jedne polovine prosječne neto-plaće u Republici Hrvatskoj, osim u slučaju ovrhe radi prisilne naplate novčanih iznosa za uzdržavanje djeteta u kojem slučaju je od ovrhe izuzet iznos koji odgovara iznosu od jedne četvrtine prosječne mjesečne isplaćene neto-plaće po zaposlenom u pravnim osobama Republike Hrvatske za proteklu godinu.

(2) Ako ovršenik prima plaću koja je manja od prosječne neto-plaće u Republici Hrvatskoj, od ovrhe je izuzet iznos u visini dvije trećine plaće ovršenika, a ako se ovrha provodi radi naplate

tražbine po osnovi zakonskog uzdržavanja, naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja, iznos u visini jedne polovine neto-plaće ovršenika.

(3) Prosječna neto plaća u smislu stavka 1. ovoga članka je prosječan iznos mjesečne neto-plaće isplaćene po jednom zaposlenom u pravnim osobama u Republici Hrvatskoj, za razdoblje siječanj – kolovoz tekuće godine, koju je dužan utvrditi Državni zavod za statistiku i objaviti je u „Narodnim novinama“, najkasnije do 31. prosinca te godine. Tako utvrđeni iznos primjenjivat će se u narednoj godini.

(4) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se i na ovrhu na naknadi umjesto plaće, naknadi za skraćeno radno vrijeme, naknadi zbog umanjenja plaće, mirovini, plaći vojnih osoba te na primanja osoba u pričuvnom sastavu za vrijeme vojne službe i na drugom stalnom novčanom primanju civilnih i vojnih osoba, osim na ovrhu na primanjima iz stavka 5. i 6. ovoga članka.

(5) Ovrha na primanju invalida po osnovi novčane naknade za tjelesno oštećenje i doplatu za tuđu pomoć i njegu može se provesti samo radi naplate tražbine po osnovi zakonskoga uzdržavanja, naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja, i to do iznosa od jedne polovice toga primanja.

(6) Ovrha na primanju po osnovi ugovora o doživotnom uzdržavanju i doživotnoj renti te na primanju po osnovi ugovora o osiguranju života može se provesti samo na dijelu koji prelazi iznos najviše stalne socijalne skrbi koja se isplaćuje na području na kojemu ovršenik ima prebivalište.

Nekretnine koje ne mogu biti predmet ovrhe

Članak 93.

(1) Ne mogu biti predmet ovrhe poljoprivredno zemljište i gospodarske zgrade poljodjelca u opsegu potrebnom za njegovo uzdržavanje i uzdržavanje članova njegove uže obitelji te drugih osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se u slučajevima iz članka 90. ovoga Zakona.

Pokretnine izuzete od ovrhe

Članak 94.

(1) Ne mogu biti predmeti ovrhe:

1. odjeća, obuća, rublje i drugi predmeti osobne uporabe, posteljne stvari, posuđe, namještaj, štednjak, hladnjak, stroj za pranje rublja i druge stvari koje služe za zadovoljenje potreba domaćinstva ako su nužni ovršeniku i članovima njegova domaćinstva s obzirom na uobičajene uvjete života svoje društvene okoline,

2. hrana i ogrjev za potrebe ovršenika i članova njegova domaćinstva,

3. radna i rasplodna stoka, poljoprivredni strojevi i druga oruđa za rad koji su ovršeniku poljodjelcu nužni za održavanje poljoprivrednoga gospodarstva u mjeri u kojoj je to nužno za njegovo uzdržavanje i za uzdržavanje članova njegova obiteljskoga domaćinstva, te sjeme za uporabu na tomu gospodarstvu i hrana za stoku za četiri mjeseca,

4. gotov novac ovršenika po osnovi tražbina koje su izuzete od ovrhe te gotov novac ovršenika koji ima stalna mjesečna primanja do mjesečnoga iznosa koji je po zakonu izuzet od ovrhe, razmjerno vremenu do idućega primanja,

5. odličja, medalje, ratne spomenice i druga odličja i priznanja, vjenčani prsten, osobna pisma, rukopisi i drugi osobni spisi ovršenika, obiteljske fotografije, osobne i obiteljske isprave i obiteljski portreti,

6. pomagala koja su invalidu ili drugoj osobi s tjelesnim nedostacima nužna za obavljanje životnih funkcija.

(2) Poštanska pošiljka ili poštanska uputnica upućena ovršeniku ne može biti predmet ovrhe prije uručenja.

(3) Zakonom se može odrediti da i druge pokretnine ne mogu biti predmet ovrhe.

Opseg ovrhe na novčanim sredstvima na računima Republike Hrvatske, općina, gradova i županija

Članak 95.

(1) Ovrha na novčanim sredstvima na računu Republike Hrvatske, općina, gradova i županija kod banaka te na kunskoj vrijednosti deviznih sredstava koje te osobe imaju na deviznom računu, ne može se odrediti ako su ta sredstva nužna za obavljanje osnovnih zadaća tih pravnih osoba.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka primjenjuje se i na tijela pravnih osoba iz te odredbe.

(3) Sud će u povodu žalbe koju je podnijela pravna osoba odnosno tijelo iz stavka 1. i 2. ovoga članka, saslušati stranke, a po potrebi provesti i druge dokaze o okolnostima od kojih zavisi primjena odredaba stavka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Nakon provjera iz stavka 3. ovoga članka sud će rješenjem odrediti iznose do kojih se u određenim razmacima može provoditi ovrha radi naplate tražbine ovrhovoditelja.

(5) Žalba protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka ne odgađa njegovu provedbu.

3. Redoslijed namirenja više ovrhovoditelja

Članak 96.

Više ovrhovoditelja koji ostvaruju svoje novčane tražbine prema istom ovršeniku i na istom predmetu ovrhe namiruju se onim redom kojim su stekli pravo da se iz toga predmeta namire, ako zakonom nije drugačije određeno.

G l a v a d v a n a e s t a

OVRHA NA NOVČANOJ TRAŽBINI OVRŠENIKA

1. Ovršne radnje

Članak 97.

Ovrha na novčanoj tražbini provodi se pljenidbom, prijenosom i namirenjem, ako zakonom za pojedine slučajeve nije drugačije određeno.

2. Pljenidba tražbine

Učinak pljenidbe

Članak 98.

(1) Pljenidba se provodi dostavom Agenciji, odnosno ovršenikovu dužniku ovršnog naloga ili rješenja o ovrsi kojim se ovršenikovu dužniku zabranjuje da ovršeniku ispuni novčanu tražbinu, a ovršeniku se zabranjuje da tu tražbinu naplati ili da inače raspolaže njome i zalogom koji je dan za njezino osiguranje.

- (2) Pljenidba je provedena trenutkom dostave ovršnog naloga, odnosno rješenja o ovrsi Agenciji ili ovršenikovu dužniku.
- (3) Ovrhovoditelj pljenidbom stječe založno pravo na ovršenikovoj tražbini.
- (4) Agencija, odnosno ovršenikov dužnik nema pravo izjaviti pravni lijek protiv odluke na temelju koje se provodi pljenidba.

Pljenidba tražbine zasnovane na vrijednosnom papiru

Članak 99.

- (1) Pljenidbu novčane tražbine zasnovane na vrijednosnom papiru koji se prenosi indosamentom ili za čije je ostvarenje inače potreban taj papir provodi javni, odnosno sudski ovršitelj oduzimanjem papira od ovršenika i njegovom predajom sudu odnosno javnom bilježniku, ako ovrhu provodi sud. Pljenidba je obavljena oduzimanjem papira od ovršenika.
- (2) Pravne radnje potrebne za očuvanje ili ostvarenje prava iz papira iz stavka 1. ovoga članka obavlja u ovršenikovo ime javni ovršitelj po službenoj dužnosti, odnosno ovrhovoditelj ako ovrhu provodi sud.
- (3) Pljenidba novčane tražbine zasnovane na dionici za koju nije izdana isprava o dionici kao i na dionici koja glasi na ime za koju je izdana ta isprava obavlja se dostavom ovršnog naloga ili rješenja o ovrsi dioničkom društvu. U tom slučaju odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 97. ovoga Zakona.
- (4) Ako to predloži ovrhovoditelj, u slučaju iz stavka 3. ovog članka, ovršno tijelo će ovršni nalog ili rješenje o ovrsi dostaviti Agenciji radi zabilježbe založnog prava u Upisnik sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima.

Pljenidba tražbine osigurane založnim pravom upisanim u javnoj knjizi

Članak 100.

- (1) Pljenidba tražbine osigurane založnim pravom upisanim u zemljišnoj knjizi ili drugoj javnoj knjizi u koju se upisuju prava na nekretninama provodi se upisom pljenidbe u tu knjigu.
- (2) Upis se obavlja po službenoj dužnosti, uz naznaku da je pljenidba na temelju koje je na tražbini stečeno založno pravo određena radi namirenja tražbine ovrhovoditelja.
- (3) Ako ima više ovrhovoditelja, prednosni red njihovih tražbina određuje se prema vremenu upisa.

Založno pravo na kamatama

Članak 101.

Založno pravo stečeno na tražbini po kojoj teku kamate odnosi se i na kamate koje dospijevaju nakon pljenidbe.

Prednosni red

Članak 102.

- (1) Prednosni red stjecanja založnih prava određuje se prema datumu, satu i minuti predaje ovršnog naloga ili rješenja o ovrsi Agenciji, odnosno ovršenikovom dužniku, osim ako ovim ili drugim zakonom nije drugačije propisano.
- (2) Ako su ovršni nalozi ili rješenja o ovrsi više ovrhovoditelja primljeni kod Agencije, odnosno ovršenikovog dužnika istoga dana, a ne može se utvrditi vrijeme njihovog primitka, založna prava imaju isti prednosni red.

(3) Tražbine s istim redom prvenstva namiruju se razmjerno, ako se ne mogu namiriti u cijelosti.

(4) Ako zbog provedbe ovrhe na novčanoj tražbini prestaju založna i druga prava koja su stečena prije pokretanja postupka, prednosni red u namirenju tih prava određuje se prema propisima koji uređuju stjecanje reda prvenstva tih prava izvan ovršnoga postupka.

Izjašnjenje ovršenikova dužnika

Članak 103.

(1) Ovršno tijelo će bez odgode zatražiti od ovršenikova dužnika da se u roku od osam dana očituje o tome priznaje li i u kojem iznosu zaplijenjenu tražbinu i je li voljan namiriti je, te je li njegova obveza da namiri tu tražbinu uvjetovana ispunjenjem neke druge obveze.

(2) Ovršenikov dužnik odgovara ovrhovoditelju za štetu koju mu je nanio time što se nije očitovao, ili što se neistinito ili nepotpuno očitovao.

(3) Ovršno tijelo će upozoriti ovršenikova dužnika na tu njegovu odgovornost.

3. Prijenos tražbine

Učinak prijenosa

Članak 104.

(1) Prijenosom tražbine ovrhovoditelj stječe ovlaštenje tražiti od ovršenikova dužnika isplatu iznosa naznačenoga u ovršnom nalogu, ako je taj iznos dospio, te obavljati sve radnje koje su potrebne radi očuvanja i ostvarenja prenesene tražbine, kao i koristi se pravima u vezi sa zalogom koji je dan za osiguranje te tražbine.

(2) Prijenosom tražbine ovrhovoditelj nije ovlašten na teret ovršenika zaključiti nagodbu, ovršenikovu dužniku oprostiti dug ili prenesenim tražbinama inače raspolagati, te ni s ovršenikovim dužnikom sklopiti ugovor da odluku o tražbini, ako je ona sporna, donese izabrani sud.

(3) Ovrhovoditelju na koga je prenesena tražbina ovršenikov dužnik može istaknuti samo prigovore koje bi mogao istaknuti ovršeniku.

(4) Ustupanje prenesene tražbine koju je obavio ovršenik nakon prijenosa bez učinka je na prava koja je ovrhovoditelj stekao prijenosom.

Posebni uvjeti za prijenos nedjeljive tražbine

Članak 105.

(1) Tražbina koja se zasniva na vrijednosnom papiru koji se prenosi indosamentom ili za čije je ostvarenje potrebno podnošenje toga papira, ili koje se iz drugih razloga ne može dijeliti u pogledu prijenosa ili ostvarenja, može se prenijeti samo u svojem punom iznosu.

(2) Ako je više ovrhovoditelja podnijelo prijedlog za prijenos u razne dane, ovršno tijelo će prenijeti tražbinu na ovrhovoditelja koji je prvi podnio prijedlog, a ako je više ovrhovoditelja podnijelo prijedlog istoga dana, tražbina će se prenijeti na ovrhovoditelja čija je tražbina najveća.

Provedba prijenosa

Članak 106.

(1) Prijenos tražbine je proveden dostavom ovršnog naloga ili rješenja o ovrsi Agenciji, odnosno ovršenikovu dužniku.

(2) U ovršnom nalogu pozvat će se ovršenikov dužnik da dužni iznos položi kod javnog ovršitelja uplatom na određeni račun i da ga o tome obavijesti.

(3) Prijenos tražbine zasnovane na vrijednosnom papiru koji se prenosi indosamentom ili kojega je radi ostvarenja inače potrebno podnijeti, proveden je kada javni ovršitelj na taj papir stavi izjavu o prijenosu i papir s tom izjavom preda ovrhovoditelju.

Ispunjenje obveze

Članak 107.

(1) Ovršenikov dužnik kojemu je dostavljen ovršni nalog ili rješenje o ovrsi ispunjava svoju obvezu uplatom novca na poseban račun kod javnoga ovršitelja, a ako ovrhu provodi sud uplatom na račun suda, odnosno javnog bilježnika.

(2) Ako je radi naplate prenesene novčane tražbine ovrhovoditelj morao pokrenuti sudski ili drugi postupak, sud ili tijelo koje vodi postupak, u odluci kojom prihvaća zahtjev ovrhovoditelja naložit će ovršenikovu dužniku da dužni iznos položi kod ovršnog tijela koje provodi ovrhu.

(3) Na temelju odluke kojom je ovršenikovu dužniku naloženo da dužni iznos položi kod ovršnog tijela koje provodi ovrhu, na prijedlog ovrhovoditelja na koga je tražbina prenesena provest će se ovrha protiv ovršenikova dužnika i novac naplaćen tom ovrhom, nakon podmirenja troškova postupka, doznačiti po službenoj dužnosti ovršnom tijelu koje provodi ovrhu.

Prijenos radi naplate tražbine upisane u javnoj knjizi

Članak 108.

Prijenos tražbine upisane u zemljišnoj knjizi ili drugoj javnoj knjizi u koju se upisuju prava na nekretninama upisat će se po službenoj dužnosti.

Uvjetovanost obveze ovršenikova dužnika predajom stvari

Članak 109.

(1) Ako obveza ovršenikova dužnika da isplati tražbinu ovisi o obvezi ovršenika da mu preda određenu stvar koja se nalazi u posjedu ovršenika, a ta je obveza utvrđena pravomoćnom presudom, ovršno tijelo će, na prijedlog ovrhovoditelja na koga je tražbina prenesena, naložiti ovršeniku predaju stvari radi predaje ovršenikovu dužniku.

(2) Na prijedlog ovrhovoditelja, ovršno tijelo će prema ovršeniku koji nije predao stvar u određenom roku, provesti ovrhu radi predaje stvari.

Obavješćivanje ovršenika o tužbi za naplatu prenesene tražbine

Članak 110.

Ovrhovoditelj koji je podnio tužbu radi naplate prenesene tražbine dužan je bez odgode obavijestiti ovršenika o pokrenutoj parnici. U protivnom odgovara ovršeniku za štetu koju on pretrpi zbog toga propusta.

4. Namirenje

Namirenje ovrhovoditelja

Članak 111.

(1) Ovrhovoditelj na koga je tražbina prenesena namiruje se iz sredstava položenih kod javnog ovršitelja.

(2) Namirenje ovrhovoditelja i drugih osoba čija prava prestaju provedbom ovrhe provodi se uz odgovarajuću primjenu odredaba o namirenju u postupku radi naplate novčane tražbine na pokretninama.

5. Posebne odredbe o ovrsi na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima

Primjena odredaba ove glave

Članak 112.

(1) U ovrsi na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima primjenjuju se odredbe odjeljaka 1. do 4. ove glave, ako odredbama ovoga odjeljka nije drugačije određeno.

(2) Ako se ovršeniku plaća i drugo stalno novčano primanje isplaćuju na račun kod banke, odredbe ovoga odjeljka ne primjenjuju se na novčana sredstva koja su doznačena na račun kod banke, osim ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

Nalog isplatitelju

Članak 113.

(1) Ovršnim nalogom ili rješenjem o ovrsi nalaže se osobi koja ovršeniku isplaćuje stalno novčano primanje da novčani iznos za koji je određena ovrha isplati odnosno isplaćuje na poseban račun javnog ovršitelja po pravomoćnosti toga naloga, odnosno rješenja.

(2) Dostavom ovršnog naloga ili rješenja o ovrsi isplatitelju, do iznosa ovršne tražbine, ovrhovoditelj stječe založno pravo na ovršenikovoju tražbini da mu isplatitelj isplaćuje novčana sredstva. Dok postoji to ovrhovoditeljevo založno pravo, uz izuzetak primanja i naknada iz članka 91. ili iznosa koji su ograničeni od ovrhe iz članka 92. ovoga Zakona, isplatitelj ne smije ništa plaćati na temelju naloga kojeg je primio kasnije, a ni na temelju onih koje je primio prije, ako vjerovnici na temelju tih naloga nisu stekli založno pravo na ovršenikovoju tražbini.

(3) Ovršni nalog i rješenje o ovrsi odnose se i na povećanje primanja do kojega dođe nakon njihove dostave isplatitelju.

Ovrha kada pravo na uzdržavanje ima više osoba

Članak 114.

(1) Ako pravo na zakonsko uzdržavanje, odnosno pravo na rentu za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja prema istom ovršeniku ima više osoba, a ukupni iznos njihovih tražbina prelazi dio primanja koji može biti predmet ovrhe, ovrha se provodi u korist svakoga od takvih ovrhovoditelja srazmjerno visini njihovih tražbina.

(2) Ako se nakon započete provedbe ovrhe na stalnom novčanom primanju pokrene nova ovrha na tražbini iz stavka 1. ovoga članka, na zahtjev ovrhovoditelja iz postupka u kojem je provedba ovrhe kasnije počela, odluku po kojoj se provodi ranija ovrha izmijenit će rješenjem ovršno tijelo koje ju je donijelo u smislu stavka 1. ovoga članka i odrediti iznos koji će se ubuduće isplaćivati pojedinim ovrhovoditeljima iz ranije odluke.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka, rješenje se dostavlja strankama iz tog postupka, podnositelju zahtjeva iz stavka 2. ovoga članka, isplatitelju i ovršnom tijelu koje provodi kasniju ovrhu.

(4) Prema rješenju iz stavka 2. ovoga članka ovršno tijelo koje je kasnije počelo provoditi ovrhu po službenoj dužnosti izmijenit će rješenjem svoju odluku u smislu stavka 1. ovoga

članka i odrediti iznos koji će se ubuduće isplaćivati pojedinim ovrhovoditeljima iz te odluke. Rješenje se dostavlja strankama iz tog postupka, ovrhovoditelju iz postupka u kojem je provedba ovrhe ranije počela i isplatitelju.

Prestanak radnog odnosa ili službe

Članak 115.

- (1) Kad ovršeniku prestane radni odnos ili služba, ovršni nalog, odnosno rješenje o ovrsi djeluje i prema drugom poslodavcu s kojim ovršenik sklopi ugovor o radu ili službi, i to od dana kad je tomu poslodavcu dostavljen ovršni nalog, odnosno rješenje o ovrsi.
- (2) Prijašnji poslodavac ovršenika dužan je bez odgode preporučenom pošiljkom s povratnicom dostaviti ovršni nalog, odnosno rješenje o ovrsi novom poslodavcu i o tome obavijestiti ovršno tijelo koje ga je donijelo.
- (3) Prijašnji poslodavac obavijestit će bez odgode ovršno tijelo koje je donijelo ovršni nalog, odnosno rješenje o ovrsi o prestanku ugovora o radu ako mu nije poznat novi poslodavac.
- (4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka, javni ovršitelj će nastaviti s provedbom ovrhe, a ako ovrhu provodi sud, sud će zaključkom bez odgode pozvati ovrhovoditelja da u roku od 15 dana od dana primitka zaključka dostavi podatke o novom poslodavcu. Ako ovrhovoditelj ne postupi po zaključku, sud će obustaviti ovrhu .

Odgovornost osoba koje ovršeniku isplaćuju stalno novčano primanje

Članak 116.

- (1) Ovrhovoditelj može predložiti da nadležni sud rješenjem naloži osobi koja ovršeniku isplaćuje stalno novčano primanje da mu isplati sve obroke što ih je propustio obustaviti i isplatiti prema ovršnom nalogu.
- (2) Prijedlog iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj može podnijeti do završetka ovršnoga postupka. Prijedlog se podnosi javnom ovršitelju koji će ga dostaviti nadležnom sudu s preslikom spisa.
- (3) Na temelju pravomoćnog rješenja iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj može tražiti ovrhu protiv osobe koja ovršeniku isplaćuje stalno novčano primanje u istom ovršnom postupku.

Primjena odredaba ovoga odjeljka

Članak 117.

Odredbe ovoga odjeljka na odgovarajući se način primjenjuju i na ovrhu na drugim stalnim novčanim primanjima ovršenika.

6. Provedba ovrhe na novčanim sredstvima na računu

Nalog Agenciji

Članak 118.

- (1) Ovršnim nalogom ili rješenjem o ovrsi na novčanim tražbinama po računu nalaže se Agenciji da banci izda nalog da novčani iznos za koji je ovrha određena prenese sa svih ovršenikovih računa koji se vode pod njegovim osobnim identifikacijskim brojem na račun koji je određen u ovršnom nalogu ili rješenju o ovrsi.
- (2) Ako se ovrha provodi na temelju rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kojeg ovrhovoditelj dostavi izravno Agenciji, Agencija će naložiti banci da novčani iznos za koji je određena ovrha prenese na račun kojeg naznači ovrhovoditelj u pisanom obliku.

(3) Ako je ovršnim nalogom ili rješenjem o ovrsi naloženo plaćanje određenih iznosa u određenim razmacima, redosljed naplate svih budućih obroka računa se prema datumu, satu i minuti primitka ovršnog naloga, odnosno rješenja o ovrsi.

Ovrha prema solidarnim ovršenima

Članak 119.

(1) Ako na temelju ovršne isprave dva ili više ovršenika solidarno odgovaraju, javni ovršitelj, odnosno sud koji je nadležan za bilo kojeg od solidarnih ovršenika, na ovrhovoditeljev prijedlog, protiv njih će donijeti jedan ovršni nalog, odnosno rješenje o ovrsi.

(2) Naplata će se obaviti sa svih računa solidarnih ovršenika kod banaka u isto vrijeme tako da se sa svakoga naplati jednaka svota, s tim da zbroj tih svota ne smije prijeći iznos ovrhovoditeljeve ovršne tražbine. Ako na računima solidarnih ovršenika nema dovoljno novca da se naplata provede odjednom, naplaćivat će se bilo s kojeg od tih računa prema zakonu kojim se uređuje provedba ovrhe na novčanim sredstvima tako da se ovrhovoditeljeva tražbina što prije namiri.

Provedba ovrhe

Članak 120.

(1) Ovršni nalog, odnosno rješenje o ovrsi na temelju kojeg treba provesti ovrhu na novčanoj tražbini po računu koja pripada ovršeniku ovršno tijelo koje provodi ovrhu dostavlja Agenciji koja postupa sukladno odredbama zakona kojim se uređuje provedba ovrhe na novčanim sredstvima.

(2) Dostavom ovršnog naloga ili rješenja o ovrsi Agenciji, do iznosa ovršne tražbine, ovrhovoditelj stječe založno pravo na ovršenikovoj tražbini da mu banka isplaćuje sredstva s njegovog računa. Dok postoji to ovrhovoditeljevo založno pravo, banka s ovršenikovog računa ne smije ništa plaćati na temelju naloga koje je primila kasnije, a ni na temelju onih koje je primila prije, ako vjerovnici na temelju tih naloga nisu stekli založno pravo na ovršenikovoj tražbini prema banci.

(3) Agencija će naložiti banci da zaplijenjeni iznos isplatiti na poseban račun javnog ovršitelja ili račun određen u rješenju o ovrsi nakon što primi obavijest ovršnog tijela koje provodi ovrhu da je ovršni nalog, odnosno rješenje o ovrsi postalo pravomoćno.

(4) Ako ovrhovoditelj ne bude namiren u roku od godine dana od dostave obavijesti iz stavka 3. ovoga članka Agenciji i ako u tom roku ovršno tijelo ne zatraži da se nastavi provoditi ovrha, Agencija će postupiti kao po pravomoćnom rješenju o obustavi ovrhe.

(5) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, Agencija neće naložiti banci da zaplijenjeni iznos isplatiti na poseban račun javnog ovršitelja ili račun određen u rješenju o ovrsi ako ovršenik koji prema ovom zakonu nije dužan dati jamčevinu kad u postupku sudjeluje kao stranka izjavi da je podnijela reviziju protiv ovršne isprave na temelju koje se provodi ovrha. Agencija će izdati nalog banci da isplati zaplijenjeni iznos nakon što joj ovrhovoditelj dostavi odluku nadležnog suda kojom se odbija ili odbacuje podnesena revizija. Ako je ovršna isprava protiv koje je podnesen izvanredni pravni lijek pravomoćno ukinuta, preinačena, poništena, stavljena izvan snage ili je na drugi način određeno da je bez učinka na odgovarajući način se primjenjuju odredbe o obustavi ovrhe.

(6) Izjava iz stavka 5. ovoga članka može se podnijeti Agenciji najkasnije do primitka obavijesti iz stavka 3. ovoga članka.

Zastajanje s provedbom ovrhe

Članak 121.

- (1) Kad Agencija provodi ovrhu na neposredan zahtjev ovrhovoditelja, Agencija će zastati s provedbom ovrhe na zahtjev ovrhovoditelja.
- (2) U slučaju zastoja iz stavka 1. ovoga članka neće se izdvajati novčana sredstva u korist ovrhovoditelja koji je zahtijevao da se zastane s provedbom ovrhe.
- (3) Po isteku vremena za koje je zastajanje zatraženo, ovrha se nastavlja prema vremenu primitka rješenja o ovrsi.

Posebne odredbe o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima koja su izuzeta od ovrhe

Članak 122.

- (1) U slučaju iz članka 118. stavka 1. ovoga Zakona, ako se ovršeniku uplaćuju primanja i naknade iz članka 91. ili iznosi koji su izuzeti od ovrhe iz članka 92. ovoga Zakona, ovršenik je o tome dužan obavijestiti Agenciju.
- (2) Po obavijesti iz stavka 1. ovoga članka, Agencija je bez odgode dužna dostaviti ovršni nalog ili rješenje o ovrsi uplatiteljima iz stavka 1. ovoga članka koji su, bez odgode, dužni uskratiti uplatu na ovršenikov račun primanja i naknada iz članka 91. ili iznosa koji su izuzeti od ovrhe iz članka 92. ovoga Zakona.
- (3) Ako se primanja i naknade iz članka 91. ili iznosi koji su izuzeti od ovrhe iz članka 92. ovoga Zakona uplaćuju ovršeniku putem banke, banka je dužna po nalogu Agencije ovršeniku otvoriti poseban račun. O otvaranju posebnog računa banka je bez odgode dužna obavijestiti Agenciju, a Agencija uplatitelje iz stavka 2. ovoga članka radi uplate na poseban račun. Banka ne naplaćuje naknadu za otvaranje, vođenje i zatvaranje posebnog računa.
- (4) Uplatitelj primanja i naknada iz članka 91. ili iznosi koji su izuzeti od ovrhe iz članka 92. ovoga Zakona, odnosno banka, dužni su na zahtjev ovršnog tijela dostaviti podatke o uplatama, odnosno podatke o uplatama i stanju na posebnom računu iz stavka 3. ovoga članka.
- (5) Ministar financija propisat će uvjete, rokove i način postupanja Agencije, banke, ovršenika i drugih subjekata iz ovog članka, uključujući sadržaj ovršenikove obavijesti te način otvaranja, vođenja i zatvaranja posebnog računa.

Odgovornost Agencije i banke

Članak 123.

Na odgovornost Agencije ili banke zbog nepostupanja po ovršnom nalogu ili rješenju o ovrsi, odnosno naloga iz članka 118. stavka 1. ovoga Zakona na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 116. ovoga Zakona.

7. Zapljena po pristanku dužnika

Članak 124.

- (1) Dužnik može privatnom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika dati suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća, odnosno drugo stalno novčano primanje, osim u dijelu u kojem je to primanje izuzeto od ovrhe. Suglasnost kojom se dopušta pljenidba plaće, odnosno drugog stalnog novčanog primanja za iznos koji je izuzet od ovrhe, ne proizvodi pravne učinke.
- (2) Isprava iz stavka 1. ovoga članka izdaje se u jednom primjerku, ima značenje pravnog posla iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona, te pravni učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi.
- (3) Ispravu iz stavka 1. ovoga članka s učincima dostave rješenja o ovrsi poslodavcu dostavlja vjerovnik, preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom ili preko javnoga ovršitelja, odnosno javnoga bilježnika.

(4) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, zapljena na temelju suglasnosti dužnika nema utjecaja na provedbu ovrhe na plaći radi namirenja tražbine po osnovi zakonskoga uzdržavanja, naknade štete nastale po osnovi narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete po osnovi izgubljenoga uzdržavanja zbog smrti davatelja uzdržavanja.

(5) Isprava iz stavka 1. ovoga članka ima svojstvo ovršne isprave na temelju koje se može tražiti ovrha protiv dužnika i na drugim predmetima ovrhe.

(6) Odredbe stavka 1. i 4. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na jamca ako je dao suglasnost iz stavka 1. ovoga članka.

(7) Za dopuštenost izjave o suglasnosti iz stavka 1. ovoga članka mjerodavno su činjenično stanje i podaci iz članka 92. stavka 3. ovoga Zakona u vrijeme ovjere te izjave kod javnog bilježnika.

8. Zapljena računa na temelju zadužnice

Članak 125.

(1) Dužnik može privatnom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika dati suglasnost da se radi naplate tražbine određenoga vjerovnika zaplijene svi računi koje ima kod banaka te da se novac s tih računa, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u toj ispravi, isplaćuje vjerovniku. Takva isprava izdaje se u jednom primjerku i ima učinak pravomoćnoga rješenja o ovrsi kojim se zapljuje tražbina po računu i prenosi na ovrhovoditelja.

(2) Na ispravi iz stavka 1. ovoga članka ili u dodatnim ispravama uz tu ispravu, istodobno kad i dužnik ili naknadno, obvezu prema vjerovniku mogu preuzeti i druge osobe u svojstvu jamaca plataca, i to davanjem pisane izjave koja je po svojem sadržaju i obliku ista s izjavom dužnika.

(3) Ispravu iz stavka 1. i 2. ovoga članka Agenciji dostavlja vjerovnik ili nadležni javni ovršitelj s učincima dostave pravomoćnoga sudskog rješenja o ovrsi izravno, preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom neposrednom dostavom ili preko javnoga ovršitelja, odnosno javnoga bilježnika.

(4) Vjerovnik može svoja prava iz isprave iz članka 1. ovoga članka prenositi ispravom na kojoj je javno ovjеровljen njegov potpis na druge osobe, koje u tom slučaju stječu prava koja je po toj ispravi imao vjerovnik.

(5) Na temelju isprava iz stavka 1. i 2. ovoga članka vjerovnik može po svom izboru zahtijevati na način propisan u stavku 3. ovoga članka od Agencije naplatu svoje tražbine od dužnika ili jamaca plataca, ili i od dužnika i jamaca plataca, a banka je dužna po nalogu Agencije isplatiti vjerovnika ako ima novca na računima dužnika ili odmah izvijestiti Agenciju o nemogućnosti isplate.

(6) Vjerovnik može od Agencije zahtijevati da mu vrati ispravu iz stavka 1. ovoga članka ako njegova tražbina nije u cijelosti namirena. U tom će slučaju Agencija naznačiti na toj ispravi s kojega je računa naplaćen koji iznos troškova, kamata i glavnice. Ako je vjerovnik u cijelosti namirio svoju tražbinu prema ispravi iz stavka 1. i 2. ovoga članka, Agencija obavijestit će o tome dužnika ili jamca platca i na njegov mu je zahtjev predati.

(7) Isprave iz stavaka 1. i 2. ovoga članka imaju svojstvo ovršnih isprava na temelju kojih se može tražiti ovrha protiv dužnika ili jamaca plataca na drugim predmetima ovrhe.

(8) Oblik i sadržaj isprave iz stavka 1. ovoga članka propisat će ministar nadležan za poslove pravosuđa.

9. Zapljena računa na temelju bjanko zadužnice

Članak 126.

(1) Dužnik može privatnom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika dati suglasnost da se radi naplate tražbine čiji će iznos biti naknadno upisan u ispravi zaplijene svi njegovi računi kod banaka te da se novčana sredstva s tih računa, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u toj ispravi, izravno s računa isplate vjerovniku koji je određen u ispravi ili koji će naknadno biti u nju upisan (bjanko zadužnica). Takva isprava izdaje se u jednom primjerku i ima učinak pravomoćnoga rješenja o ovrsi kojim se zapljenjuje tražbina po računu i prenosi na ovrhovoditelja.

(2) Ispravu iz stavka 1. ovoga članka s naknadno upisanim iznosom tražbine i podacima o vjerovniku Agenciji s učincima dostave pravomoćnoga sudskog rješenja o ovrsi, dostavlja vjerovnik ili nadležni javni ovršitelj izravno, preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom neposrednom dostavom ili preko javnoga ovršitelja, odnosno javnoga bilježnika. Dostavom te isprave zapljenjuje se tražbina po računu i prenosi se na vjerovnika.

(3) Odredbe članka 125. stavka 2. te 4. do 8. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na bjanko zadužnicu.

(4) Oblik i sadržaj isprave iz stavka 1. ovoga članka, s naznakom najviših iznosa koji se mogu upisati u pojedine vrste te isprave, propisat će ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(5) Isprava iz stavka 1. ovoga članka istinita je u pogledu svojeg sadržaja ako je vjerovnik naknadno upisao iznos tražbine koji je manji ili jednak onome za koji mu je dužnik dao suglasnost u trenutku kada je potvrđena kod javnog bilježnika te podatke o vjerovniku.

10. Provedba ovrhe radi naplate novčane tražbine po osnovi radnog odnosa koja je utvrđena u bruto iznosu

Članak 127.

(1) Kada predlaže provedbu ovrhe radi naplate novčane tražbine po osnovi radnog odnosa koja je utvrđena u bruto iznosu, ovrhovoditelj je ovlašten na temelju ovršne presude, odnosno na temelju izvješća obračuna dospjele, a neisplaćene plaće kao ovršne isprave, tražiti ovrhu radi naplate ukupno dosuđenog, odnosno utvrđenog iznosa.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, nakon što naplaćena sredstva u cijelosti ili djelomično budu prenesena na poseban račun javnog ovršitelja, odnosno suda ovršno tijelo koje provodi ovrhu će o tome obavijestiti nadležnu poreznu upravu i od nje zatražiti da obračuna porez, prirez i doprinose, uključujući i doprinos za individualnu kapitaliziranu štednju iz naplaćenog iznosa.

(3) Porezna uprava obavit će obračun iz stavka 2. ovoga članka u skladu s važećim propisima koji uređuju obračunavanje i plaćanje doprinosa iz plaće i poreza na dohodak uz naznaku propisanih računa na koje će se uplatiti doprinosi, uključujući i doprinos za individualnu kapitaliziranu štednju, porez i prirez.

(4) Obračun iz stavka 3. ovoga članka nema značenje upravnog akta i protiv njega nisu dopušteni pravni lijekovi.

(5) Na temelju obračuna iz stavka 3. ovoga članka, nakon što strankama omogući da se o njemu izjasne, ovršno tijelo će bez odgode donijeti rješenje o namirenju u kojem će odrediti dio naplaćenog iznosa koji će se isplatiti ovrhovoditelju, dio koji će se isplatiti poreznoj upravi te dio koji će se uplatiti na račun na koji se uplaćuje doprinos za individualnu kapitaliziranu štednju.

Glava trinaesta

OVRHA NA NEKRETNINI

1. Opće odredbe

Ovršne radnje

Članak 128.

Ovrha na nekretnini provodi se zabilježbom ovrhe u zemljišnoj knjizi, utvrđenjem vrijednosti nekretnine, prodajom nekretnine i namirenjem ovrhovoditelja iz iznosa dobivenoga prodajom.

Nekretnina kao predmet ovrhe

Članak 129.

(1) Nije li što drugo određeno, predmet ovrhe može biti samo nekretnina kao cjelina određena pravilima koja uređuju vlasništvo i druga stvarna prava i zemljišne knjige.

(2) Ako je glede neke nekretnine uspostavljeno suvlasništvo (idealni suvlasnički dio nekretnine), taj dio nekretnine može biti samostalan predmet ovrhe glede kojega se na odgovarajući način primjenjuju pravila ovoga Zakona o ovrsi na nekretninama.

(3) Ako je na nekoj nekretnini osnovano pravo građenja, to pravo kada je na nekretnini izgrađena zgrada može biti samostalni predmet ovrhe glede kojega se na odgovarajući način primjenjuju pravila ovoga Zakona o ovrsi na nekretninama u vlasništvu ovršenika.

(4) Ako je glede neke nekretnine ili njezina idealnoga dijela osnovano pravo plodouživanja, ono može biti samostalni predmet ovrhe s time da ovršenik može namiriti svoju tražbinu iz plodova koje to pravo daje na temelju nekoga pravnoga odnosa (najamnina, zakupnina), glede čega se na odgovarajući način primjenjuju pravila ovoga Zakona o ovrsi na pravima.

Dokaz o vlasništvu i pravu građenja

Članak 130.

(1) Ako je vlasništvo na nekretnini upisano u zemljišnoj knjizi na drugu osobu, a ne na ovršenika, ovrha će se provesti ako ovrhovoditelj podnese ispravu koja je podobna za upis ovršenikova prava.

(2) Ako se isprava iz stavka 1. ovoga članka nalazi kod državnog tijela ili koje pravne ili fizičke osobe koja ima javne ovlasti, na prijedlog ovrhovoditelja, javni ovršitelj može pribaviti tu ispravu.

(3) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka u izreci ovršnog naloga, odnosno rješenja o ovrsi mora biti naznačeno da se ovrha radi naplate ovrhovoditeljeve tražbine protiv ovršenika provodi na nekretnini za koju je u zemljišnoj knjizi upisano vlasništvo na drugu osobu.

(4) Ako ovrhu određuje i provodi sud, uz prijedlog za ovrhu na nekretnini ovrhovoditelj je dužan podnijeti izvadak iz zemljišne knjige kao dokaz o tome da je nekretnina upisana kao vlasništvo ovršenika.

(5) Ako nekretnina nije upisana u zemljišne knjige na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 177. ovoga Zakona.

Ovrha kad se nakon stjecanja založnog prava ili prava na namirenje promijeni vlasnik nekretnine

Članak 131.

Ako se promijeni osoba koja je u zemljišnim knjigama upisana kao vlasnik nekretnine nakon što je ovrhovoditelj na nekretnini upisom u zemljišnu knjigu stekao založno pravo ili koje drugo pravo koje ga ovlašćuje da namiri određenu tražbinu njezinom prodajom, ovrhovoditelj ima pravo, na temelju ovršne isprave protiv osobe koja je bila vlasnik nekretnine u vrijeme kad je stekao to pravo i izvatka iz zemljišne knjige kojim se dokazuje prijenos vlasništva s ranijeg vlasnika na novog vlasnika, zatražiti ovrhu izravno protiv novog vlasnika radi naplate osigurane tražbine.

Zabilježba ovrhe

Članak 132.

- (1) Čim donese ovršni nalog, javni ovršitelj će zatražiti da se u zemljišnoj knjizi upiše zabilježba ovrhe. Na isti način postupit će i sud ako je u njegovoj nadležnosti određivanje ovrhe.
- (2) Tom zabilježbom ovrhovoditelj stječe pravo da svoju tražbinu namiri iz nekretnine (pravo na namirenje) i u slučaju da treća osoba kasnije stekne vlasništvo te nekretnine.
- (3) Nakon zabilježbe ovrhe nije dopušten upis promjene prava vlasništva niti kojeg drugoga stvarnog prava utemeljen na raspoložbi ovršenika, bez obzira na to kad je ta raspoložba poduzeta.
- (4) Promjena vlasnika nekretnine tijekom ovršnoga postupka ne sprječava da se taj postupak nastavi protiv novoga vlasnika kao ovršenika. Sve radnje poduzete prije toga ostaju na snazi i novi vlasnik ne može u postupku poduzimati one radnje koje ne bi mogao poduzeti prijašnji vlasnik da do promjene vlasništva nije došlo.
- (5) Na prijedlog ovrhovoditelja, ovršno tijelo koje provodi ovrhu će donijeti zaključak o nastavljanju ovršnoga postupka protiv novoga vlasnika kao ovršenika u tom postupku.
- (6) Ovrhovoditelj koji je pokrenuo ovrhu, a nije prije stekao založno pravo, stječe zabilježbom ovrhe pravo da se iz nekretnine namiri prije osobe koja na toj nekretnini kasnije stekne založno pravo ili pravo na namirenje.

Pristupanje ovrsi

Članak 133.

- (1) Nakon upisa zabilježbe ovrhe ne može se za namirenje druge tražbine istoga ili drugoga ovrhovoditelja na toj nekretnini provesti poseban ovršni postupak.
- (2) Ovrhovoditelj za čiju se tražbinu kasnije provodi ovrha na istoj nekretnini stupa u već pokrenuti ovršni postupak.
- (3) Pokrenutom ovršnom postupku može se pristupiti do pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine kupcu.
- (4) O pristupanju postupku ovršno tijelo koje je kasnije počelo provoditi ovrhu će obavijestiti ovrhovoditelja u čiju je korist prije obavljena zabilježba i ovršno tijelo koje provodi tu ovrhu.
- (5) Razlozi zbog kojih ovrha nije dopuštena u korist pojedinih od više ovrhovoditelja u čiju se korist ovrha provodi na istoj nekretnini, odnosno razlozi za obustavu ovrhe u odnosu na pojedine od ovrhovoditelja bez utjecaja su na provedbu postupka u korist drugih ovrhovoditelja.
- (6) Ako se razlog za odgodu ovrhe tiče samo jednoga od više ovrhovoditelja, ovrha se neće odgoditi, već će ovršno tijelo prigodom namirenja donošenja rješenja o namirenju odrediti odgodu namirenja toga ovrhovoditelja sve dok se postupak u odnosu na njega ne nastavi. Sredstva namijenjena namirenju toga ovrhovoditelja ovršno tijelo će pohraniti do nastavka postupka. Ako postupak ne bude nastavljen, ta će se sredstva upotrijebiti za namirenje drugih ovrhovoditelja odnosno predat će se ovršeniku.

Založna prava

Članak 134.

- (1) U postupku ovrhe na nekretnini namiruju se i založni vjerovnici koji nisu predložili ovrhu.
- (2) Založna prava uknjižena na nekretnini prestaju danom pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine kupcu pa makar založni vjerovnici nisu potpuno namireni.
- (3) Kupac nekretnine i založni vjerovnik mogu se sporazumjeti, najkasnije na dražbi na kojoj

se nekretnina prodaje, da založno pravo ostane na nekretnini i nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine, a da kupac preuzme ovršenikov dug prema tom vjerovniku u iznosu koji bi mu pripadao u ovršnom postupku. U tom se slučaju kupovna umanjuje za iznos preuzetoga duga.

(4) Kupac i založni vjerovnik sporazum iz stavka 3. ovoga članka sklapaju u obliku javnobilježničke isprave.

Služnosti, stvarni tereti i pravo građenja

Članak 135.

(1) Stvarne služnosti, stvarni tereti i pravo građenja na nekretnini ne prestaju prodajom nekretnine.

(2) Prodajom nekretnine ne prestaju ni osobne služnosti koje su u zemljišnoj knjizi upisane prije prava radi čijega se namirenja ovrha provodi.

(3) Ostale osobne služnosti i stvarni tereti prestaju pravomoćnošću rješenja o dosudi nekretnine.

(4) Na osobne služnosti iz stavka 3. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 134. stavka 3. i 4. ovoga Zakona.

Ugovori o zakupu i najmu

Članak 136.

(1) Ugovori o najmu odnosno zakupu nekretnine koji su sklopljeni i upisani u zemljišnu knjigu prije stjecanja založnoga prava ili prava na namirenje radi čijega se ostvarenja ovrha traži, ne prestaju prodajom nekretnine. Kupac stupa na mjesto najmodavca odnosno zakupodavca od trenutka stjecanja vlasništva nekretnine.

(2) Ugovori o najmu ili zakupu koji nisu upisani u zemljišnu knjigu prije stjecanja založnoga prava ili prava namirenja radi čijega se ostvarenja ovrha traži, prestaju pravomoćnošću rješenja o dosudi nekretnine kupcu.

(3) Najmoprincipi i zakupci iz stavka 2. ovoga članka nemaju pravo tražiti naknadu štete u ovršnom postupku.

Razgledanje nekretnine

Članak 137.

(1) U zaključku o prodaji ovršno tijelo koje provodi ovrhu će odrediti vrijeme kad osobe zainteresirane za kupnju nekretnine mogu razgledati nekretninu i osigurati nesmetano razgledavanje nekretnine.

(2) Iz opravdanih razloga ovršno tijelo će osobi zainteresiranoj za kupnju nekretnine dati, na njezin zahtjev, odobrenje da nekretninu razgleda i izvan vremena iz stavka 1. ovoga članka Troškove izvanrednoga razgledavanja nekretnine snosi ta osoba.

Osiguranje nekretnine

Članak 138.

(1) Nadležni sud će, radi sprječavanja oštećenja nekretnine, omogućavanja njezine procjene, razgledavanja, zaštite i sl., na prijedlog javnog ovršitelja, odnosno po službenoj dužnosti kada provodi ovrhu:

1. odrediti da se ovršenik i druge osobe privremeno ili trajno udalje s nekretnine,
2. povjeriti je na čuvanje ovrhovoditelju ili trećoj osobi,

3. odrediti druge mjere potrebne radi njezine zaštite odnosno omogućavanja nesmetane provedbe ovrhe.

(2) Osobama koje sprječavaju ili ometaju nesmetanu provedbu ovrhe nadležno ovršno tijelo može odrediti mjere propisane člankom 17. ovoga Zakona.

(3) Sredstva potrebna radi provedbe mjera iz stavka 1. ovoga članka dužan je predujmiti ovrhovoditelj, osim ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

2. Određivanje vrijednosti nekretnine

Način utvrđivanja vrijednosti

Članak 139.

(1) Vrijednost nekretnine ovršno tijelo utvrđuje zaključkom o prodaji nakon održanog ročišta na kojemu će strankama biti omogućeno da sporazumno odrede njezinu vrijednost i da prilože odgovarajuće pisane dokaze. Podatke o stanju na tržištu nekretnina ovršno tijelo može zatražiti i od Porezne uprave, ako ocijeni da je to potrebno.

(2) Ako stranke sporazumno ne odrede vrijednost nekretnine, ovršno tijelo će njezinu vrijednost utvrditi uz sudjelovanje stalnog sudskog vještaka odgovarajuće struke. Pri utvrđivanju vrijednosti nekretnine vodit će se računa i o tome koliko ona manje vrijedi zato što na njoj ostaju određena prava i tereti i nakon prodaje.

(3) Ako su u sudskom ili izvansudskom sporazumu na temelju kojega je stečeno založno ili koje drugo odgovarajuće pravo na nekretnini radi osiguranja tražbine čije se namirenje traži stranke utvrdile vrijednost nekretnine, ta će se vrijednost uzeti kao mjerodavna, osim ako se stranke drugačije ne sporazumiju na održanom ročištu (stavak 1.).

(4) Odredba stavka 3. ovoga članka neće se primijeniti ako ima založnih vjerovnika, ovlaštenika prava na namirenje ili osobnih služnosti upisanih u zemljišnoj knjizi koji prestaju prodajom nekretnine, koji se u ovrši na nekretnini namiruju prije ovrhovoditelja koji je zatražio ovrhu, osim ako se oni tako ne sporazumiju na održanom ročištu (stavak 1.).

Prigovor nedostatka pokrića

Članak 140.

(1) Svaka osoba koja se ima pravo namiriti iz prodajne cijene nekretnine, a koja po redu prvenstva dolazi ispred ovrhovoditelja, može predložiti da se ovrha obustavi ako utvrđena vrijednost nekretnine ne pokriva ni djelomice iznos tražbine ovrhovoditelja.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka prijedlog za obustavu ovrhe može podnijeti u roku od osam dana od dana dostave zaključka o prodaji.

(3) Ovršno tijelo će, prema okolnostima slučaja, ocijeniti je li prodaja svrhovita s obzirom na vjerojatnu visinu iznosa djelomičnoga namirenja ovrhovoditelja koji je predložio ovrhu.

(4) U slučaju obustave ovrhe iz stavka 1. ovoga članka troškove postupka snosi ovrhovoditelj koji je predložio ovrhu na toj nekretnini, odnosno javni ovršitelj ako je on odredio tu nekretninu kao predmet ovrhe.

3. Prodaja nekretnine

Zaključak o prodaji

Članak 141.

(1) Nakon provedbe postupka za utvrđivanje vrijednosti nekretnine ovršno tijelo donosi zaključak o prodaji nekretnine kojim se utvrđuje vrijednost nekretnine, navodi način i određuju uvjeti prodaje te vrijeme i mjesto prodaje.

- (2) U zaključku o prodaji posebno će se istaknuti mogućnost da se vrijednost konačno utvrdi na ročištu za prodaju.
- (3) Zaključak o prodaji objavljuje se na internetskoj stranici Hrvatske javnoovršiteljske komore (dalje u tekstu: Komora), odnosno na sudskoj oglasnoj ploči ako ovrhu provodi sud te na drugi uobičajeni način.
- (4) Zaključak o prodaji objavit će se, na prijedlog stranke, i u sredstvima javnoga priopćavanja ako ona predujmi za to potrebna sredstva.
- (5) Ovrhovoditelj može, uz odobrenje ovršnog tijela, o svom trošku objaviti zaključak o prodaji u sredstvima javnoga priopćavanja, odnosno o zaključku obavijesti osobe koje se bave posredovanjem u prodaji nekretnina.
- (6) Od objavljivanja zaključka o prodaji na internetskoj stranici Komore, odnosno na sudskoj oglasnoj ploči ako ovrhu provodi sud do dana prodaje mora proteći najmanje trideset dana.
- (7) Zaključak o prodaji dostavlja se strankama, založnim vjerovnicima, sudionicima u postupku, osobama koje imaju upisano pravo prvokupa i nadležnom tijelu Porezne uprave.

Pravo prvokupa

Članak 142.

Osoba koja ima zakonsko ili ugovorno pravo prvokupa upisano u zemljišnoj knjizi ima prednost pred najpovoljnijim ponuditeljem ako odmah po zaključenju dražbe izjavi da nekretninu kupuje uz iste uvjete.

Način prodaje

Članak 143.

- (1) Prodaja nekretnine obavlja se usmenom javnom dražbom.
- (2) Ročište za prodaju nekretnine održava se na mjestu koje odredi javni ovršitelj, odnosno u sudskoj zgradi ako ovrhu provodi sud.

Uvjeti prodaje

Članak 144.

- (1) Uvjeti prodaje, uz ostale podatke, sadrže:
1. pobliži opis nekretnine s pripadcima,
 2. naznaku prava koja ne prestaju prodajom,
 3. naznaku je li nekretnina slobodna od osoba i stvari odnosno stanuje li ovršenik s članovima svoje obitelji u nekretnini ili je ona dana u najam ili zakup,
 4. cijenu po kojoj se nekretnina može prodati i tko je dužan platiti poreze i pristojbe u svezi s prodajom,
 5. rok u kojem je kupac dužan položiti kupovninu,
 6. iznos jamčevine, rok u kojemu mora biti dano, kod koga i kako mora biti dano,
 7. posebne uvjete koje kupac mora ispunjavati da bi mogao steći nekretninu.
- (2) Rok u kojemu je kupac dužan položiti kupovninu ne može biti duži od šest mjeseci od dana prodaje, bez obzira na to isplaćuje li se cijena odjednom ili u obrocima.
- (3) U uvjetima prodaje ovršno tijelo će odrediti da će se nekretnina dosuditi i kupcima koji će ponuditi nižu cijenu prema veličini ponuđene cijene ako kupci koji su ponudili veću cijenu ne polože kupovninu u roku koji će im za to biti određen.

Davanje jamčevine

Članak 145.

(1) U javnoj dražbi, kao kupci, mogu sudjelovati samo osobe koje su prethodno dale jamčevinu koja ne može biti određena u iznosu koji je manji od jedne desetine utvrđene vrijednosti nekretnine (članak 141.).

(2) Osim osoba koje po ovom Zakonu nisu dužne dati jamčevinu u ovršnom postupku, jamčevinu nisu dužni dati ovrhovoditelj na čiji je prijedlog određena ovrha i nositelji prava upisanih u zemljišnoj knjizi koja prestaju prodajom nekretnine, ako njihove tražbine dostižu iznos jamčevine i ako bi se, s obzirom na njihov prednosni red i utvrđenu vrijednost nekretnine, taj iznos mogao namiriti iz kupovnine.

(3) Ponuditeljima čija ponuda nije prihvaćena vratit će se jamčevina odmah nakon zaključenja javne dražbe.

Jedan ponuditelj

Članak 146.

(1) Ročište za dražbu održat će se i kad na njemu sudjeluje samo jedan ponuditelj.

(2) Ovršno tijelo može, na prijedlog stranke ili drugih osoba koje se namiruju u ovršnom postupku, odrediti, prema okolnostima slučaja, da se ročište za prodaju odgodi ako sudjeluje samo jedan ponuditelj.

Tko ne može biti kupac

Članak 147.

Kupac ne može biti ovršenik, javni ovršitelj ili druga osoba koja službeno sudjeluje u postupku prodaje, osoba koja je u radnom odnosu kod osobe koja službeno sudjeluje u postupku prodaje, osoba kod koje postoje druge okolnosti koje dovode u sumnju njezinu nepristranost te osoba koja po zakonu ne može steći nekretninu koja je predmet ovrhe.

Prodajna cijena

Članak 148.

(1) Na prvom ročištu za dražbu nekretninu se ne može prodati ispod dvije trećine utvrđene vrijednosti nekretnine.

(2) Na drugom ročištu za dražbu nekretnina se ne može prodati ispod jedne trećine njezine utvrđene vrijednosti.

(3) Od prvog do drugog ročišta za dražbu mora proteći najmanje trideset dana.

(4) Ovrhovoditelj može najkasnije na drugom ročištu za dražbu predložiti da se, ako se nekretnina ne proda ni na tom ročištu, u njegovu korist zasnuje založno pravo na nekretnini radi osiguranja tražbine radi čije je naplate ovrha određena (članak 262. do 260.). Na taj se prijedlog ne plaćaju posebne pristojbe. Prednosni red takvoga založnog prava ovrhovoditelja računa se od dana stjecanja prava na namirenje (članak 132. stavak 2., članak 159. stavak 3.).

Ročište za dražbu i dosuda

Članak 149.

(1) Nakon što utvrdi da je udovoljeno uvjetima za održavanje ročišta za dražbu, ovršno tijelo objavljuje da se pristupa dražbi.

(2) Dražba se zaključuje nakon protoka deset minuta neposredno poslije stavljanja najpovoljnije ponude.

(3) Nakon zaključenja dražbe ovršno tijelo utvrđuje koji je ponuditelj ponudio najveću cijenu i da je ispunio uvjete da mu se dosudi nekretnina.

(4) O dosudi nekretnine ovršno tijelo donosi pisano rješenje o dosudi, koje se objavljuje na internetskoj stranici Komore, odnosno na sudskoj oglasnoj ploči ako ovrhu provodi sud.

(5) Smatrat će se da je rješenje iz stavka 4. ovoga članka dostavljeno svim osobama kojima se dostavlja zaključak o prodaji te svim sudionicima u dražbi istekom trećega dana od dana njegove objave. Te osobe imaju pravo tražiti od ovršnog tijela da im se neposredno preda otpravak rješenja.

(6) U rješenju o dosudi ovršno tijelo će odrediti da će se nekretnina dosuditi i kupcima koji su ponudili nižu cijenu, redom prema veličini cijene koju su ponudili, ako kupci koji su ponudili veću cijenu ne polože kupovninu u roku koji im je određen ili koji će im biti određen. U tom slučaju ovršno tijelo će donijeti posebno rješenje o dosudi svakom narednom kupcu koji je ispunio uvjete da mu se nekretnina dosudi, u kojem će odrediti rok za polaganje kupovnine. Ovršno tijelo će u tom rješenju najprije oglasiti nevažećom dosudu kupcu koji je ponudio višu cijenu.

(7) O ročištu za dražbu vodi se zapisnik.

Pravo na žalbu

Članak 150.

Protiv rješenja o dosudi nekretnina pravo na žalbu imaju stranke i osobe koje su sudjelovale na dražbi kao ponuditelji.

Polaganje kupovnine

Članak 151.

(1) Kupac je dužan položiti javnom ovršitelju, odnosno sudu ili kod javnoga bilježnika ako ovrhu provodi sud, kupovninu u roku određenom u zaključku o prodaji.

(2) Ako kupac u određenom roku ne položi kupovninu, a ne može se postupiti prema odredbi iz članka 149. stavka 6. ovoga Zakona, ovršno tijelo će zaključkom prodaju oglasiti nevažećom i odrediti novu prodaju, uz uvjete određene za prodaju koja je oglašena nevažećom.

(3) Iz položene jamčevine namirit će se troškovi nove prodaje i naknaditi razlika između kupovnine postignute na prijašnjoj i novoj prodaji.

(4) Ako je kupac iz stavka 2. ovoga članka osoba koja je oslobođena davanja jamčevine, ovršno tijelo će, na prijedlog bilo koje od stranaka ili drugih sudionika u postupku, rješenjem naložiti toj osobi da položi iznos koji odgovara jamčevini od čijeg je davanja bila oslobođena. Žalba protiv toga rješenja ne odgađa ovrhu. Ovrhu na temelju toga rješenja, na prijedlog bilo koje od stranaka ili sudionika u postupku, ovršno tijelo će provesti u istom ovršnom postupku. S naplaćenim iznosom postupit će se u skladu s odredbom stavka 3. ovoga članka. Ovrha se može provesti i na iznosu koji bi ta osoba dobila prigodom namirenja vjerovnika.

(5) Kupac iz stavka 4. ovoga članka može sudjelovati na novoj dražbi nekretnine samo ako položi jamčevinu koja će biti određena za tu dražbu.

Oslobođenje od polaganja kupovnine

Članak 152.

(1) Ovrhovoditelj koji je kupac i jedini vjerovnik koji se namiruje iz kupovnine, nije dužan položiti kupovninu ako ona iznosi koliko i njegova ovršna tražbina ili manje.

(2) Ako kupovninina iznosi više od njegove ovršne tražbine, ovrhovoditelj je dužan položiti razliku.

(3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se i kad je kupac osoba koja se u ovršnom

postupku namiruje prije svih ostalih vjerovnika koji imaju pravo na namirenje iz iste kupovnine, s time da je ona dužna položiti onaj iznos kupovnine koji odgovara iznosu troškova postupka na čiju naknadu imaju prvenstveno pravo druge osobe koje se namiruju iz kupovnine (članak 158.).

(4) Ovršno tijelo može odlučiti da kupac koji je osoba koja ima pravo na namirenje iz kupovnine ne položi dio kupovnine za koji se osnovano može pretpostaviti da će biti pokriven iznosom koji će mu pripasti prema rješenju o namirenju.

(5) O oslobođenju kupca od polaganja kupovnine prema odredbama stavka 1. do 4. ovoga članka ovršno tijelo odlučuje u rješenju o dosudi, na temelju zahtjeva kupca postavljenog najkasnije na ročištu za dražbu.

Upis prava vlasništva kupca, brisanje prava i tereta te predaja nekretnine kupcu

Članak 153.

(1) U rješenju o dosudi nekretnine ovršno tijelo će odrediti da se nakon pravomoćnosti toga rješenja i nakon što kupac položi kupovninu, u zemljišnu knjigu upiše u njegovu korist pravo vlasništva na dosuđenoj nekretnini te da se brišu prava i tereti na nekretnini koji prestaju njezinom prodajom.

(2) Ako su se kupac i osobe čija bi prava na nekretnini njezinom prodajom trebala prestati sporazumjeli da će njihova prava ostati na nekretnini i nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi (članak 134. i 135.), ovršno tijelo će u rješenju o dosudi odrediti da se ta prava neće brisati prigodom upisa prava vlasništva u korist kupca u skladu s odredbom stavka 1. ovoga članka.

(3) Zemljišnoknjižni sud obaviti će upise iz stavka 1. i 2. ovoga članka na temelju pravomoćnog rješenja o dosudi nekretnine i potvrde ovršnog tijela da je kupac položio kupovninu u skladu s tim rješenjem. U slučaju iz članka 170. stavka 4. ovoga Zakona ovršno tijelo će tu potvrdu izdati tek nakon što kupac položi preostali dio kupovnine u skladu s rješenjem o namirenju.

(4) Nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine i nakon što kupac položi kupovninu, ovršno tijelo će donijeti zaključak o predaji nekretnine kupcu.

(5) Rješenje o dosudi, potvrda iz stavka 3. ovoga članka, zaključak o predaji nekretnine kupcu te druge odluke koje na temelju ovoga Zakona donese javni ovršitelj imaju iste materijalnopravne posljedice za stjecanje ili prestanak stvarnih ili obveznih prava kao da ih je donio nadležan sud.

Osiguranje kredita na dosuđenoj nekretnini

Članak 154.

(1) Ako kupac radi plaćanja kupovnine treba uzeti kredit, ovršno tijelo će, na prijedlog kupca već u rješenju o dosudi odrediti da će se, nakon pravomoćnosti tog rješenja i nakon što kupovninu bude položena, u zemljišnu knjigu prigodom upisa prava vlasništva u korist kupca upisati i založno pravo na nekretnini radi osiguranja tražbine po osnovi kredita u korist davatelja kredita u skladu sa sporazumom o osiguranju.

(2) U slučaju osiguranja kredita prijenosom vlasništva na nekretnini, ovršno tijelo će u rješenju iz stavka 1. ovoga članka odrediti da će se u zemljišnu knjigu, nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi te nakon što kupovninu bude položena, u zemljišnu knjigu najprije upisati pravo vlasništva kupca, a zatim prijenos vlasništva na davatelja kredita uz zabilježbu da se prijenos obavlja radi osiguranja.

(3) Upis založnog prava odnosno prijenosa vlasništva radi osiguranja obaviti će se na temelju pravomoćnog rješenja o dosudi te potvrde ovršnog tijela da je kupovninu položena.

Zaštita prava kupca

Članak 155.

Ukidanje ili preinaka ovršnog naloga, odnosno rješenja o ovrsi poslije pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine ne utječu na pravo vlasništva kupca stečeno po odredbama članka 153. ovoga Zakona.

4. Namirenje vjerovnika

Kad se pristupa namirenju

Članak 156.

Ovršno tijelo pristupa namirenju vjerovnika nakon donošenja zaključka o predaji nekretnine kupcu..

Osobe koje se namiruju

Članak 157.

Iz prodajne cijene namiruju se ovrhovoditelji na čiji je prijedlog određena ovrha, založni vjerovnici i kad nisu prijavili svoje tražbine, osobe koje imaju pravo na naknadu za osobne služnosti i druga prava koja prestaju prodajom, Republika Hrvatska i općine, gradovi i županije po osnovi poreza i drugih pristojbi.

Prvenstveno namirenje

Članak 158.

- (1) Iz iznosa dobivenoga prodajom namiruju se prvenstveno, i to ovim redosljedom:
1. troškovi ovršnoga postupka koji se tiču naknada, pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji;
 2. porezi i druge pristojbe dospjele za posljednju godinu koje terete prodanu nekretninu.
- (2) Tražbine iz stavka 1. točke 2. ovoga članka namiruju se ako su prijavljene najkasnije na ročištu za diobu i ako se dokazuju ovršnom ispravom.
- (3) Vrijeme određeno u stavku 1. točki 2. ovoga članka računa se do dana donošenja rješenja o dosudi nekretnine.

Namirenje ostalih tražbina

Članak 159.

- (1) Nakon namirenja tražbina iz članka 158. ovoga Zakona, namiruju se tražbine osigurane založnim pravom, tražbine ovrhovoditelja na čiji je prijedlog određena ovrha i naknada za osobne služnosti i druga prava koje prestaju prodajom.
- (2) Odredba stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuje i na namirenje podzaložnih prava (nadhipoteka) i drugih prava koja su teret prava koja se namiruju.
- (3) Vjerovnici iz stavka 1. ovoga članka namiruju se po redu stjecanja založnoga prava i prava na namirenje ovrhovoditelja koji su predložili ovrhu odnosno po redu upisa u zemljišnu knjigu osobnih služnosti, a ako je bio ustupljen prednosni red, tada se vjerovnici iz stavka 1. ovoga članka namiruju po time uspostavljenom prednosnom redu.
- (4) Troškovi i kamate za posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi nekretnine kupcu, određeni ovršnom ispravom, namiruju se po istom redosljedu kao i glavna tražbina.
- (5) Troškovi ovršnoga postupka, osim troškova koji se prvenstveno namiruju (članak 158. stavak 1. točka 1.), namiruju se po istom redosljedu kao i glavna tražbina.

(6) Poslije namirenja tražbina iz stavka 1. ovoga članka namiruju se tražbine navedene u članku 158. stavku 1. točki 2. ovoga Zakona za vrijeme za koje se ne namiruju prema odredbama toga članka. Nakon toga namiruju se kamate iz stavka 4. ovoga članka za vrijeme za koje nisu namirene prema toj odredbi, i to po istom redoslijedu kao i glavna tražbina.

Visina naknade za osobne služnosti i druga prava koja prestaju prodajom

Članak 160.

(1) Ako se o visini naknade za osobne služnosti ili druga prava koja prestaju prodajom ne postigne sporazum između nositelja tih prava i vjerovnika koji po redu za namirenje dolaze poslije njih, visinu naknade utvrđuje određuje javni ovršitelj uz sudjelovanje stalnog sudskog vještaka odgovarajuće struke. Prilikom utvrđenja visine naknade uzima se uzimajući u obzir osobito vrijeme za koje bi ta prava još trajala, njihovu vrijednost i godine života nositelja tih prava.

(2) Kupac i nositelj prava osobne služnosti mogu se sporazumjeti da kupac preuzme služnost, a da se iznos naknade, utvrđen prema stavku 1. ovoga članka, odbije od kupovnine.

Razmjerno namirenje

Članak 161.

Više tražbina koje imaju isti red namirenja namiruju se razmjerno svojoj visini ako iznos dobiven prodajom nije dovoljan za potpuno namirenje.

Osporavanje tražbina

Članak 162.

Osoba koja se namiruje iz prodajne cijene može, ako to utječe na njezino namirenje, najkasnije na ročištu za diobu, drugoj takvoj osobi osporiti postojanje tražbine, njezinu visinu i red namirenja.

Upućivanje na parnicu

Članak 163.

(1) Sud će, nakon što mu javni ovršitelj koji provodi ovrhu dostavi presliku spisa za zahtjevom osobe iz članka 162. ovoga Zakona ili po službenoj dužnosti ako sam provodi ovrhu, osobu koja je osporila tražbinu uputiti da, u određenom roku, pokrene parnicu ako odluka zavisi od spornih činjenica, osim ako svoje osporavanje ne dokazuje pravomoćnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima značenje javne isprave. Ako osoba koja osporava tražbinu to osporavanje potkrjepljuje pravomoćnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima značenje javne isprave, sud će o osporavanju odlučiti bez upućivanja na parnicu. Bez upućivanja na parnicu, sud će o osporavanju odlučiti u ovršnom postupku i ako nisu sporne činjenice od kojih zavisi donošenje odluke.

(2) Ako prihvati osporavanje, sud će na parnicu uputiti osobu čija je tražbina osporena.

(3) Ako osoba koja je osporila tražbinu učini vjerojatnim postojanje razloga za osporavanje, sud će zaključkom odlučiti da se donošenje rješenja o namirenju osobe čija je tražbina osporena odgađa do završetka parnice. Iznimno, sud može zaključkom odlučiti da se donošenje rješenja o namirenju i namirenje te osobe uvjetuje davanjem jamčevine.

(4) Iznos koji se odnosi na osporenu tražbinu položiti će se kod javnog ovršitelja, odnosno u sudski ili javnobilježnički polog.

(5) Ako osoba koja je upućena na parnicu u roku koji joj je za to određen ne dokaže da je

parnicu pokrenula, smatrat će se da tražbina nije osporena, odnosno da je odustala od zahtjeva da njezina tražbina bude namirena u ovršnom postupku.

(6) Presuda donesena u parnici o osporenoj tražbini djeluje protiv ovršenika i svih vjerovnika.

(7) Odredbom stavka 4. ovoga članka ne dira se u pravo osobe koja je upućena na parnicu da, i poslije završetka ovršnoga postupka, pokrene parnicu protiv osobe čije je tražbine osporila odnosno protiv osobe koja joj je tražbinu osporila.

(8) Na prijedlog osobe čija je tražbina osporena sud može odgodu donošenja rješenja o namirenju i namirenje tražbine te osobe uvjetovati davanjem primjerene jamčevine za štetu koju bi ta osoba mogla pretrpjeti zbog odgode namirenja. Ako osoba koja je osporila tražbinu ne da primjerenu jamčevinu u roku koji joj je određen, smatrat će se da tražbina nije osporena.

(9) Osoba čija je tražbina bila osporena ima pravo na naknadu štete koju je pretrpjela zbog neutemeljenoga osporavanja tražbine, ako je ono bilo učinjeno jedino radi toga da joj se šteti ili je smeta u izvršavanju i ostvarenju njezinih prava.

5. Posebne odredbe o načinu namirenja nekih tražbina

Nedospjela tražbina

Članak 164.

(1) Tražbina založnoga vjerovnika koja nije dospjela do dana donošenja rješenja o namirenju za koje nisu ugovorene kamate isplatit će se nakon odbitka iznosa koji odgovara zakonskim kamatama, od dana donošenja rješenja o namirenju do dana dospijeća te tražbine.

(2) Nedospjele tražbine za koje su ugovorene kamate isplatit će se zajedno s iznosom ugovorenih kamata obračunatih do dana donošenja rješenja o namirenju.

Nedospjela tražbina povremenih primanja

Članak 165.

(1) Tražbine povremenih primanja po osnovi zakonskoga uzdržavanja, po osnovi naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja odnosno gubitka radne sposobnosti i po osnovi naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja, koje su osigurane zalogom, a dospijevaju nakon dana donošenja rješenja o namirenju, namiruju se na izričit zahtjev vjerovnika.

(2) Tražbine iz stavka 1. ovoga članka obračunavaju se na način na koji se obračunava naknada za osobnu služnost.

Tražbine uz uvjet

Članak 166.

(1) Iznos uvjetne tražbine koja je osigurana založnim pravom izdvojiti će se i predati javnom ovršitelju, odnosno staviti u sudski ili javnobilježnički polog ako ovrhu provodi sud, i isplatiti kad se odgodni uvjet ispuni ili kad bude sigurno da se raskidni uvjet neće ispuniti.

(2) Ako se odgodni uvjet ne ispuni ili se ispuni raskidni uvjet, izdvojeni iznos kupovnine služi za namirenje vjerovnika čije tražbine nisu potpuno ili nisu uopće namirene, a ako takvih vjerovnika nema ili cijeli iznos nije iscrpljen njihovim namirenjem, taj će se iznos, odnosno ostatak predati ovršeniku.

Predbilježba založnoga prava i zabilježba spora

Članak 167.

(1) Ako je u zemljišnu knjigu upisana predbilježba založnoga prava, a osoba u čiju je korist predbilježba upisana dokaže da je u tijeku postupak za njezino opravdanje, odnosno da još nije protekao rok za pokretanje toga postupka, tražbina na koju se predbilježba odnosi namiruje se na način na koji se namiruje tražbina uz odgovni uvjet.

(2) Tražbina za koju je u zemljišnoj knjizi upisana zabilježba spora radi brisanja založnoga prava ili zabilježba o drugom sporu namiruje se na način na koji se namiruje tražbina uz raskidni uvjet.

Zajedničke hipoteke

Članak 168.

Tražbina osigurana zajedničkom hipotekom čiji vjerovnik je zahtijevao namirenje iz neke od tako opterećenih nekretnina namirit će se po odredbama ovoga Zakona, ako zemljišnoknjižno pravo ne određuje što drugo glede zajedničkih hipoteka.

6. Ročište za diobu, rješenje o namirenju i brisanje prava i tereta

Ročište za diobu

Članak 169.

(1) Nakon donošenja zaključka o predaji nekretnine kupcu, ovršno tijelo određuje ročište za diobu kupovnine.

(2) Na ročište se pozivaju, pored stranaka, i osobe koje prema stanju spisa i prema podacima iz zemljišne knjige polažu pravo da se namire iz toga iznosa.

(3) U pozivu te će se osobe upozoriti na to da će se tražbina vjerovnika koji ne dođe na ročište uzeti prema stanju koje proizlazi iz zemljišne knjige i spisa te da, najkasnije na ročištu za diobu, mogu drugom osporiti tražbinu, njezinu visinu i red namirenja.

(4) Na ročištu se raspravlja o namirenju vjerovnika i drugih osoba koje postavljaju zahtjev za namirenje.

Rješenje o namirenju

Članak 170.

(1) O namirenju ovrhovoditelja i drugih osoba kojima pripada pravo na namirenje ovršno tijelo odlučuje rješenjem nakon održanoga ročišta, uzimajući u obzir podatke iz spisa i zemljišne knjige te utvrđenja na ročištu.

(2) Pri donošenju rješenja iz stavka 1. ovoga članka uzet će se u obzir samo one tražbine po kojima je rješenje o ovrsi postalo pravomoćno najkasnije na dan ročišta za diobu.

(3) Ako ima tražbina u odnosu na koje rješenje o ovrsi nije postalo pravomoćno najkasnije na dan ročišta za diobu, te će se tražbine namiriti, nakon pravomoćnosti rješenja o ovrsi iz preostalog iznosa kupovnine ako je ima, a ostatak će se vratiti ovršeniku.

(4) U slučaju iz članka 152. ovoga Zakona ovršno tijelo će rješenjem o namirenju utvrditi da je tražbina kupca koja se namiruje u ovršnom postupku u cijelosti ili djelomično namirena prebijanjem s ovršenikovom tražbinom za isplatu kupovnine. Ako je kupovina veća od iznosa na koji kupac ima pravo prema rješenju o namirenju, a ono što je kupac uplatio prema rješenju o dosudi (članak 152. stavak 5.) ne pokriva cijeli iznos kupovnine koju je kupac dužan položiti, ovršno tijelo će u rješenju o namirenju odrediti rok u kojem će kupac biti dužan položiti razliku. Ako kupac ne položi razliku u tom roku, ovršno tijelo će staviti izvan snage rješenje o namirenju i rješenje o dosudi te prodaju oglašiti nevažećom, ako ne budu ispunjeni uvjeti za donošenje rješenja iz članka 149. stavka 5.

(5) Protiv rješenja o namirenju pravo na žalbu imaju stranke i sve osobe koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine.

(6) Žalba protiv rješenja o namirenju odgađa isplatu.

Brisanje prava i tereta

Članak 171.

Ako je rješenjem o dosudi ovršno tijelo propustio odrediti da se u zemljišnoj knjizi brišu upisana prava i tereti, osim onih koji ostaju na nekretnini i poslije predaje nekretnine kupcu ili koje je kupac preuzeo, kupac može predložiti da ovršno tijelo u istom ovršnom postupku odredi brisanje tih prava i tereta.

7. Pravni položaj ovršenika i trećih osoba nakon prodaje nekretnine

Gubitak prava na posjed nekretnine

Članak 172.

Prodajom nekretnine ovršenik gubi pravo posjeda nekretnine i dužan ju je predati kupcu odmah nakon dostave zaključka o predaji nekretnine kupcu, ako zakonom ili u sporazumu s kupcem nije drugačije određeno.

Iseljenje ovršenika

Članak 173.

(1) Ovrhovoditelj može već u prijedlogu za ovrhu prodajom nekretnine, a i kasnije sve do predaje nekretnine kupcu, zatražiti i njezino ispražnjenje te predaju kupcu na temelju zaključka o predaji nekretnine kupcu.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka ovršno tijelo će u ovršnom nalogu, odnosno rješenju o ovrsi odrediti ispražnjenje nekretnine i njezinu predaju kupcu po donošenju zaključka o predaji nekretnine kupcu.

(3) Nakon što donese zaključak o predaji nekretnine kupcu, javni ovršitelj će, na prijedlog kupca pristupiti ovrsi radi ispražnjenja i predaje nekretnine kupcu.

(4) Ovrha iz stavka 3. ovoga članka provodi se po pravilima ovoga Zakona o ovrsi ispražnjenjem i predajom nekretnine.

(5) U ovršnom postupku iz stavka 4. ovoga članka kupac stječe položaj ovrhovoditelja podnošenjem prijedloga iz stavka 3. ovoga članka.

Prijedlog za iseljenje prije zaključka o predaji

Članak 174.

(1) Ovrhovoditelj može u prijedlogu za ovrhu ili kasnije tijekom postupka predložiti da se ovršenik iseli i da se nekretnina preda ovrhovoditelju na čuvanje i prije donošenja zaključka o predaji nekretnine kupcu ako položi jamčevinu za štetu koja bi ovršeniku mogla biti prouzročena nedopuštenom prodajom nekretnine ili obustavom ovrhe iz razloga za koje je ovrhovoditelj odgovoran. Visinu jamčevine određuje ovršno tijelo po slobodnoj ocjeni, nakon što ovršeniku omogući da se o tome izjasni u roku od osam dana.

(2) Na iseljenje ovršenika iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 237. ovoga Zakona.

Iseljenje najmoprimca i zakupca

Članak 175.

- (1) Nakon što donese zaključak o predaji nekretnine kupcu, ovršno tijelo će, na prijedlog kupca, rješenjem narediti najmoprimcu ili zakupcu da nekretninu preda kupcu u roku koji ne može biti kraći od tri mjeseca i u istoj odluci ovršnim nalogom, odnosno rješenjem o ovrsi odrediti prisilnu ovrhu ispražnjenjem nekretnine i njezinom predajom kupcu ako je oni u roku koji im je određen ne predaju.
- (2) Prisilnoj ovrsi iz stavka 1. ovoga članka ovršno tijelo će pristupiti, na prijedlog kupca, nakon što rješenje iz toga stavka postane pravomoćno i nakon što istekne rok za predaju nekretnine. Ovrha se provodi po pravilima ovoga Zakona o ovrsi ispražnjenjem i predajom nekretnine.
- (3) Rok za predaju nekretnine kupcu iz stavka 1. ovoga članka počinje teći dostavom rješenja najmoprimcu odnosno zakupcu i ne prekida se izjavljivanjem žalbe.
- (4) U postupku iz stavka 1. i 2. ovoga članka kupac ima položaj ovrhovoditelja.
- (5) Odredba članka 174. stavka 1. ovoga Zakona primjenjuje se na odgovarajući način i glede iseljenja najmoprimca i zakupca.

Iseljenje drugih osoba

Članak 176.

- (1) Nakon što donese zaključak o predaji nekretnine kupcu, ovršno tijelo će, na prijedlog kupca, rješenjem narediti drugim osobama koje ne raspolažu valjanim pisanim pravnim temeljem za korištenje nekretnine da je bez odgode predaju kupcu i ovršnim nalogom, odnosno rješenjem o ovrsi odrediti protiv tih osoba ovrhu ispražnjenjem i predajom nekretnine.
- (2) Provedbi ovrhe iz stavka 1. ovoga članka ovršno tijelo će pristupiti odmah po donošenju odluke kojom je određena ovrha ispražnjenjem i predajom nekretnine. Žalba ne odgađa ovrhu. Ovrha se provodi po pravilima ovoga Zakona o ovrsi ispražnjenjem i predajom nekretnine.
- (3) U postupku iz stavka 1. i 2. ovoga članka kupac ima položaj ovrhovoditelja.
- (4) Odredba članka 174. stavka 1. ovoga Zakona primjenjuje se na odgovarajući način i glede iseljenja osoba iz stavka 1. ovoga članka.

8. Primjena odredaba ove glave na području gdje ne postoje zemljišne knjige

Članak 177.

- (1) Na području za koje ne postoje zemljišne knjige na odgovarajući se način primjenjuju pravna pravila koja na tom području važe o ispravama koje se uz prijedlog za ovrhu podnose kao dokaz prava vlasništva na nekretnini koja je predmet ovrhe, a i pravna pravila o tome u koje će se javne knjige ili na drugi način upisati rješenje o ovrsi na nekretnini.
- (2) Ako se ne može, iz bilo kojega razloga, pribaviti dokaz o vlasništvu u skladu s pravnim pravilima koja na tom području važe, umjesto dokaza o vlasništvu ovrhovoditelj je dužan u prijedlogu za ovrhu naznačiti mjesto na kojemu se nekretnina nalazi, njezin naziv, granice i površinu.
- (3) U tomu će slučaju ovršno tijelo obaviti pljenidbeni popis nekretnine za koju je predložena ovrha, i na ročište za pljenidbeni popis pozvati ovrhovoditelja, ovršenika i osobe s čijim nekretninama graniči ta nekretnina.
- (4) Zapisnik o pljenidbenom popisu objavljuje se na internetskoj stranici Komore, odnosno na sudskoj oglasnoj ploči.
- (5) O obavljenom pljenidbenom popisu ovršno tijelo će u „Narodnim novinama“ objaviti

oglas koji sadrži naziv ovršnog tijela koje objavljuje oglas, broj predmeta, podatke o strankama i o nekretnini na kojoj se ovrha provodi te obavijesti o tome gdje je i kad održano ročište na kojemu je nekretnina popisana i kad je zapisnik o pljenidbenom popisu istaknut na internetskoj stranici Komore, odnosno na sudskoj oglasnoj ploči. Tim će oglasom ovršno tijelo pozvati sve zainteresirane osobe da ga pismeno ili usmeno obavijeste o razlozima zbog kojih se ovrha ne može provesti na toj nekretnini.

(6) Odredbe ovoga članka primjenjivat će se i na području za koje su osnovane zemljišne knjige ako je odgovarajuća zemljišna knjiga uništena ili nekretnina nije upisana u zemljišnu knjigu.

(7) Odredbe ovoga članka primjenjivat će se i kad se nekretnina u katastru vodi na ime ovršenika ako zemljišnoknjižni vlasnik odnosno njegovi nasljednici izjavom ovjerovljenom od nadležnoga tijela potvrde da je ovršenik vlasnik nekretnine koja je predmet ovrhe.

Glava četrnaesta

OVRHA NA POKRETNINAMA

1. Opće odredbe

Ovršne radnje

Članak 178.

(1) Ovrha na pokretninama provodi se njihovom zapljenom, procjenom, oduzimanjem, otpremanjem, povjeravanjem na čuvanje, prodajom i namirenjem ovrhovoditelja iz iznosa dobivenog prodajom.

(2) Ovrhovoditelj je dužan u prijedlogu za ovrhu navesti da li traži da se oduzete pokretne povjere njemu na čuvanje ili određenoj trećoj osobi. Ako ovrhu provodi javni ovršitelj, a ovrhovoditelj u prijedlogu za provedbu ovrhe ne navede osobu za koju se predlaže da joj se oduzete pokretne povjeravaju na čuvanje, smatrat će se da je predložio da se povjere na čuvanje javnom ovršitelju koji provodi ovrhu.

2. Pljenidba i procjena pokretnina

Obavijest o pljenidbi

Članak 179.

(1) Ovršno tijelo, prije nego što pristupi pljenidbi, predat će ovršeniku ovršni nalog, odnosno rješenje o ovrsi i pozvati ga da plati iznos za koji je određena ovrha s kamatama i troškovima.

(2) Ako ovrhu provodi sud, o vremenu i mjestu pljenidbe te o tome što treba osigurati za otpremu i smještaj pokretnina obavijestit će se ovrhovoditelj.

(3) Nenazočnost ovrhovoditelja ne sprječava provedbu pljenidbe.

(4) O obavljenoj pljenidbi obavijestit će se stranka koja joj nije bila nazočna.

Predmet pljenidbe

Članak 180.

(1) Pljenidba se obavlja sastavljanjem pljenidbenoga popisa.

(2) Popisati se mogu pokretne koje se nalaze u posjedu ovršenika te njegove pokretne koje se nalaze u posjedu ovrhovoditelja.

- (3) Smatra se da ovršeniku pripadaju pokretnine koje ima na sebi odnosno koje se nalaze na ili u njegovoj nekretnini, u stanu u kojemu stanuje odnosno u poslovnoj prostoriji koju je zakupio.
- (4) Smatra se da su bračni drugovi suvlasnici u jednakim dijelovima svih pokretnina koje se zateknu u njihovoj kući, stanu, poslovnoj prostoriji ili drugoj nekretnini.
- (5) Ovršenikove pokretnine koje se nalaze u posjedu treće osobe mogu se popisati samo ako ona na to pristane.
- (6) Ako treća osoba ne pristane na popis, nadležni sud će na ovrhovoditelja, na njegov prijedlog, prenijeti ovršenikovo pravo na predaju stvari.

Obujam pljenidbenoga popisa

Članak 181.

- (1) Popisat će se onoliko pokretnina koliko je potrebno za namirenje ovrhovoditeljeve tražbine i troškova ovrhe.
- (2) Prvenstveno se popisuju pokretnine u pogledu kojih nema primjedbi o postojanju prava koje bi sprječavalo ovrhu i pokretnine koje se najlakše mogu unovčiti, pri čemu će se o tome uzeti u obzir i izjave nazočnih stranaka i trećih osoba.

Čuvanje popisanih pokretnina

Članak 182.

- (1) Opasnost od uništenja ili oštećenja pokretnina danih na čuvanje ovrhovoditelju ili trećoj osobi snosi ovrhovoditelj, osim ako je uništenje ili oštećenje posljedica više sile.
- (2) Na popisanim stvarima koje su ostavljene ovršeniku na čuvanje vidljivo će se naznačiti da su zaplijenjene.
- (3) Gotov novac, vrijednosni papiri i dragocjenosti predat će se u javnobilježnički polog.
- (4) U javnobilježnički polog predat će se i druge pokretnine veće vrijednosti, ako su prikladne za takav način čuvanja.

Način predaje pokretnina na čuvanje

Članak 183.

- (1) Ako je predložio da se pokretnine povjere na čuvanje njemu ili trećoj osobi, ovrhovoditelj je dužan osigurati sve što je potrebno za urednu otpremu pokretnina (prijevozno sredstvo, radnu snagu, potrebnu opremu, hranu i vodu za stoku tijekom prijevoza, itd.) te za takav smještaj pokretnina u kojem će se one sačuvati od mogućeg oštećenja, kvarenja ili općenito od pogoršanja njihova stanja, osim onog do kojeg bi došlo prema redovnom tijeku stvari.
- (2) Životinje će se u pravilu smjestiti u staje ili drugo mjesto gdje će im biti osigurani zaštita, čuvanje i prehrana te potrebna njega, mužnja i sl.
- (3) Prije oduzimanja pokretnina i njihova otpremanja ovršno tijelo će provjeriti jesu li ispunjeni uvjeti za njihov smještaj prema odredbama stavka 1. i 2. ovoga članka. O tome će sastaviti zapisnik. Ovršno tijelo neće provjeriti jesu li ispunjeni uvjeti za smještaj pokretnina ako se one trebaju povjeriti na čuvanje i prodaju javnom komisionaru koji je ovlašten za prodaju te vrste pokretnina.
- (4) Ovršno tijelo pratit će oduzete pokretnine do mjesta gdje će biti smještene na čuvanje. O tome će sastaviti zapisnik, koji mora potpisati osoba kojoj su pokretnine predane na čuvanje. Ovršno tijelo neće pratiti oduzete pokretnine ako se one povjeravaju na čuvanje i prodaju javnom komisionaru koji je osigurao i njihovo preuzimanje i prijevoz, već će u zapisnik naznačiti da su pokretnine predane javnom komisionaru.

(5) Ako ovrhu provodi sud, a ovrhovoditelj ne osigura sve što je potrebno za otpremu i smještaj pokretnina u skladu s odredbama stavka 1. i 2. ovoga članka, oduzimanje i otprema pokretnina odgodit će se za vrijeme koje predloži ovrhovoditelj ali ne duže od trideset dana.

(6) Ako ovrhovoditelj ne osigura sve što je potrebno za otpremu i smještaj pokretnina ni prigodom narednog ročišta za njihovo oduzimanje i otpremu (stavak 5.), smatrat će se da je povukao prijedlog za ovrhu.

Zabrana raspolaganja popisanim pokretninama

Članak 184.

(1) Ovršeniku je zabranjeno raspolagati zaplijenjenim stvarima.

(2) U ovršni nalog, odnosno rješenje o ovrsi unosi se ta zabrana te upozorenje ovršeniku na kaznenopravne posljedice postupanja protivno zabrani.

Stjecanje založnoga prava

Članak 185.

(1) Ovrhovoditelj stječe pljenidbenim popisom založno pravo na popisanim pokretninama.

(2) Ako je popis obavljen u korist više ovrhovoditelja prednosni red založnoga prava stečenoga popisom ili zabilješkom u zapisniku o pljenidbenom popisu određuje se prema danu kad je popis obavljen odnosno prema danu kad je stavljena zabilješka (članak 189.).

(3) Ako se stvari popisuju istodobno u korist više ovrhovoditelja, prednosni red određuje se prema danu kad je zaprimljen prijedlog za provedbu ovrhe, odnosno prijedlog za ovrhu primljen, a ako su prijedlozi za ovrhu primljeni istoga dana, njihova založna prava imaju isti prednosni red.

(4) Ako prijedlog za provedbu ovrhe, odnosno prijedlog za ovrhu pošiljatelj šalje kao preporučenu pošiljku putem pošte, pošta će izdati pošiljatelju potvrdu o primitku s nadnevkom primitka koji se smatra danom njezina zaprimanja.

Bezuspješan pokušaj pljenidbe

Članak 186.

(1) Ako se pri pljenidbi ne nađu pokretnine koje mogu biti predmet ovrhe, ovršno tijelo će o tome obavijestiti ovrhovoditelja koji nije bio nazočan pljenidbi.

(2) Ako ovrhu provodi sud, ovrhovoditelj može u roku od trideset dana od dana dostave obavijesti odnosno od dana pokušane pljenidbe kojoj je bio nazočan predložiti da se pljenidba ponovno provede. Javni ovršitelj će ponovnu pljenidbu odrediti po službenoj dužnosti najkasnije u roku od devedeset dana od dana pokušane pljenidbe.

(3) Ako ovrhovoditelj u roku iz stavka 2. ovoga članka ne predloži ponovnu provedbu pljenidbe, ili ako se ni pri ponovnoj pljenidbi ne nađu stvari koje mogu biti predmet ovrhe, ovršno tijelo će obustaviti ovrhu.

(4) Ako se kod ovršenika ne mogu pronaći predmeti koji su kao predmet ovrhe određeni u ovršnom nalogu javni ovršitelj može po službenoj dužnosti od nadležnog suda zatražiti da se, sukladno posebnom propisu, naloži policiji raspisivanje objave radi pronalaženja i oduzimanja predmeta koji se ne mogu pronaći. Nadležni sud raspisat će objavu radi pronalaženja i oduzimanja predmeta koji se ne mogu pronaći i o tome bez odgode obavijestiti javnog ovršitelja koji provodi ovrhu. Javni ovršitelj je obavezan presliku sudske obavijesti bez odgode dostaviti strankama.

(5) Ako se kod ovršenika ne mogu pronaći predmeti koji su kao predmet ovrhe određeni u rješenju o ovrsi sud može na prijedlog ovrhovoditelja zatražiti da se, sukladno posebnom

propisu, naloži policiji raspisivanje objave radi pronalaženja i oduzimanja predmeta koji se ne mogu pronaći i o tome bez odgode obavijestiti stranke.

(6) Ako ovršno tijelo koje provodi ovrhu zatraži raspisivanje objave radi pronalaženja i oduzimanja predmeta koji se ne mogu pronaći, rok iz stavka 2. ovoga članka iznosi šest mjeseci.

Procjena

Članak 187.

(1) Istodobno s pljenidbenim popisom obaviti će se i procjena pokretnina osim ako se one ne povjeravaju na prodaju javnom komisionaru.

(2) Procjenu pokretnina obavlja ovršno tijelo. Javni komisionar će obaviti procjenu pokretnina koje mu se predaju na prodaju.

(3) Stranka može predložiti da procjenu obavi vještak. Ako ovršno tijelo prihvati taj prijedlog, troškove vještačenja dužan je predujmiti predlagatelj. Ako predujam ne bude plaćen u roku kojeg odredi ovršno tijelo, smatrat će se da je predlagatelj odustao od svoga prijedloga.

(4) O prijedlogu iz stavka 3. ovoga članka ovršno tijelo odlučuje zaključkom.

(5) Troškove vještačenja snosi predlagatelj, bez obzira na ishod ovršnoga postupka.

(6) Stranka može, u roku od osam dana od obavljene procjene, predložiti utvrđivanje niže odnosno više vrijednosti zaplijenjenih pokretnina od procijenjene ili određivanje nove procjene. O prijedlogu ovršno tijelo odlučuje zaključkom.

Zapisnik o pljenidbenom popisu i procjeni

Članak 188.

(1) O pljenidbenom popisu i procjeni sastavlja se zapisnik.

(2) U zapisnik se, uz ostalo, pojedinačno naznačuju zaplijenjene pokretne s njihovom procijenjenom vrijednošću i unose izjave stranaka i sudionika u postupku te izjave trećih osoba o postojanju prava koja sprječavaju ovrhu.

Zabilješka umjesto pljenidbenoga popisa

Članak 189.

Ako se nakon pljenidbenoga popisa odredi ovrha na zaplijenjenim pokretninama radi naplate druge tražbine istoga ovrhovoditelja ili tražbine drugoga ovrhovoditelja, neće se obaviti ponovni popis i procjena tih pokretnina, nego će se u nastavku zapisnika samo zabilježiti podaci iz kasnijega rješenja o ovrši.

3. Prodaja pokretnina

Vrijeme prodaje

Članak 190.

Između dana pljenidbenog popisa i dana prodaje mora proteći najmanje petnaest dana.

Način prodaje

Članak 191.

(1) Pokretnine se prodaju usmenom javnom dražbom ili neposrednom pogodbom. Način prodaje određuje zaključkom ovršno tijelo, pazeći na to da se postigne najpovoljnije unovčenje stvari.

- (2) Javnu dražbu provodi javni, odnosno sudski ovršitelj.
- (3) Prodaja neposrednom pogodbom obavlja se između kupca, s jedne strane, i javnog, odnosno sudskog ovršitelja ili osobe koja obavlja komisione poslove, s druge strane. Javni, odnosno sudski ovršitelj pokretnine prodaje, u ime i za račun ovršenika, a osoba koja obavlja komisione poslove u svoje ime, a za račun ovršenika.
- (4) Prodaja dražbom odredit će se ako su u pitanju pokretnine veće vrijednosti, a može se očekivati da će se prodati po većoj cijeni od procijenjene vrijednosti.
- (5) Prodaja pokretnina objavit će se pravovremeno na internetskoj stranici Komore, odnosno na sudskoj oglasnoj ploči, a može se objaviti i na način predviđen za objavljivanje prodaje nekretnine.
- (6) Ovrhovoditelj i ovršenik obavijestit će se o mjestu, danu i satu prodaje.

Prodajna cijena

Članak 192.

- (1) Na prvoj dražbi pokretnine se ne mogu prodati ispod dvije trećine procijenjene vrijednosti. One se ispod te cijene ne mogu prodati ni u roku koji je sud odredio za prodaju neposrednom pogodbom.
- (2) Ako se na prvoj dražbi ne postigne cijena iz stavka 1. ovoga članka, ovršno tijelo će odrediti novu dražbu na kojoj se pokretnine mogu prodati ispod te cijene, ali ne ispod jedne trećine procijenjene vrijednosti.
- (3) Odredba stavka 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuje i kad se zaplijenjene pokretnine nisu mogle prodati neposrednom pogodbom po cijeni iz stavka 1. ovoga članka.
- (4) Ovršno tijelo će obustaviti postupak ako se stvari ne uspiju prodati ni na drugoj dražbi, odnosno neposrednom pogodbom u ponovnom roku kojeg odredi.
- (5) Nakon pravomoćnosti rješenja o obustavi postupka, ovršenik je ovlašten preuzeti pokretnine koje su mu oduzete i smještene kod druge osobe radi čuvanja o svom trošku.
- (6) Ako osoba kojoj su pokretnine predane na čuvanje odbije predati pokretnine ovršeniku, ovršenik je ovlašten zatražiti od ovršnog tijela da toj osobi rješenjem naloži predaju pokretnina.
- (7) Ako ocijeni da ovršenik ima pravo na povrat pokretnina, ovršno tijelo, nakon što omogućiti osobi kojoj su pokretnine povjerene na čuvanje da se u roku od osam dana izjasni o zahtjevu ovršenika, rješenjem naložiti toj osobi da ih preda ovršeniku. To rješenje ima značenje ovršnog naloga, odnosno rješenja o ovrsi i na temelju njega se može pristupiti oduzimanju pokretnina i njihovoj predaji ovršeniku i prije njegove pravomoćnosti po pravilima o ovrsi radi predaje pokretnina (članci 232. do 236.).
- (8) Javni komisionar kojemu su pokretnine povjerene na čuvanje i prodaju ovlašten je uskratiti njihovu predaju ovršeniku dok mu ne budu naknađeni troškovi i nagrada.
- (9) U povodu zahtjeva ovršenika za povrat pokretnina, javni komisionar je ovlašten predložiti ovršnom tijelu da zadrži pokretnine koje su mu povjerene na čuvanje kao naknadu troškova i nagrade na koju ima pravo. Pravomoćnošću rješenja o prepuštanju pokretnina javnom komisionaru, javni komisionar postaje njihovim vlasnikom.

Obveze i prava kupca

Članak 193.

- (1) Kupac je dužan položiti kupovninu i pokretnine uzeti odmah nakon zaključenja dražbe, odnosno prodaje neposrednom pogodbom.
- (2) Ako kupac odmah ne položi kupovninu, smatrat će se da dražba nije uspjela. Kupac je dužan strankama naknaditi štetu koju su one pretrpjele njegovim odustankom, o čemu odlučuje ovršno tijelo, na zahtjev stranaka.

- (3) Stranke i kupac imaju pravo na žalbu protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka.
- (4) Javni, odnosno sudski ovršitelj predat će pokretnine kupcu i ako nije položio kupovninu, ako na to, na svoju opasnost, pristane ovrhovoditelj u granicama iznosa koji bi mu pripao iz postignute cijene.
- (5) Kupac u svakom slučaju postaje vlasnik kupljenih pokretnina njihovim preuzimanjem.
- (6) Kupcu ne pripadaju prava po osnovi odgovornosti zbog nedostataka stvari.

4. Prodaja pokretnina preko javnih komisionara

Javni komisionari

Članak 194.

- (1) Prodaja pokretnina zaplijenjenih u ovršnom postupku može se povjeriti javnom komisionaru.
- (2) Ministar nadležan za poslove gospodarstva uz suglasnost ministra nadležnog za poslove zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva posebnim će pravilnikom utvrditi uvjete za obavljanje poslova javnog komisionara glede:
 1. smještajnog prostora za pojedine vrste pokretnina (građevinski materijal, rasuti tereti, određeni gotovi proizvodi i poluproizvodi, sirovine, gorivo u krutom, tekućem i plinovitom stanju, motorna vozila, plovila, namještaj, tehnička roba, rasvjetna tijela, pribor za jelo, odjeća, obuća, knjige, rukopisi, umjetnine itd.),
 2. osoblja osposobljenog za razvrstavanje, pohranjivanje, čuvanje, održavanje, izlaganje, davanje potrebnih obavijesti, oglašavanje, prodaju, obavljanje knjigovodstveno-računovodstvenih poslova,
 3. prometnih sredstava i radne snage za otpremu oduzetih pokretnina, itd.
- (3) Žive životinje i stvari koje su podložne brzom kvarenju mogu se predati radi prodaje komisionaru samo ako raspolaže odgovarajućim smještajnim prostorom i drugim uvjetima za čuvanje, prehranu, njegu i mužnju životinja, odnosno za uskladištenje stvari podložnih brzom kvarenju (hladnjače itd.).
- (4) Smještajni prostor, prijevozna sredstva te radnu snagu za obavljanje svoje djelatnosti komisionari mogu osigurati i ugovorima s drugim fizičkim i pravnim osobama (npr. ugovorima o zakupu, o pružanju prijevoznih usluga, o osiguravanju radne snage, itd.).

Organizacija i provedba poslova javnog komisionara

Članak 195.

- (1) Poslove javnog komisionara organizira i provodi Hrvatska gospodarska komora.
- (2) Hrvatska gospodarska komora, na vlastiti poticaj ili u povodu prijedloga zainteresiranih tijela, organizirat će javne prodavaonice za obavljanje poslova javnoga komisionara za područje jedne ili više županija, ovisno o broju ovrha koje se provode na pokretninama, njihovoj naravi, količini, vrijednosti te gospodarskoj isplativosti.
- (3) Na prijedlog Hrvatske gospodarske komore ministarstvo nadležno za poslove gospodarstva može dozvoliti da ona poslove javnog komisionara za određeno područje ili neke od poslova javnog komisionara za određeno područje, na temelju provedenog natječaja, povjeri fizičkoj ili pravnoj osobi koja ispunjava uvjete za obavljanje poslova javnog komisionara. O povjeravanju poslova Hrvatska gospodarska komora sklopit će s izabranim komisionarom ugovor uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove gospodarstva.
- (4) Dozvolu za obavljanje poslova javnog komisionara Hrvatskoj gospodarskoj komori za pojedinu javnu komisiju prodavaonicu odnosno javnom komisionaru iz stavka 3. ovoga

članka izdaje ured državne uprave u županiji, nadležan za gospodarstvo, na čijem je području sjedište javne komisije prodavaonice, odnosno javnog komisionara.

Nadzor nad radom javnih komisionara

Članak 196.

- (1) Opći nadzor nad radom javnih komisionara provodi ured državne uprave u županiji nadležan za gospodarstvo na čijem je području njihovo sjedište.
- (2) Nadzor nad radom javnog komisionara u pojedinim predmetima ovrhe na pokretninama provodi ovršno tijelo koji vodi postupak u tom predmetu.
- (3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka ne isključuju pravo nadzora nad poslovanjem javnog komisionara koje prema posebnim propisima imaju upravna tijela.
- (4) Ured državne uprave u županiji nadležan za gospodarstvo oduzet će dozvolu iz članka 192. stavka 4. ovoga Zakona Hrvatskoj gospodarskoj komori za pojedinu javnu komisiju prodavaonicu ili javnom komisionaru iz članka 192. stavka 3. ovoga Zakona ako se utvrdi da više ne ispunjavaju uvjete za obavljanje djelatnosti javnog komisionara, odnosno da su teže povrijedili svoje dužnosti preuzimanja pokretnina na čuvanje i prodaju.

Prava i dužnosti komisionara

Članak 197.

- (1) Komisionar ima pravo tražiti predujam za pokriće troškova koje će imati u vezi s preuzetim pokretninama. Predujam je komisionaru dužan platiti ovrhovoditelj. Ako ovrhovoditelj ne položi predujam komisionar nije dužan preuzeti pokretnine na čuvanje. Ako ovršno tijelo utvrdi da je komisionar opravdano odbio preuzeti pokretnine na čuvanje, obustavit će ovrhu. Javni ovršitelj može platiti predujam u ovrhovoditeljevo ime.
- (2) Komisionar ima pravo na nagradu za obavljene poslove i na naknadu troškova.
- (3) Tarifu za naknadu troškova i nagradu za obavljanje javne komisije djelatnosti donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa.
- (4) Komisionar stječe zakonsko založno pravo na pokretninama koje su mu predane radi prodaje za naplatu troškova i nagrade prema stavku 1. ovoga članka, neovisno o tome čije su pokretnine i jesu li ovršne radnje na temelju kojih su mu pokretnine predane valjane ili nisu. To založno pravo po redu prvenstva dolazi prije založnog prava drugih osoba na pokretninama.
- (5) Komisionar je dužan preuzeti zaplijenjene pokretnine za čiju je prodaju dobio dozvolu (članak 195. stavak 4.) ako je ovrhovoditelj spreman platiti predujam. Samo iznimno, zbog nedostatka slobodnog prostora ili izvanrednih okolnosti, komisionar može odbiti preuzeti određene pokretnine.
- (6) Komisionar odgovara ovrhovoditelju za štetu koju on pretrpi zbog neosnovanog odbijanja da preuzme pokretnine na čuvanje i prodaju.
- (7) Komisionar je dužan savjesno u skladu s pravilima struke preuzeti, razvrstati, čuvati, osigurati, održavati i izlagati pokretnine, davati obavijesti o njima, oglašavati njihovu prodaju, prodavati ih te rukovati s dobivenim novčanim sredstvima.
- (8) Komisionar odgovara strankama za štetu koju im pričinu povredom svojih dužnosti iz stavka 7. ovoga članka.

Osiguranje od odgovornosti

Članak 198.

- (1) Komisionar je dužan osigurati se od odgovornosti do iznosa koji će utvrditi ministar nadležan za poslove pravosuđa s obzirom na vrstu pokretnina za čiju je prodaju dobio dozvolu i očekivani promet.
- (2) Komisionar je dužan produljiti osiguranje od odgovornosti najkasnije mjesec dana prije isteka prethodnog perioda osiguranja i o tome bez odgode obavijestiti ured državne uprave u županiji nadležan za gospodarstvo na čijem je području njegovo sjedište.
- (3) Nadležni ured državne uprave oduzet će dozvolu za rad komisionaru koji ne produži ugovor o osiguranju sukladno odredbi stavka 2. ovoga članka.

Povjeravanje prodaje pokretnina komisionaru

Članak 199.

- (1) Pokretnine se otpremaju komisionaru samo uz ovrhovoditeljevo odobrenje.
- (2) Odobrenje iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj može dati u prijedlogu za provedbu ovrhu, odnosno u prijedlogu za ovrhu ili naknadno tijekom postupka.

Izlaganje i objavljivanje podataka o pokretninama

Članak 200.

- (1) Komisionar je dužan pokretnine izložiti na način da ih zainteresirane osobe mogu razgledati u redovno radno vrijeme komisionara.
- (2) Na izloženim pokretninama će se naznačiti njihov broj prema kome se vode kod komisionara.
- (3) Na pokretninama će biti naznačeni podaci o njihovoj kakvoći i veličini te cijena. Posebno će se naznačiti je li provjerena njihova ispravnost, odnosno kako se ona može provjeriti.
- (4) Komisionar može dati i posebno jamstvo za nedostatke stvari.
- (5) Komisionar može preko oglasnih ploča, kataloga, javnih medija, interneta te na drugi odgovarajući način objaviti podatke o pokretninama koje se prodaju preko njega uz naznaku načina i vremena njihova razgledavanja te prodaje.

Prodaja pokretnina

Članak 201.

- (1) U skladu sa zaključkom ovršnog tijela pokretnine se prodaju na javnoj dražbi ili neposrednom pogodbom.
- (2) Dražbu pokretnina kod komisionara provodi javni bilježnik.
- (3) Na dražbi mogu sudjelovati kao kupci samo osobe koje su uplatile jamčevinu.
- (4) Dražbe pokretnina mogu se održavati i izvan redovnoga radnog vremena pa i subotom.
- (5) Ako se pokretnina u roku od dva mjeseca od kad je dopremljena komisionaru ne proda ni za dvije trećine procijenjene vrijednosti, ovršno tijelo će joj sniziti cijenu na trećinu te vrijednosti.
- (6) Ako se pokretnina ne proda ni u roku od daljnjih mjesec dana, ovršno tijelo će obustaviti ovrhu, a ovršenika će obavijestiti da može preuzeti pokretninu u roku od 15 dana. Ako ovršenik ne preuzme pokretninu u tom roku, ovršno tijelo će odrediti da mu je komisionar vratiti, a ovršeniku će rješenjem naložiti da naknadi troškove otpreme.
- (7) Ovršenik se može žaliti protiv rješenja o naknadi troškova iz stavka 6. ovoga članka.

Predaja postignute kupovne cijene

Članak 202.

- (1) Nakon obavljene prodaje pokretnine komisionar će pokretninu predati kupcu nakon što plati kupovninu.
- (2) Iz dobivene kupovnine komisionar će najprije namiriti troškove pohrane i prodaje pokretnine i svoju nagradu te će preostali iznos uplatiti na račun ovršnog tijela uz naznaku ovršnog predmeta u vezi s kojim je pokretnina prodana. Komisionar će ovršnom tijelu uputiti i izvod iz zapisnika javnog bilježnika o dražbi te obračun troškova i nagrade.
- (3) Ovršno tijelo će, nakon što strankama omogući da se izjasne o obračunu komisionara, rješenjem odobriti obračun ili naložiti komisionaru da razliku uplati na njegov račun.
- (4) Žalbu protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka mogu podnijeti stranke i komisionar.
- (5) Žalba komisionara iz stavka 4. ovoga članka odgađa njegovu ovršnost.

5. Prodaja motornih vozila

Stjecanje založnog prava

Članak 203.

- (1) Ovrha radi naplate novčane tražbine na motornom vozilu određuje se na temelju izvotka iz evidencije policijske uprave o vlasništvu ovršenika na motornom vozilu.
- (2) Primjerak ovršnog naloga, odnosno rješenja o ovrsi ovršno tijelo dostavlja policijskoj upravi kod koje se vodi upisnik vozila radi provedbe zabilježbe ovrhe.
- (3) Primjerak ovršnog naloga odnosno rješenja o ovrsi ovršno tijelo će dostaviti i Upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima radi provedbe odgovarajućeg upisa.
- (4) Zabilježbom ovrhe ovrhovoditelj stječe založno pravo na motornom vozilu.
- (5) Prednosni red založnog prava iz stavka 3. ovoga članka računa se od dana dostave ovršnog naloga, odnosno rješenja o ovrsi policijskoj upravi.
- (6) Nakon zabilježbe ovrhe nije dopušten upis promjene prava vlasništva na motornom vozilu niti upis tereta na tom vozilu na temelju raspoložbi ovršenika, bez obzira na to kad je ta raspoložba poduzeta. Raspoložbe učinjene protivno ovoj zabrani nemaju pravnog učinka.

Oduzimanje, čuvanje i procjena motornog vozila

Članak 204.

- (1) Ovrhovoditelj je dužan u roku od tri mjeseca od dostave ovršnog naloga, odnosno rješenja o ovrsi na motornom vozilu naznačiti mjesto gdje se ono nalazi te osigurati potrebno prijevozno sredstvo i radnu snagu za poduzimanje te radnje, ako ovrhu provodi sud. Ako ovrhovoditelj ne predloži oduzimanje vozila u tom roku, sud će obustaviti ovrhu.
- (2) Oduzimanje motornog vozila provodi javni ili sudski ovršitelj koji će prigodom oduzimanja motornog vozila skinuti tablice s motornog vozila.
- (3) Oduzeto motorno vozilo predaje se na čuvanje ovrhovoditelju ili trećoj osobi u skladu s rješenjem o ovrsi.
- (4) Ako se motorno vozilo povjerava na čuvanje komisionaru, njegovu procjenu i prodaju obaviti će komisionar u skladu s odredbama članka 200. do 207. ovoga Zakona, osim odredba članka 205. ovoga Zakona o zadržavanju vozila.

Zadržavanje vozila

Članak 205.

- (1) Ako se vozilo koje je predmet ovrhe ne može pronaći kod ovršenika, ovršno tijelo koje provodi ovrhu može, na prijedlog ovrhovoditelja ili po službenoj dužnosti, zatražiti od policije da u obavljanju policijskih poslova, a osobito prilikom nadzora i upravljanja cestovnim

prometom i nadzora i osiguranja državne granice, vozilo zadrži i o tome obavijesti ovršno tijelo.

(2) Ako ovršno tijelo ne preuzme vozilo u roku od tri radna dana od primitka obavijesti iz stavka 1. ovoga članka, policija će vozilo predati osobi od koje je zadržano, a ovršno tijelo više nema pravo podnijeti zahtjev za zadržavanje vozila.

(3) Radi zadržavanja vozila policija može naložiti stanicama za tehnički pregled vozila i drugim fizičkim i pravnim osobama s javnim ovlastima koje u obavljanju svoje djelatnosti mogu doći do saznanja o mjestu gdje se vozilo nalazi da bez odgode obavijeste policiju o mjestu gdje se vozilo nalazi.

Prodaja motornog vozila

Članak 206.

(1) Motorna vozila prodaju se usmenom javnom dražbom ili neposrednom pogodbom, u skladu sa zaključkom o načinu prodaje, bez isticanja oznake registarskog broja i broja šasije.

(2) Na dražbi mogu sudjelovati kao kupci samo osobe koje su položile jamčevinu.

(3) Ako se dražba provodi istovremeno za više vozila, osoba koja namjerava sudjelovati u kupnji unaprijed neodređenog vozila dužna je položiti jamčevinu koja će se za takve kupnje odrediti u uvjetima prodaje.

(4) Sudionik u dražbi može zatražiti da u dražbi sudjeluje anonimno preko posebnog zastupnika.

(5) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka sudionik u dražbi dobit će poseban broj s kojim će u njoj sudjelovati. Podaci o takvom kupcu su službena tajna.

Predaja motornog vozila kupcu

Članak 207.

(1) Kupac je dužan položiti kupovninu i preuzeti motorno vozilo odmah nakon zaključenja dražbe, odnosno prodaje neposrednom pogodbom.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka ovršno tijelo će zaključkom ovlastiti kupca da na temelju toga zaključka zatraži od policijske uprave svoga prebivališta ili sjedišta izdavanje knjižice vozila i prometne dozvole. Zaključak treba sadržavati sve podatke potrebne za izdavanje knjižice vozila i prometne dozvole.

(3) Zaključak iz stavka 2. ovršno tijelo će dostaviti nadležnoj policijskoj upravi radi upisa u upisnik motornih vozila te Poreznoj upravi.

(4) Zaključak iz stavka 2. ovoga članka neće se dostaviti ovršeniku ako je kupac u kupnji sudjelovao anonimno, izdvojit će se iz spisa i čuvati kao i ostale isprave koje su pokrivene službenom tajnom.

(5) Ovršno tijelo će posebnim zaključkom odrediti brisanje prava vlasništva ovršenika na prodanom vozilu u upisniku policijske uprave u kojemu je ono bilo upisano, te brisanja založnog prava u Upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima. Tim će zaključkom odrediti i brisanje prava drugih osoba na motornom vozilu koja prestaju prodajom.

(6) Kupac postaje vlasnikom motornog vozila njegovom predajom.

Pravilnik o vođenju upisnika motornih vozila

Članak 208.

Ministar nadležan za unutarnje poslove posebnim će pravilnikom propisati vođenje upisnika motornih vozila na način da se u njega mogu upisivati podaci u skladu s prethodnim odredbama ovoga Odjeljka.

6. Namirenje ovrhovoditelja

Namirenje jednoga ovrhovoditelja

Članak 209.

(1) Ako se iz prodajne cijene namiruje samo ovrhovoditelj, ovršno tijelo će, bez održavanja ročišta, rješenjem odrediti da se iz iznosa dobivenoga prodajom stvari i oduzetoga novca namire redom: troškovi postupka, troškovi određeni u ovršnoj ispravi, kamate do dana unovčenja pokretnine i glavna tražbina.

(2) Višak prodajne cijene koji preostane nakon namirenja predat će se ovršeniku, ako za to nema smetnji.

Namirenje više ovrhovoditelja

Članak 210.

(1) Ako se u ovršnom postupku namiruje više ovrhovoditelja, odnosno ako se, pored ovrhovoditelja namiruju i osobe čija prava prestaju prodajom pokretnine, oni se iz prodajne cijene namiruju onim redom kojim su stekli založno ili drugo pravo koje prodajom prestaje, ako zakonom za određene tražbine nije propisano prvenstveno pravo namirenja.

(2) Ovrhovoditelji istoga reda koji se iz prodajne cijene ne mogu potpuno namiriti namiruju se razmjerno iznosima svojih tražbina.

(3) Troškovi ovršnoga postupka, troškovi određeni ovršnom ispravom i kamate imaju isti red namirenja kao i glavna tražbina.

(4) Pri donošenju rješenja o namirenju ovršno tijelo će uzeti u obzir samo one tražbine za koje je rješenje o ovrsi postalo pravomoćno do dana prodaje popisanih stvari.

7. Primjena odredaba o ovrsi na nekretnini

Članak 211.

Odredbe ovoga Zakona o ovrsi na nekretninama primjenjuju se na odgovarajući način i u postupku ovrhe na pokretninama, ako odredbama ove glave nije drugačije određeno.

G l a v a p e t n a e s t a

OČEVIDNIK NEKRETNINA I POKRETNINA KOJE SE PRODAJU U OVRŠNOM POSTUPKU

Vođenje očevidnika

Članak 212.

(1) Hrvatska gospodarska komora vodi očevidnik nekretnina i pokretnina koje se prodaju u ovršnom postupku. Očevidnik se vodi o svim nekretninama koje se prodaju u ovršnom postupku, a o pokretninama ako je njihova procijenjena vrijednost veća od 50.000,00 kuna.

(2) Očevidnik o nekretninama iz stavka 1. ovoga članka sadrži podatke o strankama, katastarskoj čestici, katastarskoj općini, površini i adresi nekretnine, što u naravi predstavlja, koje su veličine pojedini njezini dijelovi, procijenjenoj vrijednosti, drugim uvjetima prodaje i ročištu za dražbu.

(3) Očevidnik o pokretninama iz stavka 1. ovoga članka sadrži podatke o strankama, podatke kojima se ona može identificirati ako se radi o pojedinačno određenoj stvari, odnosno o njezinoj vrsti, količini i kvaliteti ako se radi o stvarima određenima po rodu i količini prema

podacima iz zapisnika o pljenidbi, o procijenjenoj vrijednosti pokretne stvari, drugim uvjetima prodaje i ročištu za dražbu.

(4) U očevidniku će se naznačiti i gdje se, kada i kako stvar može razgledati.

(5) Očevidnik je javan. Dostupnost podataka upisanih u očevidnik osigurat će se preko internetskih stranica.

(6) Pravilnik o sadržaju, načinu vođenja očevidnika iz stavka 2. i 3. ovoga članka, način i rokove dostave podataka, obrasce za dostavu podataka te način zaštite identiteta stranke propisat će ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Dostava i upis podataka

Članak 213.

(1) Ovršno tijelo koji provodi ovrhu dužno je Hrvatskoj gospodarskoj komori bez odgode dostaviti podatke iz članka 212. stavka 2. i 3. ovoga Zakona, obavijestiti Hrvatsku gospodarsku komoru o tome je li predmet ovrhe prodan, odnosno dostaviti joj podatke o vremenu održavanja nove dražbe i novim uvjetima prodaje. Ako se prodaja obavlja preko javnog komisionara, javni je komisionar dužan Hrvatskoj gospodarskoj komori bez odgode dostaviti podatke o rješenju o ovrsi na pokretninama, strankama, naknadno procijenjenoj vrijednosti pokretnine, uvjetima prodaje, vremenu dražbe i načinu razgledanja pokretnina. Javni je komisionar dužan obavijestiti Hrvatsku gospodarsku komoru i o tome je li predmet ovrhe prodan, odnosno dostaviti joj podatke o vremenu održavanja nove dražbe i novim uvjetima prodaje.

(2) Hrvatska gospodarska komora dužna je bez odgode u očevidnik upisati propisane podatke o nekretninama i pokretninama koje se prodaju u ovršnom postupku.

G l a v a š e s n a e s t a

OVRHA NA TRAŽBINI DA SE PREDAJU ILI ISPORUČE POKRETNINE ILI DA SE PREDI NEKRETNINA

Ovršne radnje

Članak 214.

Ovrha na ovršenikovoju tražbini da se predaju ili isporuče pokretnine ili da se preda nekretnina provodi se zapljenom te tražbine, njezinim prijenosom na ovrhovoditelja i prodajom stvari.

Nedospjelost ovršenikove tražbine i tužba protiv ovršenikova dužnika

Članak 215.

(1) Ako ovršenikova tražbina još nije dospjela, ovršno tijelo će naložiti predaju stvari nakon dospijea.

(2) Protiv ovršenikova dužnika koji nije voljan stvari predati ovrhovoditelj može, i prije pravomoćnosti rješenja o prijenosu tražbine, tužbom zahtijevati predaju ako o obvezi predaje nema ovršnu ispravu.

(3) Ako ovršni nalog, odnosno rješenje o ovrsi ne postane pravomoćno ili naknadno bude ukinuto ili preinačeno, parnični sud će tužbeni zahtjev iz stavka 2. ovoga članka odbiti.

Primjena odredaba o ovrsi na novčanoj tražbini

Članak 216.

Odredbe o ovrsi na novčanoj tražbini na odgovarajući se način primjenjuju i na ovrhu na tražbini da se predaju ili isporuče pokretnine ili da se preda nekretnina, ako odredbama ove glave nije drugačije određeno.

2. Pokretnine

Predaja stvari na čuvanje

Članak 217.

(1) Ovršnim nalogom, odnosno rješenjem o ovrsi kojim se određuje prijenos ovršenikove tražbine ovršno tijelo će naložiti ovršenikovu dužniku da pokretnine na koje se ta tražbina odnosi preda njemu ili drugoj osobi na čuvanje.

(2) Na čuvanje stvari na odgovarajući se način primjenjuju odredbe o čuvanju stvari prema odredbama ovoga Zakona o ovrsi na pokretninama.

Prodaja stvari i namirenje ovrhovoditelja

Članak 218.

Prodaja pokretnina predanih na čuvanje u smislu odredbe članka 217. ovoga Zakona te namirenje ovrhovoditelja obavljaju se prema odredbama ovoga Zakona o ovrsi na pokretninama.

3. Nekretnina

Predaja ovrhovoditelju

Članak 219.

(1) Ovršnim nalogom, odnosno rješenjem o ovrsi kojim se određuje prijenos ovršenikove tražbine ovršno tijelo će naložiti ovršenikovu dužniku da nekretninu na koju se ta tražbina odnosi preda javnom ovršitelju, odnosno ovrhovoditelju ako ovrhu provodi sud.

(2) Javni ovršitelj, odnosno ovrhovoditelj je dužan nekretninom, u ime i za račun ovršenika, upravljati kao dobar gospodar.

Prodaja i namirenje ovrhovoditelja

Članak 220.

(1) Ovršno tijelo će radi namirenja ovrhovoditeljeve tražbine prodati predanu mu nekretninu.

(2) Nekretnina se prodaje i ovrhovoditelj namiruje prema odredbama ovoga Zakona o ovrsi na nekretnini.

G l a v a s e d a m n a e s t a

OVPHA NA DIONICI ZA KOJU NIJE IZDANA ISPRAVA O DIONICI TE NA UDJELU ODNOSNO POSLOVNOM UDJELU U TRGOVAČKOM DRUŠTVU

Ovršne radnje

Članak 221.

(1) Na dionici za koju nije izdana isprava o dionici ovrha se provodi pljenidbom dionice, njezinom procjenom i prodajom te namirenjem ovrhovoditelja.

(2) Na udjelu odnosno poslovnom udjelu u trgovačkom društvu ovrha se provodi pljenidbom udjela, njegovom procjenom i prodajom te namirenjem ovrhovoditelja.

Pljenidba dionice

Članak 222.

(1) Pljenidba dionice za koju nije izdana isprava o dionici obavlja se dostavom ovršnog naloga, odnosno rješenja o ovrsi dioničkom društvu. Pljenidbom ovrhovoditelj stječe založno pravo na dionici.

(2) Društvo iz stavka 1. ovoga članka dužno je upisati da je dionica koja glasi na ime zaplijenjena istoga dana kojega joj je dostavljen ovršni nalog, odnosno rješenje o ovrsi. Ono je dužno bez odgode obavijestiti javnog ovršitelja o obavljenom upisu odnosno o razlozima zbog kojih ga nije bilo moguće obaviti. Društvo nema pravo žalbe protiv ovršnog naloga, odnosno rješenja o ovrsi.

(3) Nakon dostave ovršnog naloga, odnosno rješenja o ovrsi društvo iz stavka 1. ovoga članka ne smije u odnosu na zaplijenjene dionice obaviti nikakve upise na temelju raspoložbi ovršenika. Ono je dužno bez odgode obavijestiti ovršno tijelo o svakoj promjeni u pogledu zaplijenjenih dionica, osobito o prisilnoj ovrsi radi naplate koje druge tražbine ili o osiguranju koje takve tražbine.

(4) Društvo iz stavka 1. ovoga članka odgovara za štetu koju bi ovrhovoditelj mogao pretrpjeti zbog toga što ono nije postupilo u skladu s odredbama stavka 2. i 3. ovoga članka. Za štetu osobno odgovaraju i odgovorne osobe društva.

(5) Ovršeniku je zabranjeno raspolagati zaplijenjenom dionicom. Upozorenje o toj zabrani te o kaznenopravnim posljedicama njezine povrede unijet će se u ovršni nalog, odnosno rješenje o ovrsi.

Procjena i prodaja dionica te namirenje ovrhovoditelja

Članak 223.

(1) Zaplijenjena dionica može se prodati na dražbi ili neposrednom pogodbom. Neposrednom pogodbom dionicu prodaje javni, odnosno sudski ovršitelj ili osoba ovlaštena za prodaju dionica kojoj je javni ovršitelj povjerio prodaju. Javni, odnosno sudski ovršitelj i osoba ovlaštena za prodaju dionica sklapaju ugovor o prodaji dionice u ime ovršenika.

(2) Ako se dionica prodaje na dražbi ili neposrednom pogodbom, ona prethodno mora biti procijenjena. Javni, odnosno sudski ovršitelj utvrđuje tržišnu vrijednost dionica putem vještaka ili ovlaštenih procjenitelja. Osoba ovlaštena za prodaju dionica kojoj je povjerena prodaja dionice sama određuje cijenu po kojoj će dionicu prodati, vodeći računa o tržišnim uvjetima.

(3) Procjena, utvrđivanje prodajne cijene i prodaja dionice te namirenje ovrhovoditelja obavljaju se uz odgovarajuću primjenu odredaba ovoga Zakona o ovrsi na pokretninama.

Ovrha na udjelu odnosno poslovnom udjelu u trgovačkom društvu

Članak 224.

Odredbe članka 222. i 223. ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju i na ovrhu na udjelu ili poslovnom udjelu u trgovačkom društvu.

G l a v a o s a m n a e s t a

OVPHA NA VRIJEDNOSNIM PAPIRIMA KOJI SU UBILJEŽENI NA RAČUNIMA KOD SREDIŠNJEG KLIRINŠKOG DEPOZITARNOG DRUŠTVA

Ovršne radnje

Članak 225.

Ovrha na vrijednosnici provodi se pljenidbom vrijednosnice, njezinom procjenom i prodajom te namirenjem ovrhovoditelja.

Pljenidba vrijednosnica

Članak 226.

(1) Pljenidba vrijednosnica na računima kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva ili druge za to ovlaštene osobe (u daljnjem tekstu: Depozitarnom društvu) obavlja se dostavom rješenja o ovrshi Depozitarnom društvu, uz odgovarajuću primjenu odredaba članka 222. stavka 2. do 5. ovoga Zakona. Pljenidbom ovrhovoditelj stječe založno pravo na vrijednosnicama, koje u ovršnom nalogu, odnosno rješenju o ovrshi moraju biti određene po količini i vrsti te rodu ako je riječ o nematerijaliziranim dionicama, odnosno naznačene oznakom pod kojom se vode kod Depozitarnog društva.

(2) Ako su vrijednosnice koje su predmet ovrhe dužnički vrijednosni papiri (obveznice, trezorski zapisi, blagajnički zapisi, certifikati o depozitu i drugi vrijednosni papiri iz kojih obveza glasi na novac), ovršno tijelo će ovršni nalog dostaviti i izdavatelju kao ovršenikovom dužniku. U tom se slučaju na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 98. do 101. ovoga Zakona.

(3) Ako su vrijednosnice ubilježene na vlasničkoj poziciji registriranoj s članom sudionikom, odnosno ovlaštenim društvom sukladno Zakonu o tržištu kapitala, Depozitarno društvo će bez odgode obavijestiti ovršno tijelo o nemogućnosti pljenidbe i o tome s kojim su ovlaštenim društvom vrijednosnice registrirane.

(4) Ako ovrhu provodi sud, a ovrhovoditelj ne raspolaže potrebnim podacima o količini, vrsti ili rodu, odnosno oznaci ovršenikovih vrijednosnica koje su ubilježene na računima kod Depozitarnog društva, prijedlog za ovrhu može sadržavati zahtjev da sud pribavi te podatke od nadležnog tijela (članak 18. stavak 1.). Sud ne smije obavijestiti ovršenika da je zatražio podatke od Depozitarnog društva.

(5) U slučaju iz stavka 5. ovoga članka ovrhovoditelj može u roku od osam dana nakon što mu sud dostavi tražene podatke predložiti ovrhu na određenim vrijednosnicama, a ako to ne učini sud će ovrhu obustaviti.

(6) Depozitarno društvo ima pravo na naknadu troškova za obavljanje radnji u skladu s odredbama ovog Zakona.

Procjena i prodaja vrijednosnica te namirenje ovrhovoditelja

Članak 227.

(1) Ovršno tijelo će u ovršnom nalogu, odnosno rješenju o ovrshi odrediti ovlaštenu osobu kojoj se povjerava procjena i prodaja zaplijenjenih vrijednosnica.

(2) Na temelju ovršnog naloga, odnosno rješenja o ovrshi ovlaštena osoba dužna je u svoje ime, a za račun osobe koja je kao njihov vlasnik upisana na računima Depozitarnog društva, odnosno u skrbničkoj knjizi ovlaštenog društva pokušati provesti prodaju zaplijenjenih vrijednosnica na uređenom javnom tržištu, provedbom burzovne javne dražbe ili na koji drugi zakonom dopušteni način. Ako ona to ne uspije učiniti u roku od trideset dana, obavijestit će o tome ovršno tijelo i nastaviti s pokušajima prodaje dok ne dobije drugačiji nalog.

(3) Novac koji se dobije prodajom vrijednosnica doznajuje se na poseban račun javnog ovršitelja određen u ovršnom nalogu, odnosno na račun suda određen u rješenju o ovrsi.

(4) U slučaju prodaje vrijednosnica na temelju ovršnog naloga Depozitarno društvo će postupiti kao da je prodaja obavljena na temelju naloga njihova vlasnika.

Odgovarajuća primjena odredaba o ovrsi na pokretninama

Članak 228.

Ako odredbama ove Glave nije što drugo određeno, na ovrhu na vrijednosnicama na računima kod Depozitarnog društva na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o ovrsi na pokretninama.

G l a v a d e v e t n a e s t a

OV R H A N A D R U G I M I M O V I N S K I M O D N O S N O M A T E R I J A L N I M P R A V I M A

Ovršne radnje

Članak 229.

Ovrha na drugim imovinskim odnosno materijalnim pravima provodi se pljenidbom toga prava te njegovim unovčenjem u skladu s odredbama o prodaji pokretnina.

O V R H A R A D I O S T V A R E N J A N E N O V Č A N E T R A Ž B I N E

G l a v a d v a d e s e t a

PENALI

Izricanje penala

Članak 230.

(1) Kad dužnik ne ispuni u roku neku svoju nenovčanu obvezu na činjenje, trpljenje ili nečinjenje utvrđenu pravomoćnom sudskom odlukom, sudskom nagodbom ili javnobilježničkom ispravom, ovršno tijelo će u ovršnom postupku, na prijedlog vjerovnika kao ovrhovoditelja, odrediti dužniku kao ovršeniku naknadni primjereni rok i izreći da će ovršenik, ako ne ispuni svoju obvezu u tome roku, biti dužan isplatiti ovrhovoditelju određeni iznos novca za svaki dan zakašnjenja ili koju drugu jedinicu vremena (penali), počevši od isteka toga roka.

(2) Naknadno određeni primjereni rok iz stavka 1. ovoga članka počinje teći od dostave ovršeniku prvostupanjskoga rješenja kojim je taj rok određen. Žalba ne utječe na tijek toga roka.

(3) Ako ovršenik najkasnije u roku od petnaest dana nakon pravomoćnosti rješenja iz stavka 1. ovoga članka ispuni svoju obvezu, ovršno tijelo može u istom ovršnom postupku na zahtjev ovršenika podnesen u roku od osam dana od ispunjenja obveze smanjiti iznos dosuđenih penala, vodeći računa o svrsi zbog koje je naredio njihovo plaćanje. Podnošenje toga zahtjeva bez utjecaja je na određivanje i provedbu ovrhe na temelju pravomoćnoga rješenja o plaćanju penala iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Plaćanje penala može se tražiti sve dok se, na temelju ovršne isprave, ne predloži ovrha

radi ostvarenja nenovčane tražbine.

(5) Pravo na penale prestaje od dana podnošenja prijedloga za ovrhu iz stavka 4. ovoga članka.

(6) Ako ovrha iz stavka 5. ovoga članka bude obustavljena, pravo ovrhovoditelja na sudske penale oživljava.

(7) Ako je protekao rok u kojem se po zakonu može tražiti ovrha, ne može se tražiti izricanje penala. Ako je prijedlog za izricanje penala podnesen u zakonskom roku, obveza plaćanja penala postoji sve dok ovršenik ne izvrši dužnu činidbu.

Ovrha radi naplate dosuđenih penala

Članak 231.

(1) Na temelju pravomoćnoga rješenja o plaćanju penala iz članka 230. ovoga Zakona, ovršno tijelo će u istom ovršnom postupku u kojemu je donijelo to rješenje, na prijedlog vjerovnika kao ovrhovoditelja, donijeti ovršni nalog, odnosno rješenje o ovrsi radi prisilne naplate dosuđenih penala.

G l a v a d v a d e s e t p r v a

OVPHA RADI PREDAJE I ISPORUKE POKRETNINA

Ovrha radi predaje određenih stvari koje se nalaze kod ovršenika

Članak 232.

(1) Ovrha radi predaje jedne ili više određenih stvari koje se nalaze kod ovršenika provodi se tako što javni, odnosno sudski ovršitelj oduzima te stvari od ovršenika i predaje ih uz potvrdu ovrhovoditelju.

(2) Na način iz stavka 1. ovoga članka ovrha će se provesti i kad se stvari nalaze kod treće osobe koja ih je voljna predati ovršitelju.

(3) Ako treća osoba nije voljna predati stvari, ovrhovoditelj može predložiti ovršnom tijelu da na njega prenese ovršenikovu tražbinu prema trećoj osobi na predaju stvari.

(4) Na postupak po prijedlogu iz stavka 3. ovoga članka primjenjuju se odredbe ovoga Zakona o ovrsi na tražbini da se predaju ili isporuče pokretne.

Ovrha radi predaje određenih stvari koje se nisu mogle naći kod ovršenika niti kod treće osobe

Članak 233.

(1) Ako stvari nisu nađene niti kod ovršenika niti kod treće osobe, ovršno tijelo će u istom postupku, na prijedlog ovrhovoditelja, procijeniti vrijednost tih stvari i rješenjem naložiti ovršeniku da ovrhovoditelju u određenom roku isplati iznos te vrijednosti.

(2) Ovrhovoditelj može prijedlog iz stavka 1. ovoga članka podnijeti u roku od osam dana od dana obavijesti da stvari nisu nađene. Ako ovrhovoditelj ne podnese taj prijedlog u određenom roku, ovršno tijelo će obustaviti ovrhu.

(3) Na temelju rješenja iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj može i prije njegove pravomoćnosti predložiti u istom postupku ovrhu radi naplate dosuđenoga iznosa, a najkasnije u roku od petnaest dana od pravomoćnosti rješenja iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Ako prijedlog iz stavka 3. ovoga članka ne bude podnesen u određenom roku, ovršno tijelo će obustaviti ovrhu te ukinuti rješenje iz stavka 1. ovoga članka i druge provedene radnje.

(5) Ovrhovoditelj može zajedno s prijedlogom za provedbu ovrhu iz članka 232. stavka 1. i 2. ovoga Zakona spojiti i prijedlog za donošenje rješenja iz stavka 1. ovoga članka. U tomu se slučaju ovrha prema članku 232. ovoga Zakona i postupak iz ovoga članka provode istovremeno. Ovršno tijelo može započeti s provedbom ovrhe u smislu odredbe stavka 3. ovoga članka, ali se radnje unovčenja zaplijenjenih dijelova imovine ovršenika ili prijenos sredstava s njegova računa ne mogu provesti prije nego što se utvrdi da se ovrha iz članka 232. stavka 1. i 2. ovoga Zakona nije mogla provesti.

(6) Ako se ovrha iz članka 232. stavka 1. i 2. ovoga Zakona provede, ovršno tijelo će po službenoj dužnosti obustaviti ovrhu te ukinuti rješenje iz stavka 1. ovoga članka i druge provedene radnje u smislu odredbe stavka 5. ovoga članka. U tom slučaju ovrhovoditelj snosi u cijelosti troškove izazvane podnošenjem prijedloga iz stavka 5. ovoga članka.

(7) Stranke imaju pravo na žalbu protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka.

Ovrha radi isporuke zamjenljivih stvari koje se nalaze kod ovršenika ili treće osobe

Članak 234.

Ako je ovršnom ispravom utvrđena obveza na isporuku određene količine zamjenljivih stvari koje se nalaze kod ovršenika ili treće osobe, ovrha se provodi na način propisan za predaju određenih stvari.

Ovrha kad zamjenjive stvari nisu nađene niti kod ovršenika niti kod treće osobe

Članak 235.

(1) Ako stvari nisu nađene niti kod ovršenika niti kod treće osobe, ovrha će se provesti uz odgovarajuću primjenu odredaba članka 233. ovoga Zakona. Prigodom procjene vrijednosti stvari uzet će se u obzir potreba njihove nabave na drugoj strani.

(2) Ako tijekom ovršnoga postupka dođe do promjene vrijednosti zamjenljivih stvari, ovrhovoditelj može zatražiti od suda novu procjenu te naložiti ovršeniku plaćanje razlike u vrijednosti. U tom slučaju primjenjuju se na odgovarajući način odredbe članka 233. ovoga Zakona i stavka 1. ovoga članka.

Pravo na naknadu štete

Članak 236.

Odredbama ove glave ne dira se u pravo ovrhovoditelja da u parnici traži od ovršenika naknadu štete koja mu je nanesena time što mu predaja odnosno isporuka stvari nije obavljena.

G l a v a d v a d e s t d r u g a

OVRHA RADI ISPRAŽNJENJA I PREDAJE NEKRETNINE

Način provedbe ovrhe

Članak 237.

(1) Ovrha radi ispražnjenja i predaje nekretnine provodi se tako da javni, odnosno sudski ovršitelj, nakon što udalji osobe i ukloni stvari s te nekretnine, predaje nekretninu u posjed ovrhovoditelju.

(2) Ispražnjenju i predaji nekretnine može se pristupiti nakon proteka osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi ovršeniku i prije njegove pravomoćnosti. Ako se dostava ovršeniku nije mogla uredno obaviti, sud će mu bez odgode postaviti privremenoga zastupnika (članak 8.), kojemu će se rješenje dostaviti.

(3) Ako je to potrebno, nadležno ovršno tijelo će protiv osoba koje ometaju provedbu ovrhe izreći novčane kazne ili odrediti pritvor sukladno članku 17. ovoga Zakona.

(4) Na zahtjev ovršnog tijela koje provodi ovrhu policija i služba socijalne skrbi dužni su pružiti svu potrebnu pomoć u provedbi radnji iz stavka 1. ovoga članka.

(5) Ako ovrhu provodi sud potrebnu radnu snagu i prijevozna sredstva radi provedbe ovrhe dužan je osigurati ovrhovoditelj na zahtjev sudskog ovršitelja, koji ovrhovoditelju mora biti priopćen najkasnije osam dana prije provedbe ovrhe.

Uklanjanje pokretnina

Članak 238.

(1) Pokretnine koje su uklonjene s nekretnine predaju se ovršeniku, a ako on nije nazočan, odraslom članu njegova kućanstva.

(2) Ako pri poduzimanju ovršnih radnji nije nazočna nijedna od osoba kojoj se stvari mogu predati ili ih te osobe neće primiti, stvari se predaju na čuvanje drugoj osobi, na trošak ovršenika. Ovrhovoditelj je dužan osigurati drugu osobu kojoj će se predati uklonjene stvari. Ovrhovoditelj može sam preuzeti stvari ovršenika na čuvanje.

(3) Uklonjene stvari predaje na čuvanje drugoj osobi ili ovrhovoditelju javni, odnosno sudski ovršitelj. Radnju sudskog ovršitelja potvrđuje sud zaključkom. Ovršno tijelo može naknadno zaključkom odrediti da se stvari povjere nekoj trećoj osobi umjesto onoj kojoj su predane.

(4) O predaji drugoj osobi i o troškovima čuvanja ovršno tijelo izvješćuje ovršenika ako je to moguće, ostavljajući mu primjereni rok u kojemu može zatražiti predaju stvari nakon što naknadi troškove čuvanja.

(5) Uz obavijest iz stavka 3. ovoga članka ovršno tijelo će upozoriti ovršenika da će, nakon proteka određenoga roka, stvari biti prodane i da će se iz prodajne cijene namiriti troškovi čuvanja i prodaje stvari.

Prodaja pokretnih stvari

Članak 239.

(1) Ovršno tijelo će po službenoj dužnosti odrediti prodaju stvari za račun ovršenika, ako ovaj u ostavljenom roku ne zatraži njihovu predaju i ne naknadi troškove čuvanja.

(2) Dio cijene postignut prodajom koji preostane nakon podmirenja troškova čuvanja i prodaje stvari polaže se kod ovršnog tijela, odnosno javnoga bilježnika u korist ovršenika.

(3) Prodaja stvari obavlja se po odredbama ovoga Zakona o ovrsi na pokretninama.

Ovrha radi naplate troškova postupka

Članak 240.

(1) Ovrhovoditelj može u prijedlogu za ovrhu zatražiti da se zajedno s ovrhom iz ove Glave. odredi ovrha na ovršenikovim pokretninama koje treba ukloniti s nekretnine radi naplate troškova ovršnoga postupka.

(2) Ovrha iz stavka 1. ovoga članka određuje se i provodi po pravilima o ovrsi na ovršenikovim pokretninama radi naplate novčane tražbine.

(3) Rješenje o naknadi troškova postupka ovrhe iz članka 237. ovoga Zakona je ovršna isprava na temelju koje ovrhovoditelj može predložiti ovrhu u istom ili posebnom ovršnom postupku.

Glava dvadeset reća

OVPHA RADI OSTVRENJA TRAZBINE NA RADNJU, TRPLJENJE ILI NEČINJENJE

Ovrha radi ostvarenja obveze na radnju koju može obaviti i druga osoba

Članak 241.

- (1) Ovrha radi ostvarenja obveze na radnju koju može obaviti i druga osoba provodi se tako da ovršno tijelo ovlašćuje ovrhovoditelja da u određenom roku na trošak ovršenika povjeri drugoj osobi da tu radnju obavi ili da je obavi on sam.
- (2) U prijedlogu za ovrhu ovrhovoditelj može predložiti da ovršno tijelo rješenjem naloži ovršeniku da unaprijed položi određeni iznos potreban za podmirenje troškova koji će nastati obavljanjem radnje od strane druge osobe ili ovrhovoditelja. Visinu iznosa ovršno tijelo određuje po slobodnoj ocjeni, uzimajući u obzir, po mogućnosti, troškovnik osobe ovlaštene za obavljanje takve radnje koji uz prijedlog za ovrhu priloži ovrhovoditelj.
- (3) Konačno rješenje o visini troškova iz stavka 2. ovoga članka ovršno tijelo donosi na prijedlog ovrhovoditelja, odnosno ovršenika. Ako se naknadno pokaže da je na temelju rješenja iz stavka 2. ovoga članka pribavljeno od ovršenika više sredstava nego što je bilo potrebno za pokriće troškova obavljanja radnje i troškova ovršnoga postupka, ovršno tijelo će, na ovršenikov prijedlog, razliku vratiti ovršeniku, ako on raspolaže sredstvima pribavljenim od ovršenika, odnosno naložit će ovrhovoditelju da u određenom roku tu razliku vrati ako je njemu stavljena na raspoložbu.

Ovrha radi ostvarenja obveze na radnju koju može obaviti samo ovršenik

Članak 242.

- (1) Ako radnju utvrđenu u ovršnoj ispravi može obaviti samo ovršenik, ovršno tijelo će ovršnim nalogom, odnosno rješenjem o ovrsi odrediti ovršeniku primjereni rok za ispunjenje obveze.
- (2) Ovršnim nalogom, odnosno rješenjem o ovrsi nadležno ovršno tijelo će istovremeno zaprijetiti ovršeniku da će protiv njega izreći određenu novčanu kaznu u skladu s odredbama članka 17. ovoga Zakona ako u roku koji mu je određen ne ispuni obvezu.
- (3) Ako ovršenik u roku koji mu je određen ne ispuni obvezu, nadležno ovršno tijelo će, na prijedlog ovrhovoditelja, rješenjem ovršeniku izreći novčanu kaznu kojom mu je zaprijetio. U tom rješenju nadležno ovršno tijelo će ovršeniku odrediti novi rok za ispunjenje obveze i zaprijetiti novom novčanom kaznom u većem iznosu nego što je bila ona kojom mu je prije zaprijetio, ako ni u tom roku ne ispuni obvezu.
- (4) Pri odmjeravanju visine novčane kazne u propisanim granicama, nadležno ovršno tijelo će voditi računa o značenju radnje koju je ovršenik bio dužan obaviti te o drugim okolnostima slučaja.
- (5) Ovršenik koji je ispunio svoju obvezu u roku koji mu je nadležno ovršno tijelo odredilo, dužan je bez odgode o tome obavijestiti nadležno ovršno tijelo i priložiti dokaze o tome. Dokazom će se smatrati ovjerovljena pisana izjava ovrhovoditelja o tome da je radnja obavljena, javnobilježnički zapisnik ili zapisnik sudskoga ovršitelja o obavljanju radnje, nalaz i mišljenje sudskoga vještaka da je radnja obavljena, predaja djela koje je radnjom učinjeno u sudski ili javnobilježnički polog i sl. U protivnome, smatrat će se da radnja nije obavljena.
- (6) Prije izricanja novčane kazne nadležno ovršno tijelo će omogućiti ovršeniku da se očituje, a po potrebi održat će i ročište radi izvođenja dokaza.

(7) Ako radnja koju može obaviti samo ovršenik ne ovisi isključivo o njegovoj volji (npr. stvaranje određenoga umjetničkoga djela i sl.), ovrhovoditelj nema pravo tražiti ovrhu iz stavka 1. ovoga članka, već samo naknadu štete.

Ovrha radi ostvarenja obveze na trpljenje i nečinjenje

Članak 243.

(1) Ako je na temelju ovršne isprave ovršenik dužan trpjeti poduzimanje neke radnje ili se suzdržavati od njezina poduzimanja, nadležno ovršno tijelo će, na prijedlog ovrhovoditelja koji tvrdi da se ovršenik ponaša protivno svojoj obvezi, rješenjem naložiti ovršeniku da se ponaša u skladu sa svojom obvezom i zaprijetiti mu novčanom kaznom ili kaznom zatvora u skladu s odredbama članka 17. ovoga Zakona ako se nastavi tako ponašati. U pravnom lijeku protiv ovršenik može osporiti tvrdnju ovrhovoditelja da se ponašao protivno svojoj obvezi iz ovršne isprave. Sud može, po potrebi, u povodu pravnoga lijeka odrediti ročište radi izvođenja dokaza i saslušanja stranaka.

(2) Na prijedlog ovrhovoditelja, nakon što utvrdi da se ovršenik i nakon donošenja rješenja iz stavka 1. ovoga članka ponašao protivno svojoj obvezi, nadležno ovršno tijelo će ovršeniku izreći novčanu kaznu ili kaznu zatvora kojom mu je bio zaprijetio i istovremeno mu zaprijetiti novom novčanom kaznom ili kaznom zatvora ako se ponovno bude ponašao protivno svojoj obvezi.

(3) Ako je već ovršnom ispravom ovršeniku naloženo da se ponaša u skladu sa svojom obvezom pod prijetnjom novčane kazne ili kazne zatvora, smatrat će se da su ispunjeni uvjeti za izricanje novčane kazne ili kazne zatvora iz stavka 2. ovoga članka ako se ovršenik ponašao protivno svojoj obvezi nakon pravomoćnosti ovršne isprave.

(4) Ovrhovoditelj je dužan podnijeti prijedlog da se ovršeniku izrekne novčana kazna ili kazna zatvora zato što se i nakon naloga nadležnog ovršnog tijela ponašao protivno svojoj obvezi, u roku od petnaest dana od saznanja za takvo ponašanje, a najkasnije u roku jedne godine od povrede obveze. Navedeni rokovi teku posebno za svako ponašanje protivno obvezi.

(5) Ovršeniku će se omogućiti da se očituje o ovrhovoditeljevu prijedlogu za izricanje novčane kazne ili kazne zatvora. Po potrebi nadležno ovršno tijelo će održati i ročište radi izvođenja dokaza i saslušanja stranaka.

(6) Nadležno ovršno tijelo će na prijedlog ovrhovoditelja izricati ovršeniku novčane kazne ili kazne zatvora i prijetiti mu novim takvim kaznama sve dok se ovršenik ne prestane ponašati protivno svojoj obvezi. Ukupno trajanje kazni zatvora kojima se zamjenjuju izrečene novčane kazne u povodu iste ovršne isprave, odnosno ukupni zbroj kazni zatvora koje mogu biti izrečene ovršeniku u povodu iste ovršne isprave, ne mogu prijeći šest mjeseci.

(7) Nadležno ovršno tijelo će, na prijedlog ovrhovoditelja, rješenjem naložiti ovršeniku da dade jamčevinu za štetu, ako ovrhovoditelj učini vjerojatnim da bi štetu pretrpio time što bi se ovršenik i nadalje ponašao protivno svojoj obvezi. Visinu i trajanje jamčevine, prema okolnostima slučaja, određuje ovršno tijelo. Na temelju rješenja o davanju jamčevine ovršno tijelo će odrediti ovrhu i prije njegove pravomoćnosti.

(8) Prijedlog za izricanje pojedine novčane kazne ili kazne zatvora ovrhovoditelj može povući sve do pravomoćnosti odluke o izricanju tih kazni. U tomu slučaju smatrat će se kao da prijedlog za izricanje tih kazni nije podnesen. Troškove postupka izazvane povučenim prijedlogom snosi ovrhovoditelj, osim ako se stranke nisu drugačije sporazumjele.

(9) Postupak pokrenut prijedlogom iz stavka 1. ovoga članka smatra se dovršenim pravomoćnošću ovršnog naloga, odnosno rješenja o ovrsi. Postupak pokrenut prijedlogom za izricanje novčane kazne ili kazne zatvora smatrat će se novim postupkom, ali se u tom postupku ne donosi novo rješenje o ovrsi, već samo rješenja iz stavka 2. i 6. ovoga članka. Osiguranje određeno u smislu odredbe stavka 7. ovoga članka ostaje na snazi s obzirom na

sve postupke iz stavka 1., 2. i 6. ovoga članka, osim ako rješenjem kojim je to osiguranje određeno nije što drugo određeno.

(10) O troškovima svakoga od postupaka u smislu odredbe stavka 8. ovoga članka ovršno tijelo odlučuje, na zahtjev stranaka, u tim postupcima.

Ovrha radi uspostavljanja prijašnjega stanja

Članak 244.

(1) Ako je zbog ponašanja ovršenika protivno obvezi iz ovršne isprave nastala promjena koja nije u skladu s pravom ovrhovoditelja, ovršno tijelo će ovlastiti ovrhovoditelja, na njegov prijedlog, da sam, a po potrebi i uz pomoć javnog, odnosno sudskoga ovršitelja, uspostavi prijašnje stanje na trošak i opasnost ovršenika.

(2) U pogledu polaganja iznosa potrebnoga za podmirenje troškova za uspostavljanje prijašnjega stanja i određivanja konačne visine tih troškova primjenjuju se odredbe o troškovima za ovrhu radnje koju može, pored ovršenika, obaviti i druga osoba.

(3) Ako je do promjena iz stavka 1. ovoga članka došlo nakon nastanka ovršne isprave, ovršno tijelo će postupiti u skladu s odredbom stavka 1. ovoga članka tek nakon što utvrdi da je do promjene došlo zbog ponašanja ovršenika.

Ponovno smetanje posjeda

Članak 245.

(1) Ako je na osnovi ovršne isprave, donesene u postupku zbog smetanja posjeda, ovrha provedena, ili je ovršenik dobrovoljno ispunio svoju obvezu, pa poslije toga ponovno učini smetanje posjeda, koje se u biti ne razlikuje od prijašnjega, ovršno tijelo će na prijedlog ovrhovoditelja na temelju iste ovršne isprave, ako je njome zabranjeno takvo buduće ponašanje, donijeti novi ovršni nalog, odnosno rješenje o ovrsi radi uspostave prijašnjega stanja, ako je to potrebno, i zaprijetiti ovršeniku izricanjem novčane kazne ako ponovno počini smetanje posjeda. U tome se slučaju na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 243. ovoga Zakona.

(2) Prijedlog za donošenje rješenja iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj može podnijeti već u prvom prijedlogu za provedbu ovrhe, odnosno prijedlogu za ovrhu na temelju rješenja zbog smetanja posjeda kojim je ovršeniku zabranjeno ponovno takvo ponašanje.

(3) Prijedlog za ovrhu iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj može podnijeti u roku od trideset dana od dana saznanja za ponovno smetanje posjeda, a najkasnije u roku od godine dana nakon ponovljenoga smetanja.

Pravo na naknadu štete

Članak 246.

Odredbama ove glave ne dira se u pravo ovrhovoditelja da u parnici traži naknadu štete koja mu je nanesena time što se ovršenik ponašao protivno svojoj obvezi utvrđenoj u ovršnoj ispravi.

G l a v a d v a d e s e t č e t v r t a

OVPHA RADI VRAĆANJA ZAPOSLENIKA NA RAD, ODNOSNO U SLUŽBU

Rok za podnošenje prijedloga za ovrhu

Članak 247.

Prijedlog za ovrhu radi vraćanja zaposlenika na rad, odnosno službu može se podnijeti u roku od trideset dana od dana kada je ovrhovoditelj stekao pravo da taj prijedlog podnese.

Način provedbe ovrhe

Članak 248.

(1) Ovrha na temelju ovršne isprave kojom je ovršeniku naloženo da ovrhovoditelja vrati na rad odnosno u službu provodi se izricanjem novčanih kazni prema odredbama članka 17. ovoga Zakona.

(2) Novčane kazne izriču se prema odredbama ovoga Zakona o ovrsi radi ostvarenja radnje koju može obaviti samo ovršenik.

Naknada plaće u slučaju vraćanja zaposlenika na posao ili u službu

Članak 249.

(1) Ovrhovoditelj koji je podnio prijedlog da bude vraćen na posao ili u službu može predložiti da ovršno tijelo donese rješenje kojim će odrediti da mu je ovršenik dužan isplatiti na ime plaće mjesečne iznose dospjele od pravomoćnosti odluke pa dok ponovno ne bude vraćen na posao ili u službu, te provesti ovrhu radi naplate dosuđenih iznosa.

(2) Prijedlog za naknadu može se spojiti s prijedlogom za provedbu ovrhe, odnosno prijedlogom za ovrhu radi vraćanja na posao ili u službu, odnosno može biti podnesen naknadno do završetka ovršnoga postupka.

(3) Rješenjem kojim se prijedlog za naknadu prihvaća ima učinak rješenja kojim se utvrđuje postojanje obveze ovršenika i učinak ovršnog naloga, odnosno rješenja o ovrsi. To rješenje može biti provedeno prije njegove pravomoćnosti.

(4) Ovršenik može predložiti da se rješenje iz stavka 3. ovoga članka stavi izvan snage, ako su se nakon njegova donošenja izmijenile okolnosti na osnovi kojih je doneseno.

(5) Mjesečna naknada plaće određuje se u iznosu koji bi ovrhovoditelj ostvario da je bio na radu. Mjesečna naknada obuhvaća i plaćanje poreza te drugih davanja po osnovi plaće a provodi se sukladno odredbama članka 127. ovoga Zakona.

(6) Ovrhovoditelj može svoje pravo na naknadu ostvarivati i u posebnom postupku pred nadležnim sudom.

(7) Ako je ovršno tijelo djelomice prihvatio zahtjev za isplatu naknade, uputit će ovrhovoditelja da ostatak ostvaruje u postupku pred nadležnim sudom.

G l a v a d v a d e s e t p e t a

OVRHA DIOBOM STVARI

Fizička dioba

Članak 250.

(1) Fizičku diobu zajedničke stvari ovršno tijelo će odrediti ako je takva dioba predviđena ovršnom ispravom.

(2) Pojedine radnje provedbe fizičke diobe poduzima, prema okolnostima slučaja, javni ovršitelj, odnosno sudac ili sudski ovršitelj.

(3) Ovršno tijelo će pozvati sudionike da budu nazočni provedbi diobe.

(4) U slučaju potrebe javno tijelo će odrediti i vještačenje.

Dioba prodajom

Članak 251.

Ako na temelju ovršne isprave zajedničku stvar treba, radi njezine diobe, prodati, prodaja će se obaviti na način propisan ovim Zakonom za ovrhu na pokretnoj ili nepokretnoj stvari, osim ako se stranke o pojedinim pitanjima drugačije ne sporazumiju.

Određivanje načina diobe rješenjem suda

Članak 252.

(1) Ovršno tijelo pred kojim teče ovršni postupak odlučuje, po pravilima imovinskoga prava, hoće li se dioba obaviti fizički ili prodajom, ako ovršnom ispravom način diobe nije određen niti su se stranke o tome sporazumjele.

(2) Dioba će se obaviti prodajom ako se u ovršnom postupku utvrdi da fizička dioba, određena ovršnom ispravom, nije moguća ili je moguća samo uz znatno smanjenje vrijednosti stvari.

Troškovi postupka

Članak 253.

(1) Troškove provedbe ovrhe po odredbama ove glave snose svi sudionici razmjerno vrijednosti svojih udjela u zajedničkoj stvari.

(2) Stranka koja je prouzročila posebne troškove dužna ih je naknaditi onim strankama koje su ih imale.

G l a v a d v a d e s e t š e s t a

OSTVARENJE TRAŽBINE NA DAVANJE IZJAVE VOLJE

Bezuvjetna tražbina

Članak 254.

(1) Ako je ovršenik odlukom koja ima svojstvo ovršne isprave obvezan na davanje izjave volje, smatra se da je izjavu dao pravomoćnošću te odluke.

(2) Ako je ovršenik sudskom ili upravnom nagodbom ili javnobilježničkom ispravom obvezan na davanje izjave volje, smatra se da je izjavu dao danom dospijeća njegove obveze.

Uvjetna tražbina

Članak 255.

Ako ispunjenje tražbine na davanje izjave volje zavisi od ispunjenja neke obveze ovrhovoditelja ili kojega drugoga uvjeta, smatra se da je ovršenik dao izjavu volje kad ovrhovoditelj ispuni svoju obvezu ili kad bude ispunjen koji drugi uvjet.

D i o t r e ć i

OSIGURANJE

G l a v a d v a d e s e t s e d m a

OPĆE ODREDBE

Primjena odredaba o ovrsi

Članak 256.

Na osiguranje tražbine prema ovom dijelu Zakona na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o ovrsi radi ostvarenja tražbine.

Sredstva osiguranja

Članak 257.

Kao sredstva osiguranja mogu se odrediti samo sredstva predviđena ovim ili drugim zakonom.

Stvarna nadležnost

Članak 258.

(1) Općinski sudovi nadležni su određivati i provoditi osiguranje, osim ako zakonom to nije povjereno kojem drugom sudu.

(2) Trgovački sudovi nadležni su određivati i provoditi osiguranje u predmetima u kojima su nadležni određivati ovrhu.

Nedopustivost osiguranja

Članak 259.

Osiguranje nije dopušteno na stvarima i pravima koji po ovom Zakonu ne mogu biti predmet ovrhe, osim ako odredbama ovoga dijela Zakona nije drugačije određeno.

Nadležnost za određivanje osiguranja po službenoj dužnosti

Članak 260.

Za određivanje i provedbu osiguranja po službenoj dužnosti nadležan je sud koji je nadležan po prijedlogu predlagatelja osiguranja, osim ako zakonom nije drugačije određeno.

G l a v a d v a d e s e t o s m a

OSIGURANJE PRISILNIM ZASNIVANJEM ZALOŽNOG PRAVA NA NEKRENTINI

Mjesna nadležnost

Članak 261.

(1) Za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje novčane tražbine prisilnim zasnivanjem založnoga prava na nekretnini nadležan je sud koji vodi javnu knjigu u kojoj treba provesti upis.

(2) Za provedbu osiguranja nadležan je sud koji vodi javnu knjigu za tu nekretninu.

Pretpostavke zasnivanja

Članak 262.

Na osnovi ovršne isprave kojom je utvrđena novčana tražbina predlagatelj osiguranja ima pravo tražiti osiguranje te tražbine zasnivanjem založnoga prava na nekretnini protivnika osiguranja.

Način zasnivanja založnoga prava

Članak 263.

- (1) Na nekretnini upisanoj u zemljišnoj knjizi založno pravo zasniva se uknjižbom.
- (2) Pri uknjižbi založnoga prava u zemljišnoj će se knjizi naznačiti ovršivost tražbine radi osiguranja kojega je uknjižba određena.
- (3) Ako je predlagatelj osiguranja prije nego što je tražbina postala ovršna već stekao na temelju ugovora založno pravo za tu tražbinu na istoj nekretnini ili je založno pravo predbilježeno sud će, na prijedlog predlagatelja osiguranja, odrediti da se u zemljišnoj knjizi zabilježi ovršivost tražbine.
- (4) Ako protivnik osiguranja nije upisan u zemljišnoj knjizi kao vlasnik nekretnine, predlagatelj osiguranja dužan je uz prijedlog dostaviti ispravu podobnu za upis prava vlasništva protivnika osiguranja.

Učinak uknjižbe i zabilježbe

Članak 264.

- (1) Uknjižba založnoga prava i zabilježba ovršivosti tražbine imaju takav učinak da se ovrha na toj nekretnini može provesti i prema trećoj osobi koja je tu nekretninu kasnije stekla.
- (2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka ovrha na nekretnini odredit će se protiv osobe koja je upisana kao vlasnik, i to na temelju ovršne isprave na temelju koje je u zemljišnu knjigu upisano založno pravo i zabilježba ovršivosti te izvatka iz zemljišne knjige iz kojega proizlazi da je ta osoba upisana kao vlasnik nakon upisa založnoga prava i zabilježbe ovršivosti.

G l a v a d v a d e s e t d e v e t a

SUDSKO I JAVNOBILJEŽNIČKO ZALOŽNOPRAVNO OSIGURANJE NA TEMELJU SPORAZUMA STRANAKA

1. Sudsko osiguranje novčane tražbine zasnivanjem založnoga prava na temelju sporazuma stranaka

Mjesna nadležnost

Članak 265.

Mjesno nadležan sud za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje novčane tražbine predlagatelja osiguranja zasnivanjem založnoga prava na stvarima i pravima protivnika osiguranja te za provedbu osiguranja, određuje se odgovarajućom primjenom pravila ovoga Zakona o mjesnoj nadležnosti suda u ovršnim postupcima radi naplate novčane tražbine na pojedinim vrstama predmeta ovrhe.

Prijedlog za osiguranje

Članak 266.

Radi osiguranja novčane tražbine predlagatelja osiguranja stjecanjem založnoga prava na određenim predmetima osiguranja, predlagatelj osiguranja i protivnik osiguranja mogu suglasno tražiti od suda da odredi i provede u korist predlagatelja osiguranja:

1. uknjižbu založnoga prava na nekretnini protivnika osiguranja,
2. pljenidbu nekretnina protivnika osiguranja koje nisu upisane u zemljišne knjige po pravilima po kojima se provodi ovrha radi naplate novčane tražbine na tim nekretninama,
3. pljenidbu pokretnih stvari protivnika osiguranja,
4. pljenidbu novčane tražbine protivnika osiguranja,
5. pljenidbu dijela primanja protivnika osiguranja po osnovi ugovora o radu ili službi,
6. pljenidbu dijela mirovine, invalidnine ili naknade izgubljene zarade protivnika osiguranja,
7. pljenidbu tražbine koju protivnik osiguranja ima na računu kod banke ili na štednoj knjižici,
8. pljenidbu tražbine da se predaju ili isporuče pokretne stvari ili da se preda nekretnina protivnika osiguranja,
9. pljenidbu drugih imovinskih odnosno materijalnih prava protivnika osiguranja,
10. pljenidbu isprava o dionici i drugih vrijednosnih papira protivnika osiguranja te njihovo povjeravanje na čuvanje,
11. pljenidbu dionica za koje nije izdana isprava o dionici te udjela, odnosno poslovnih udjela protivnika osiguranja u trgovačkim društvima,
12. pljenidbu vrijednosnica protivnika osiguranja koje se vode kod Depozitarnog društva.

Ročište u povodu prijedloga i sporazum stranaka

Članak 267.

- (1) Na prijedlog jedne ili obiju stranaka sud će odrediti ročište, na kojem će u zapisnik utvrditi sporazum stranaka o postojanju tražbine predlagatelja osiguranja i vrijeme njezina dospijeća te njihovu suglasnost da se radnjama osiguranja iz članka 266. ovoga Zakona, u ovisnosti o predmetu osiguranja, osigura ta novčana tražbina zasnivanjem založnoga prava. U sporazumu stranke mogu utvrditi i vrijednost predmeta osiguranja koja će u ovršnom postupku biti osnova za utvrđivanje vrijednosti predmeta osiguranja radi njegova unovčenja.
- (2) Potpisani zapisnik o sporazumu stranaka iz stavka 1. ovoga članka ima snagu sudske nagodbe.
- (3) Novčana tražbina iz stavka 1. ovoga članka može biti izražena i u kunskoj protuvrijednosti određenoga iznosa utvrđenoga u stranoj valuti.
- (4) Stranke mogu osigurati i nenovčanu tražbinu predlagatelja osiguranja tako da u sporazumu iz stavka 1. ovoga članka utvrde njegovu novčanu protuvrijednost. Osiguranje će se odrediti i provesti radi osiguranja novčane protuvrijednosti nenovčane tražbine. Ako stranke u sporazumu iz stavka 1. ovoga članka drugačije ne odrede, nenovčana tražbina ne prestaje sklapanjem toga sporazuma.
- (5) Nakon dospijeća nenovčane tražbine iz stavka 4. ovoga članka predlagatelj osiguranja može, po svom izboru, tražiti ovrhu radi ostvarenja nenovčane tražbine ili ovrhu radi naplate njegove novčane protuvrijednosti. Ako se u postupku ovrhe radi naplate novčane protuvrijednosti nenovčane tražbine predlagatelj osiguranja makar i djelomice namiri, prestaje u cijelosti njegova nenovčana tražbina i smatrat će se da predlagatelj osiguranja ima prema protivniku samo novčanu tražbinu koja odgovara nenamirenom dijelu novčane protuvrijednosti nenovčane tražbine.

Odredivost visine i dospjelosti tražbine

Članak 268.

- (1) Tražbina iz članka 267. stavka 1. ovoga Zakona treba biti određena ili odrediva.
- (2) Smatrat će se da je tražbina odrediva ako je u sporazumu iz članka 267. stavka 1. ovoga

Zakona naznačen okvirni iznos buduće tražbine koja se osigurava s obzirom na određeni pravni odnos ili više pravnih odnosa stranaka te ako su vjerovnik ili treća osoba ovlašteni naknadno odrediti visinu tražbine nastale do toga okvirnoga iznosa i vrijeme njezine dospelosti.

Određivanje i provedba osiguranja

Članak 269.

(1) Na temelju sporazuma iz članka 267. ovoga Zakona, sud će rješenjem odrediti mjere osiguranja iz članka 266. ovoga Zakona i poduzeti sve potrebne radnje radi njihove provedbe, u skladu s odredbama ovoga Zakona o ovršnim radnjama kojima se u ovrsi radi naplate novčane tražbine stječe založno pravo na određenim predmetima ovrhe.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka ima važnost rješenja o osiguranju.

(3) Provedbom radnji osiguranja iz stavka 1. ovoga članka predlagatelj osiguranja stječe založno pravo na određenom predmetu osiguranja.

Primjena drugih odredaba ovoga Zakona

Članak 270.

Na osiguranje novčane tražbine zasnivanjem založnoga prava na nekretnini protivnika osiguranja, na temelju sporazuma stranaka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 263. i 264. ovoga Zakona.

Polaganje ugovora

Članak 271.

(1) Po provedbi osiguranja radi stjecanja založnoga prava na nekretninama koje nisu upisane u zemljišne knjige izvršit će se polaganje ugovora kod suda po pravilima zemljišnoknjižnog prava.

(2) Troškove polaganja ugovora dužne su predujmiti stranke u roku koji im sud odredi. Ako stranke ne predujme troškove u roku koji im je određen, sud će obustaviti postupak osiguranja i ukinuti provedene radnje.

Određivanje i provedba ovrhe

Članak 272.

(1) Na prijedlog predlagatelja osiguranja sud će rješenjem, kad utvrdi da je sporazum stranaka iz članka 267. ovoga Zakona postao ovršan, radi namirenja osigurane novčane tražbine predlagatelja osiguranja odrediti i provesti ovrhu na predmetima protivnika osiguranja na kojima je na temelju sporazuma stranaka stečeno založno pravo, prema odredbama ovoga Zakona o ovrsi na stvarima odnosno pravima ovršenika.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka ima važnost rješenja o ovrsi.

(3) Zabilježba ovrhe na nekretnini ima pravni učinak od dana uknjižbe založnoga prava na nekretnini u postupku osiguranja.

(4) U postupku ovrhe radi naplate novčane tražbine osigurane založnim pravom prema odredbama ove glave, radnje kojima je založno pravo stečeno neće se ponavljati već će imati pravni učinak od dana stjecanja založnoga prava u postupku osiguranja.

(5) U ovršnom postupku iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se odredbe ovoga Zakona o zaštiti ovršenika, o izuzeću od ovrhe i o ograničenju ovrhe na određenim predmetima ovrhe.

Osiguranje stjecanjem založnoga prava na stvarima i pravima drugih osoba

Članak 273.

- (1) Ako je druga osoba suglasna da se na njezinoj stvari ili pravu zasnuje založno pravo radi osiguranja novčane tražbine predlagatelja osiguranja, ta će se osoba pozvati na ročište iz članka 267. ovoga Zakona, a sud će u zapisnik s toga ročišta, u sporazum stranaka o osiguranju, unijeti i njezinu izjavu o toj suglasnosti.
- (2) Potpisani zapisnik iz stavka 1. ovoga članka ima važnost sudske nagodbe i prema osobi koja se suglasila da se na njezinoj stvari ili pravu zasnuje založno pravo.
- (3) Založno pravo na predmetu treće osobe stječe se na način na koji se stječe na predmetu protivnika osiguranja.
- (4) Na temelju zapisnika iz stavka 1. ovoga članka predlagatelj osiguranja može radi naplate osigurane tražbine neposredno predložiti ovrhu protiv osobe iz te odredbe na predmetu na kojemu je radi osiguranja njegove tražbine zasnovano založno pravo.
- (5) Odredba članka 272. ovoga Zakona primijenit će se na odgovarajući način i u slučaju iz stavka 4. ovoga članka.

2. Javnobilježničko osiguranje novčane tražbine zasnivanjem založnoga prava

Zasnivanje založnoga prava na temelju javnobilježničke isprave

Članak 274.

- (1) Sporazum vjerovnika i dužnika koji se po svom sadržaju podudara sa sporazumom stranaka iz članka 267. stavka 1. ovoga Zakona, sklopljen u obliku javnobilježničkoga akta ili solemnizirane privatne isprave, koji sadrže i izjavu dužnika da je suglasan da se, radi osiguranja određene novčane tražbine vjerovnika, na nekom njegovu predmetu može zasnovati založno pravo radnjama iz članka 266. točke 2. do 12. ovoga Zakona koje će umjesto suda poduzeti javni bilježnik, izjednačeni su po svom učinku sa zapisnikom iz članka 267. stavka 2. ovoga Zakona.
- (2) Radnje iz članka 266. točke 2. do 12. ovoga Zakona kojima se na predmetima protivnika osiguranja stječe založno pravo javni bilježnik poduzima na način predviđen za poduzimanje tih radnji od strane suda, s time da javni bilježnik sve radnje za čije je poduzimanje potrebna suradnja stranaka smije poduzeti samo uz suglasnost stranaka.
- (3) Radnje javnoga bilježnika poduzete bez suglasnosti stranaka u slučajevima u kojima je za njihovo poduzimanje potrebna suradnja stranaka (npr. pljenidbeni popis nekretnina koje nisu upisane u zemljišne knjige, pljenidbeni popis pokretnina, pljenidbeni popis isprava o dionicama i drugih vrijednosnih papira i sl.) nemaju pravni učinak.
- (4) O svakoj radnji koja zahtijeva suradnju stranaka javni bilježnik će sastaviti zapisnik koji će potpisati obje stranke. Ako stranke ne potpišu zapisnik, smatrat će se da se nisu suglasile s poduzimanjem radnje. Potpisani zapisnik ima učinak sporazuma kojim se priznaje pravni učinak o poduzetoj radnji.
- (5) Koji je javni bilježnik ovlašten poduzimati pojedine radnje osiguranja, ocjenjuje se prema pravilima o službenom području i sjedištu javnih bilježnika.

Javnobilježnička isprava kao osnova za sudsko osiguranje

Članak 275.

Ako dužnik, nakon sastavljanja javnobilježničkoga akta ili solemnizacije privatne isprave iz članka 274. stavka 1. ovoga Zakona, uskrati suradnju u provedbi radnji kojima bi se u smislu

odredbe članka 274. stavka 2. ovoga Zakona trebalo zasnovati založno pravo, vjerovnik može na temelju tih isprava zatražiti od suda da provede radnje osiguranja. U tom se slučaju na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 272. ovoga Zakona.

Primjena odredaba o sudskom osiguranju

Članak 276.

(1) Na javnobilježničko osiguranje na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 266. do 273. ovoga Zakona, osim odredbe stavka 1. članka 272. ovoga Zakona o rješenju o osiguranju.

(2) Dužnik svoje prigovore protiv javnobilježničkoga osiguranja može ostvarivati u posebnoj parnici u kojoj će pobijati sporazume iz članka 274. stavka 1. i 4. ovoga Zakona.

(3) Treći mogu svoje prigovore protiv javnobilježničkoga osiguranja ostvarivati u postupku pred sudom iz članka 277. ovoga Zakona, po pravilima koja važe za isticanje tih prigovora protiv sudskoga osiguranja iz 1. odjeljka ove glave.

Dostava spisa sudu

Članak 277.

(1) Javni bilježnik dužan je o svakom provedenom osiguranju u smislu odredaba ovoga odjeljka dostaviti sudu otpravak javnobilježničkoga akta ili solemnizirane privatne isprave iz članka 274. ovoga Zakona te ovjerovljene prijepise svih ostalih isprava iz svog spisa, osim ako se pravo ne stječe upisom u odgovarajući upisnik ili drugu javnu knjigu po ovom ili drugom zakonu.

(2) Sud iz stavka 1. ovoga članka je sud koji bi bio nadležan za osiguranje da ono nije bilo povjereno javnom bilježniku.

G l a v a t r i d e s e t a

SUDSKO I JAVNOBILJEŽNIČKO OSIGURANJE PRIJENOSOM VLASNIŠTVA NA STVARI I PRIJENOSOM PRAVA

1. Sudsko osiguranje

Mjesna nadležnost

Članak 278.

Mjesno nadležan sud za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje novčane tražbine prijenosom vlasništva na stvari i prijenosom prava određuje se odgovarajućom primjenom odredbi ovoga Zakona o mjesnoj nadležnosti suda u ovršnim postupcima radi ostvarenja novčane tražbine na pojedinim vrstama predmeta ovrhe.

Sporazum o osiguranju prijenosom vlasništva i prijenosom prava

Članak 279.

(1) Jedna ili obje stranke mogu tražiti od suda da odredi ročište i da na tom ročištu u zapisnik unese njihov sporazum o tome da se radi osiguranja određene novčane tražbine predlagatelj osiguranja prenese na predlagatelja osiguranja vlasništvo na nekoj stvari protivnika osiguranja, ili da se u tu svrhu na predlagatelja osiguranja prenese neko njegovo pravo. Osigurati se može i buduća tražbina.

(2) U sporazum treba unijeti odredbu o tome kad će osigurana tražbina dospjeti, odnosno kako će se njezino dospijeće odrediti. Protivnik osiguranja može biti i osoba prema kojoj predlagatelj osiguranja nema tražbine koja se osigurava.

(3) Sporazum iz stavka 1. ovoga članka može se odnositi i na osiguranje nenovčane tražbine, ali u tom slučaju u sporazumu mora biti određena novčana protuvrijednost te tražbine. Nakon dospijeća nenovčane tražbine predlagatelj osiguranja može birati hoće li tražiti ovrhu radi prisilnoga ostvarenja nenovčane tražbine ili po odredbama ove Glave ostvarivati svoja prava kao da je prijenos vlasništva na stvari ili prijenos prava obavljen radi osiguranja novčane protuvrijednosti nenovčane tražbine.

(4) Sporazum iz stavka 1. ovoga članka ima učinak sudske nagodbe.

(5) U sporazum iz stavka 1. ovoga Zakona može se unijeti i izjava protivnika osiguranja da je suglasan da predlagatelj osiguranja može neposredno na temelju toga zapisnika protiv njega zatražiti ovrhu radi predaje predmeta osiguranja u posjed nakon dospijeća osigurane tražbine. Zapisnik koji sadrži takvu izjavu je ovršna isprava.

Odredivost visine i dospelosti tražbine

Članak 280.

(1) Tražbina iz članka 279. stavka 1. ovoga Zakona treba biti određena ili određiva.

(2) Smatrat će se da je tražbina određiva ako je u sporazumu iz članka 279. stavka 1. ovoga Zakona naznačen okvirni iznos buduće tražbine koja se osigurava s obzirom na određeni pravni odnos ili više pravnih odnosa stranaka te ako su vjerovnik ili treća osoba ovlašteni naknadno odrediti visinu tražbine nastale do toga okvirnoga iznosa i vrijeme njezine dospelosti.

(3) U sporazumu iz članka 279. stavka 1. ovoga Zakona stranke mogu utvrditi i koji drugi način naknadnoga određivanja visine tražbine i njezine dospelosti.

Posebno o sporazumu o prijenosu vlasništva na nekretnini

Članak 281.

(1) Ako se sporazumom iz članka 279. stavka 1. ovoga Zakona prenosi vlasništvo na nekretnini upisanoj u zemljišnoj knjizi, sporazum treba sadržavati i izjavu protivnika osiguranja o tome da je suglasan da se neposredno na temelju sporazuma može u zemljišnoj knjizi obaviti taj prijenos.

(2) Na temelju zapisnika iz članka 279. stavka 1. ovoga Zakona i izjave protivnika osiguranja iz stavka 1. ovoga članka stranke mogu tražiti prijenos vlasništva na nekretnini upisanoj u zemljišnoj knjizi uz zabilježbu da je prijenos obavljen radi osiguranja određene tražbine predlagatelja osiguranja.

Stjecanje vlasništva na stvarima koje nisu upisane u zemljišne knjige odnosno stjecanje prava

Članak 282.

(1) Predlagatelj osiguranja postaje vlasnikom nekretnine koja nije upisana u zemljišnoj knjizi polaganjem u sud sporazuma iz članka 279. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Predlagatelj osiguranja postaje vlasnikom pokretnina potpisivanjem zapisnika iz članka 279. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Smatrat će se da je prijenos prava obavljen potpisivanjem zapisnika iz članka 279. stavka 1. ovoga Zakona, osim ako drugim zakonom nije drugačije propisano.

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, vlasništvo i prava koja proizlaze iz nematerijaliziranih vrijednosnih papira stječu se u trenutku njihova upisa na računu

nematerijaliziranih vrijednosnih papira predlagatelja osiguranja kod Depozitarnog društva, kojoj se u tu svrhu dostavlja sporazum iz članka 279. stavak 1. ovoga Zakona.

(5) O prijenosu vlasništva na nekretninama koje nisu upisane u zemljišne knjige i na pokretninama te o prijenosu prava objavit će se oglas u „Narodnim novinama“ u kojem će se naznačiti sud koji objavljuje oglas, broj predmeta, stranke, nekretnine ili pokretnine na kojima je preneseno vlasništvo, odnosno prava koja su prenesena te obavijest da je prijenos obavljen radi osiguranja. Nekretnine, pokretnine odnosno prava označit će se tako da se bez teškoća može utvrditi njihova istovjetnost.

Naknadni sporazum o osiguranju

Članak 283.

(1) Predlagatelj osiguranja i protivnik osiguranja mogu se nakon sklapanja sporazuma iz članka 279. ovoga Zakona sporazumjeti, na neki od načina predviđenih za sklapanje takvog sporazuma, da preneseno vlasništvo na stvari odnosno preneseno pravo posluže kao osiguranje i za neku drugu tražbinu predlagatelja osiguranja prema protivniku osiguranja.

(2) U slučaju iz stavka 1. u zemljišnu će se knjigu, na temelju naknadnog sporazuma stranaka iz stavka 1. ovoga članka, zabilježiti da je vlasništvo na nekretnini preneseno i radi osiguranja neke druge tražbine.

(3) Prednosni red osiguranja tražbine iz stavka 2. ovoga članka računat će se prema vremenu za koje se prema pravilima zemljišnoknjižnog prava uzima da je mjerodavno za upis naknadne zabilježbe.

Pravo na korištenje stvari ili vršenje prava

Članak 284.

(1) Ako sporazumom iz članka 279. stavka 1. ovoga Zakona ili naknadnim sporazumom stranaka sastavljenom u obliku javne isprave ili privatne isprave na kojoj je potpis stranaka javno ovjеровljen nije drugačije određeno, protivnik osiguranja ovlašten je i dalje koristiti stvar čije je vlasništvo preneseno na predlagatelja osiguranja, odnosno vršiti pravo koje je preneseno na predlagatelja osiguranja.

(2) Sporazumom iz članka 279. stavka 1. ovoga Zakona ili naknadnim sporazumom sastavljenim u obliku javne isprave ili privatne isprave na kojoj je potpis protivnika osiguranja javno ovjеровljen može se predvidjeti da predlagatelj osiguranja koristi stvar ili vrši pravo koji su na njega preneseni.

(3) U sporazumu iz stavka 2. ovoga članka mora biti utvrđen način na koji će predlagatelj osiguranja koristiti stvar ili vršiti pravo te kako će se obračunavati koristi koje će od toga imati. Te će se koristi prebijati s troškovima na čiju naknadu predlagatelj osiguranja ima pravo, zatim s kamatama koje mu se duguju i napokon s glavnicom, ako navedenim sporazumom nije drugačije određeno.

Pravo predlagatelja osiguranja da proda predmet osiguranja

Članak 285.

(1) Predlagatelj osiguranja ovlašten je otuđiti na njega prenesenu stvar ili pravo nakon dospjelosti svoje tražbine.

(2) Ako predlagatelj osiguranja prije dospjelosti tražbine otuđi stvar ili pravo koji su na njega preneseni, takvo je otuđenje pravno valjano. Predlagatelj osiguranja odgovara protivniku osiguranja za štetu koju mu je takvim otuđenjem prouzročio.

(3) Predlagatelj osiguranja može unovčiti predmet osiguranja samo preko javnog bilježnika. Ako su predmet osiguranja nematerijalizirani vrijednosni papiri koji kotiraju na burzi ili

uređenom javnom tržištu, javni bilježnik može njihovo unovčenje povjeriti ovlaštenom društvu, koje će prodaju izvršiti sukladno odredbama Zakona o tržištu kapitala („Narodne novine“, broj 88/08, 146/08 i 74/09).

(4) U slučaju otuđenja predmeta osiguranja prema prethodnim odredbama ovoga članka plaćaju se porezi i druga javna davanja za prijenos toga osiguranja s predlagatelja osiguranja na stjecatelja; predlagatelj osiguranja ne plaća poreze i druga javna davanja za prethodni prijenos predmeta osiguranja s protivnika osiguranja na njega (članak 293. stavak 1.).

(5) Okolnost da su otuđenje stvari ili prava na koje predlagatelj osiguranja nije bio ovlašten pravno valjani ne isključuje kaznenu odgovornost osoba koje su sudjelovale u takvom otuđenju.

Način prodaje predmeta osiguranja

Članak 286.

(1) Na prodaje iz članka 285. stavka 1. i 2. ovoga Zakona glede načina njihove provedbe, a osobito prodajne cijene na odgovarajući se način primjenjuju pravila o prodaji odnosno unovčenju predmeta osiguranja kao predmeta ovrhe u ovršnom postupku.

(2) O prodaji predmeta osiguranja i o svakoj dražbi javni bilježnik uputit će obavijest protivniku osiguranja na adresu iz sporazuma iz članka 279. stavka 1. ovoga Zakona. Prodaja će se obaviti neovisno o tome je li obavijest dostavljena protivniku osiguranja.

(3) Na temelju provedene dražbe, pošto kupovina bude položena, javni bilježnik sklopit će u obliku javnobilježničkog akta u ime predlagatelja osiguranja s kupcem ugovor o prodaji predmeta osiguranja. U slučaju prodaje nekretnine u tom će se ugovoru posebno naznačiti da je kupac ovlašten prigodom upisa svoga prava vlasništva u zemljišnim knjigama ishoditi brisanje zabilježbe da je nekretnina na predlagatelja osiguranja bila prenesena radi osiguranja.

(4) Kada su predmet osiguranja nematerijalizirani vrijednosni papiri čiju je prodaju javni bilježnik povjerio ovlaštenom društvu (članak 285. stavak 3.) prodaju će obaviti to društvo u skladu s odredbama Zakona o tržištu vrijednosnih papira, u svoje ime a za račun predlagatelja osiguranja. O toj prodaji ovlašteno društvo obavijestit će javnog bilježnika.

Preuzimanje stvari u posjed

Članak 287.

Ako se protivnik osiguranja u sporazumu iz članka 279. stavka 1. ovoga Zakona ili u kojoj drugoj ispravi na kojoj je njegov potpis javnobilježnički ovjeren suglasio da predlagatelj osiguranja može na temelju te isprave tražiti protiv njega ovrhu radi ispražnjenja i predaje nekretnine u posjed ili predaju pokretnine u posjed, predlagatelj osiguranja ovlašten je zatražiti takvu ovrhu samo radi prodaje tih stvari prema odredbama članka 286. ovoga Zakona.

Pravo protivnika osiguranja da nekretninu optereti hipotekom

Članak 288.

(1) Protivnik osiguranja ovlašten je, bez pristanka predlagatelja osiguranja, prenesenu nekretninu opteretiti hipotekom u korist nekog drugog vjerovnika, osim ako zabrana opterećenja od strane protivnika osiguranja nije zabilježena u zemljišnoj knjizi na temelju sporazuma iz članka 279. stavka 1. ovoga Zakona ili naknadnog sporazuma stranaka sastavljenog na jedan od načina predviđenih za sklapanje toga sporazuma.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka hipoteka će se upisati u zemljišne knjige na temelju odgovarajuće isprave protivnika osiguranja ako bi se na temelju te isprave mogla upisati da do prijenosa vlasništva nije došlo.

(3) Zasnivanje hipoteke iz stavka 1. ovoga članka ne oduzima pravo predlagatelju osiguranja da s nekretninom raspolaže kao da hipoteka na njoj nije upisana.

(4) U slučaju izvansudske prodaje nekretnine iz članka 285. i 286. ovoga Zakona javni bilježnik koji provodi prodaju dužan je o tome obavijestiti novog hipotekarnog vjerovnika te protivnika osiguranja, na adresu iz ugovora o osiguranju koji su s tim osobama sklopljeni. Prodaja će se obaviti neovisno o tome je li ta obavijest dostavljena tim osobama.

(5) Iz iznosa dobivenog prodajom nekretnine najprije će se namiriti tražbina predlagatelja osiguranja, a zatim tražbina hipotekom osiguranog vjerovnika. Preostali iznos javni bilježnik dužan je predati protivniku osiguranja.

(6) Kupac nekretnine iz stavka 5. ovoga članka ovlašten je tražiti da se na temelju ugovora o prodaji iz članka 286. stavka 3. ovoga Zakona prigodom upisa njegova prava vlasništva briše hipoteka iz stavka 1. ovoga članka, osim ako se kupac nije drugačije sporazumio s hipotekarnim vjerovnikom.

Dužnosti predlagatelja osiguranja u odnosu na prenesenu tražbinu

Članak 289.

(1) Ako sporazumom iz članka 279. stavka 1. ovoga Zakona nije drugačije određeno, predlagatelj osiguranja dužan je:

1. poduzimati mjere potrebne za očuvanje prenesene tražbine,
2. naplaćivati kamate ili kakve druge povremene tražbine. Tako naplaćeni iznosi prebijaju se s troškovima na čiju naknadu predlagatelj osiguranja ima pravo, zatim s kamatama koje mu se duguju i napokon s glavnicom,
3. naplatiti prenesenu tražbinu, odnosno primiti njezino ispunjenje, nakon što dospije. Ispunjenjem prenesene tražbine predlagatelj osiguranja stječe vlasništvo stvari predajom koje je tražbina ispunjena. Ako je predmet prenesene tražbine novac, odnosno dužnički vrijednosni papiri, predlagatelj osiguranja dužan je, na zahtjev protivnika osiguranja, položiti naplaćeni iznos kod suda ili javnog bilježnika, ali ako je njegova osigurana tražbina već dospjela, predlagatelj osiguranja može zadržati dugovani iznos novca, a ostalo predati protivniku osiguranja.

(2) Dužnik tražbine koja je na predlagatelja osiguranja prenesena radi osiguranja može predlagatelju osiguranja istaknuti prigovore koje bi u slučaju ustupanja tražbine dužnik te tražbine mogao istaknuti primatelju, osim kada se radi o prijenosu vlasništva nad dužničkim vrijednosnim papirima radi osiguranja.

Izlučno pravo

Članak 290.

U slučaju ovrhe ili stečaja protiv predlagatelja osiguranja predmet ovrhe ili prodaje u stečaju jest pravo koje je predlagatelj osiguranja stekao na predmetu osiguranja. U slučaju prodaje predmeta osiguranja kupac stječe pravni položaj predlagatelja osiguranja.

Prava predlagatelja osiguranja u slučaju zakašnjenja protivnika osiguranja

Članak 291.

(1) Umjesto da pristupi unovčenju predmeta osiguranja prema odredbama članka 285. ovoga Zakona, predlagatelj osiguranja ovlašten je zatražiti od protivnika osiguranja nakon dospijeća osigurane tražbine, preko javnoga bilježnika, da ga u roku od trideset dana obavijesti, preko istoga javnog bilježnika, zahtijeva li da se preneseni predmet osiguranja unovči preko javnog bilježnika, uz upozorenje o pravnim posljedicama neočitovanja.

(2) U obavijesti iz stavka 1. ovoga članka protivnik osiguranja dužan je odrediti najnižu cijenu po kojoj se predmet osiguranja može prodati, imenovati javnog bilježnika koji će obaviti prodaju te priložiti njegovu izjavu da je voljan obaviti prodaju i da će od iznosa dobivenog prodajom prethodno namiriti tražbinu predlagatelja osiguranja s kamatama i troškovima te porez na promet.

(3) Najniža cijena koju protivnik osiguranja može odrediti ne smije biti niža od osigurane tražbine, uvećane za kamate i troškove predlagatelja osiguranja koji će predvidivo dospjeti odnosno nastati do isteka roka do kojeg javni bilježnik mora prodati predmet osiguranja, te predvidivi porez i druga javna davanja.

(4) Pošto primi obavijest s prilozima iz stavka 2. ovoga članka, predlagatelj osiguranja dužan je u roku od petnaest dana ovlastiti javnog bilježnika iz stavka 2. ovoga članka da proda predmet osiguranja, uz uvjete određene u obavijesti protivnika osiguranja. Predlagatelj odnosno protivnik osiguranja dužan je poduzeti i sve ostale radnje na zahtjev javnog bilježnika kojima se omogućava razgledavanje stvari odnosno upoznavanje sa sadržajem prava, ako je stvar u njegovu posjedu, odnosno ako on raspolaže potrebnim ispravama i podacima o sadržaju prava. Predlagatelj osiguranja dužan je predujmiti troškove prodaje koje je odredio javni bilježnik. U protivnom se prodaja neće provesti.

(5) Prije nego što predlagatelj osiguranja poduzme radnje iz stavka 4. ovoga članka rok u kojemu javni bilježnik treba obaviti prodaju predmeta osiguranja neće početi teći.

(6) Ako javni bilježnik ne uspije prodati predmet osiguranja u roku od tri mjeseca od dana kada ga je predlagatelj osiguranja na to ovlastio, smatrat će se da se protivnik osiguranja odrekao prava tražiti prodaju predmeta osiguranja. O neuspjehu prodaje javni bilježnik dužan je predlagatelju osiguranja izdati potvrdu u roku od osam dana.

(7) Ako protivnik osiguranja ne postupi prema odredbama stavka 1. i 2. ovoga članka, odnosno ako javni bilježnik ne uspije prodati predmet osiguranja u skladu s odredbom stavka 5. ovoga članka, smatrat će se da je predlagatelj osiguranja postao punopravni vlasnik stvari odnosno nositelj prava koji su na njega preneseni radi osiguranja – za cijenu koja odgovara iznosu osigurane tražbine s kamatama i troškovima te poreza. U tom slučaju predlagatelj osiguranja dužan je platiti porez i druga javna davanja u skladu sa zakonom.

(8) U slučajevima iz stavka 7. ovoga članka predlagatelju osiguranja će potvrdu o tome da je postao punopravni vlasnik stvari odnosno nositelj prava izdati:

1. zato što protivnik osiguranja nije u roku zatražio da se predmet osiguranja proda preko javnog bilježnika – javni bilježnik iz stavka 1. ovoga članka,

2. zato što javni bilježnik kojemu je povjerena prodaja predmeta osiguranja nije u roku od tri mjeseca uspio prodati predmet osiguranja – javni bilježnik iz stavka 6. ovoga članka.

(9) Ako u slučaju iz stavka 7. ovoga članka predlagatelj osiguranja postane punopravni vlasnik stvari odnosno nositelj prava, osigurana se tražbina smatra izmirenom kad predlagatelj osiguranja postane punopravni vlasnik, odnosno imatelj prava.

(10) Predlagatelj osiguranja može odustati od provedbe postupka prema prethodnim odredbama ovoga članka sve dok javni bilježnik ne proda predmet osiguranja. U slučaju odustanka predlagatelj osiguranja dužan je naknaditi sve troškove koji su provedbom toga postupka imali protivnik osiguranja, javni bilježnik i druge osobe.

(11) Ako predlagatelj osiguranja postane punopravni vlasnik stvari odnosno nositelj prava ovlašten je tražiti, na temelju potvrde javnog bilježnika o tome, ovrhu radi predaje stvari u posjed odnosno ovrhu ili poduzimanje drugih radnji radi stjecanja ovlaštenja na slobodno vršenje prava čijim je punopravnim nositeljem postao.

(12) Ako predlagatelj osiguranja postane punopravni vlasnik nekretnine ovlašten je tražiti brisanje hipoteke na toj nekretnini upisane u skladu s odredbama članka 288. ovoga Zakona, na temelju potvrde javnog bilježnika da je postao punopravni vlasnik nekretnine.

Članak 292.

Ako protivnik osiguranja u roku ispuni svoju obvezu prema predlagatelju osiguranja, ili ako osigurana tražbina prestane na bilo koji drugi način, osim tako što je predlagatelj osiguranja postao punopravni vlasnik stvari ili punopravni nositelj prava, predlagatelj osiguranja dužan je, bez odgode, vratiti protivniku osiguranja vlasništvo stvari, odnosno pravo.

Porezi i druga javna davanja

Članak 293.

(1) Na prijenos vlasništva na stvari ili na prijenos prava radi osiguranja ne plaćaju se porez na promet, porez na dodanu vrijednost ili koji drugi porez ili javno davanje koji se inače plaćaju prigodom prijenosa vlasništva na stvari ili prijenosa prava u druge svrhe.

(2) Porezi i druga javna davanja ne plaćaju se ni u slučaju vraćanja vlasništva na stvari odnosno vraćanja prava.

(3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka ne odnose se na sudske pristojbe koje se plaćaju za odgovarajuće upise u zemljišne knjige.

(4) U slučaju iz članka 291. stavka 7. ovoga Zakona rok u kojem je predlagatelj osiguranja u vezi s plaćanjem poreza dužan prijaviti da je postao punopravni vlasnik stvari ili punopravni nositelj prava koji su na njega bili preneseni radi osiguranja, računa se od dana kada je predlagatelj osiguranja dobio potvrdu javnog bilježnika da je postao punopravni vlasnik stvari ili punopravni nositelj prava.

Unovčenje predmeta osiguranja na zahtjev protivnika osiguranja

Članak 294.

(1) Nakon dospelosti osigurane tražbine unovčenje predmeta osiguranja ovlašten je tražiti i protivnik osiguranja.

(2) Unovčenje predmeta osiguranja provodi se uz odgovarajuću primjenu pravila o unovčenju predmeta osiguranja od strane predlagatelja osiguranja.

(3) Troškove prodaje predmeta osiguranja iz stavka 1. ovoga članka dužan je predujmiti protivnik osiguranja.

Odgovarajuća primjena odredaba ovoga Odjeljka

Članak 295.

(1) Odredbe ovoga Odjeljka na odgovarajući se način primjenjuju i na prijenos dionica koje nisu ubilježene na računima kod Središnje depozitarne agencije, udjela odnosno poslovnih udjela u trgovačkom društvu.

(2) Dionica iz stavka 1. ovoga članka, udio ili poslovni udio prenose se sklapanjem sporazuma iz članka 279. stavka 1. ovoga Zakona. O svakom prijenosu sud će bez odgode obavijestiti trgovačko društvo, odnosno agenciju radi provedbe prijenosa u odgovarajućim knjigama, odnosno računima, uz zabilježbu da je prijenos obavljen radi osiguranja.

(3) Prijenosom dionice iz stavka 1. ovoga članka, odnosno udjela ili poslovnog udjela radi osiguranja, sve dok predlagatelj osiguranja ne postane punopravni imatelj dionice, udjela ili poslovnog udjela, odnosno dok oni ne budu prodani ili drugačije otuđeni, prenositelj ne gubi pravo glasa niti pravo sudjelovanja u dobiti, ako sporazumom iz članka 279. stavka 1. ovoga Zakona nije drugačije određeno.

(4) Odredbe ovoga Odjeljka o osiguranju na nekretnini na odgovarajući se način primjenjuju i na druge predmete osiguranja na kojima se prava stječu upisom u javne upisnike u kojima se ti predmeti vode.

2. Javnobilježničko osiguranje

Odgovarajuća primjena odredaba o sudskom osiguranju

Članak 296.

- (1) Odredbe članka 279. do 295. ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju i na javnobilježničko osiguranje tražbine prijenosom vlasništva na stvari, prijenosom prava odnosno prijenosom dionice, udjela ili poslovnoga udjela u trgovačkom društvu.
- (2) Javnobilježnički akt ili solemnizirana privatna isprava odgovarajućega sadržaja zamjenjuje sporazum iz članka 279. stavka 1. ovoga Zakona.
- (3) Javni bilježnik će poduzimati samo one radnje kojima se prenosi vlasništvo stvari na koje stranke pristanu.
- (4) Koji je javni bilježnik ovlašten za poduzimanje pojedinih radnji osiguranja, određuje se prema pravilima o službenom sjedištu i području javnih bilježnika.
- (5) Odredbe članka 276. stavka 2. i 3. ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju i na ovaj slučaj javnobilježničkoga osiguranja.

G l a v a t r i d e s e t p r v a

OSIGURANJE PRETHODNOM OVRHOM

Mjesna nadležnost

Članak 297.

Za odlučivanje o prijedlogu za prethodnu ovrhu i za provedbu te ovrhe mjesno je nadležan sud koji bi bio nadležan za ovrhu na temelju ovršne isprave.

Pretpostavke za određivanje ovrhe

Članak 298.

Radi osiguranja nenovčane ovrhe koja se ne može osigurati predbilježbom u javnoj knjizi sud može na temelju presude donesene u parničnom postupku odrediti prethodnu ovrhu ako ovrhovoditelj učini vjerojatnom opasnost da bi se zbog odgode ovrhe dok presuda ne postane ovršna ovrha onemogućila ili znatno otežala te ako da osiguranje za štetu koju bi ovršenik mogao pretrpjeti zbog takve ovrhe.

Postupak u povodu prijedloga za prethodnu ovrhu

Članak 299.

- (1) Prije nego što odluči o prijedlogu ovrhovoditelja, sud će održati ročište radi rasprave o prijedlogu i jamčevini.
- (2) Ako se stranke o tome ne sporazumiju, sud će, ako prihvati prijedlog za ovrhu, po slobodnoj ocjeni odrediti visinu jamčevine i rok u kojemu treba biti dana. Dok jamčevina ne bude dana, ne može se započeti s provedbom ovrhe.
- (3) Ako jamčevina ne bude dana u određenom roku, sud će obustaviti ovrhu.
- (4) Ako to posebne okolnosti slučaja zahtijevaju, sud može odrediti ovrhu i visinu jamčevine te započeti s provedbom ovrhe čim jamčevina bude položena, i prije nego što ovršeniku omogući da se o prijedlogu izjasni.
- (5) Na zahtjev ovršenika koji učini vjerojatnim da bi zbog ovrhe pretrpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu sud može odbiti prijedlog za ovrhu ili njegovo odbijanje uvjetovati

davanjem primjerene jamčevine u određenom roku. Ako ovršenik ne da jamčevinu u određenom roku, sud će donijeti rješenje o ovrši.

(6) U povodu prigovora ovršenika, kojemu nije omogućeno da se prethodno očituje o prijedlogu ovrhovoditelja, sud može obustaviti ovrhu ako bi njegovom provedbom ovršeniku mogla biti nanesena nenadoknadiva ili teško nadoknadiva šteta, ili obustavu uvjetovati davanjem jamčevine u određenom roku. Ako ovršenik ne da jamčevinu u roku, smatrat će se da je odustao od svoga prigovora.

Glava tridesetdruga

OSIGURANJE PRETHODNIM MJERAMA

Mjesna nadležnost

Članak 300.

Za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje prethodnom mjerom i za provedbu takve mjere mjesno je nadležan sud koji bi bio nadležan za ovrhu na temelju ovršne isprave na temelju koje je osiguranje predloženo.

Pretpostavke za određivanje prethodne mjere

Članak 301.

(1) Prethodna mjera određuje se radi osiguranja novčane tražbine na temelju:

1. odluke suda ili upravnog tijela koja nije postala ovršna,
2. nagodbe zaključene pred sudom ili upravnim tijelom, ako tražbina koja je u njoj utvrđena još uvijek nije dospjela,
3. javnobilježničke odluke ili javnobilježničke isprave, ako tražbina koja je u njoj utvrđena još uvijek nije dospjela.

(2) Sud će na temelju isprava iz stavka 1. ovoga članka odrediti prethodnu mjeru ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnom opasnost da bi se bez toga osiguranja onemogućilo ili znatno otežalo ostvarenje tražbine.

Pretpostavljena opasnost

Članak 302.

(1) Smatrat će se da opasnost u smislu odredbe članka 301. ovoga Zakona postoji ako je određivanje prethodne mjere predloženo na temelju:

1. platnog naloga odnosno rješenja o ovrši na temelju vjerodostojne isprave koji su izdani na temelju javne ili javno ovjerovljene isprave, mjenice i čeka, protiv kojih je pravodobno podnesen prigovor, odnosno žalba,
2. presude donesene u kaznenom postupku o imovinskopravnom zahtjevu protiv koje je dopušteno ponavljanje kaznenoga postupka,
3. odluke koja se mora ovršiti u inozemstvu,
4. presude na temelju priznanja protiv koje je podnesena žalba,
5. nagodbe iz članka 301. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona koja se pobija na način predviđen zakonom,
6. javnobilježničke isprave iz članka 301. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona koja se pobija na način predviđen zakonom.

(2) U slučajevima iz stavka 1. točke 4. i 5. ovoga članka sud može, na prijedlog protivnika osiguranja, prethodnu mjeru uvjetovati davanjem jamčevine od strane predlagatelja osiguranja za štetu koju bi protivnik osiguranja mogao pretrpjeti njezinim određivanjem.

(3) Sud će i u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka odbiti prijedlog za osiguranje prethodnom mjerom, odnosno ukinuti određenu prethodnu mjeru i obustaviti postupak ako protivnik osiguranja učini vjerojatnim da opasnost ne postoji ili da je prestala.

Osiguranje tražbine čiji obroci nisu dospjeli

Članak 303.

(1) Osiguranje prethodnom mjerom za nedospjele obroke tražbine po osnovi zakonskoga uzdržavanja, tražbine po osnovi naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja i tražbine po osnovi naknade štete zbog narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti, određuje se samo za obroke koji će dospjeti u jednoj godini.

(2) U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka pretpostavlja se da opasnost postoji ako se protiv protivnika osiguranja već morala voditi ovrha radi naplate dospjeloga obroka ili je takva ovrha predložena.

Vrste prethodnih mjera

Članak 304.

(1) Kao prethodne mjere sud može odrediti:

1. predbilježbu založnoga prava na nekretnini protivnika osiguranja ili na pravu uknjiženom na nekretnini,

2. koju od mjera osiguranja iz članka 266. točke 2. do 12. ovoga Zakona,

3. Agenciji da banci naloži da protivniku osiguranja ili trećoj osobi, po nalogu protivnika osiguranja, zabrani isplatu u iznosu za koji je određena prethodna mjera.

(2) Sud može na prijedlog predlagatelja osiguranja odrediti, s obzirom na okolnosti slučaja, dvije ili više prethodnih mjera, ako je to potrebno. Sud može, ako su za to ispunjeni uvjeti predviđeni ovim Zakonom, uz prethodnu mjeru odrediti i koju privremenu mjeru.

(3) Provedbom prethodne mjere predlagatelj osiguranja stječe založno pravo na predmetu osiguranja.

(4) Iznos novčanih sredstava protivnika osiguranja kod banke, za koji je određena zabrana isplate, ne može se prenijeti s toga računa dok zabrana traje, osim radi namirenja osigurane tražbine.

Prodaja zaplijenjenih pokretnina i prijenos tražbine protivnika osiguranja

Članak 305.

(1) Sud će odrediti prodaju zaplijenjenih pokretnina koje su podložne brzom kvarenju ili ako postoji opasnost od znatnoga pada cijene tih stvari.

(2) Prodaja popisanih stvari obaviti će se po odredbama ovoga Zakona o ovrsi na pokretninama.

(3) Ako je prethodna mjera određena pljenidbom tražbine, sud može, na prijedlog predlagatelja osiguranja ili protivnika osiguranja, odrediti da se na predlagatelja osiguranja prenese zaplijenjena tražbina radi naplate ili drugačijeg ostvarenja, u slučaju u kojem postoji opasnost da se ta tražbina, zbog zakašnjenja u njezinu ostvarenju, neće moći naplatiti ili drugačije ostvariti ili da će se izgubiti pravo na regres prema trećim osobama.

(4) Iznos koji se dobije prodajom pokretnine ili naplatom tražbine čuvat će se u sudskom odnosno javnobilježničkom pologu dok se ne obustavi prethodna mjera ili dok predlagatelj osiguranja ne predloži ovrhu, a najduže trideset dana pošto tražbina postane ovršiva. Druge

koristi dobivene ostvarenjem tražbine položiti će se u sudski, odnosno javnobilježnički polog, ako je to moguće, ili će se na koji drugi način odrediti njihovo čuvanje do obustave prethodne mjere, odnosno dok predlagatelj osiguranja ne predloži ovrhu, ali najduže trideset dana pošto tražbina postane ovršiva.

Rješenje o određivanju prethodne mjere

Članak 306.

- (1) U rješenju kojim se određuje prethodna mjera moraju, uz ostalo, biti naznačeni iznos tražbine koja se osigurava, s kamatama i troškovima, mjera osiguranja i vrijeme za koje se ona određuje.
- (2) Vrijeme za koje se prethodna mjera određuje može trajati najduže do proteka petnaest dana nakon nastupanja uvjeta za ovrhu.
- (3) Ako vrijeme iz stavka 1. ovoga članka protekne prije nego što odluka na osnovi koje je određena prethodna mjera postane ovršna, sud će, na prijedlog predlagatelja osiguranja podnesenoga sudu prije isteka vremena za koje je mjera određena, produžiti to vrijeme uz uvjet da se nisu promijenile okolnosti pod kojima je mjera određena.
- (4) Rješenje o određivanju prethodne mjere mora biti obrazloženo.

Ukidanje prethodne mjere

Članak 307.

- (1) Sud će na prijedlog protivnika osiguranja obustaviti postupak i ukinuti provedene radnje:
 1. ako protivnik osiguranja položi sudu dužni iznos tražbine koja se osigurava, s kamatama i troškovima,
 2. ako protivnik osiguranja učini vjerojatnim da je tražbina u vrijeme donošenja rješenja o određivanju prethodne mjere već bila naplaćena ili dovoljno osigurana,
 3. ako je pravomoćno utvrđeno da tražbina nije nastala ili da je prestala,
 4. ako odluka na temelju koje je prethodna mjera određena bude ukinuta u povodu pravnoga lijeka, odnosno ako sudska nagodba ili javnobilježnička isprava na temelju koje je prethodna mjera određena bude stavljena izvan snage.
- (2) Sud će obustaviti postupak i ukinuti provedene radnje ako u roku od petnaest dana od dana proteka vremena za koje je prethodna mjera određena ne bude udovoljeno uvjetima za prisilnu ovrhu.
- (3) U slučajevima iz stavka 1. točke 2., 3. i 4. te stavka 2. ovoga članka troškove prouzročene određivanjem i provedbom prethodne mjere predlagatelj osiguranja dužan je nadoknaditi protivniku osiguranja.
- (4) U slučajevima iz stavka 3. ovoga članka protivnik osiguranja može protiv predlagatelja osiguranja tražiti naknadu štete u postupku osiguranja najkasnije u roku od trideset dana od dovršetka postupka, a nakon toga u parnici.
- (5) U postupku osiguranja postojanje i visinu štete iz stavka 4. ovoga članka utvrđuje sud rješenjem, na prijedlog protivnika osiguranja.
- (6) Žalba protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka zadržava njegovu ovrhu.

Obustava u slučaju da predlagatelj osiguranja ne traži ovrhu

Članak 308.

Ako se pretpostavke za ovrhu radi naplate osigurane tražbine ispune prije proteka vremena za koje je određena prethodna mjera, sud će, na prijedlog protivnika osiguranja, obustaviti postupak i ukinuti provedene radnje ako predlagatelj osiguranja ne podnese prijedlog za ovrhu u roku od petnaest dana od nastupanja tih uvjeta.

Glava tridesetrea

PRIVREMENE MJERE

1. Opće odredbe

Mjesna nadležnost

Članak 309.

(1) Prije pokretanja parničnoga ili kojega drugoga sudskoga postupka o tražbini koja se osigurava, za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje privremenom mjerom mjesno je nadležan sud koji bi bio nadležan za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu. Za provedbu privremene mjere mjesno je nadležan sud koji bi bio mjesno nadležan za provedbu ovrhe.

(2) Nakon pokretanja postupka iz stavka 1. ovoga članka, za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje privremenom mjerom nadležan je sud pred kojim je postupak pokrenut. Ako to okolnosti pojedinoga slučaja opravdavaju, i u tomu se slučaju prijedlog može podnijeti sudu iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Sud koji bi bio nadležan za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na temelju ovršne isprave donesene u upravnom postupku nadležan je i za odlučivanje o prijedlogu za određivanje privremene mjere nakon završetka toga postupka.

Prijedlog za određivanje privremene mjere

Članak 310.

(1) Privremena mjera može se predložiti prije pokretanja i tijekom sudskoga ili upravnoga postupka te nakon završetka tih postupaka, sve dok ovrha ne bude provedena.

(2) U prijedlogu za određivanje privremene mjere predlagatelj osiguranja mora istaći zahtjev u kojemu će točno označiti tražbinu čije osiguranje traži, odrediti kakvu mjeru traži i vrijeme njezina trajanja te, kada je to potrebno, sredstva osiguranja kojima će se privremena mjera prisilno ostvariti te predmet osiguranja, uz odgovarajuću primjenu pravila ovoga Zakona o sredstvima i predmetu ovrhe. U prijedlogu se moraju navesti činjenice na kojima se temelji zahtjev za određivanje privremene mjere te predložiti dokazi kojima se ti navodi potkrjepljuju. Predlagatelj osiguranja dužan je te dokaze, po mogućnosti, priložiti uz prijedlog.

Rješenje o određivanju privremene mjere

Članak 311.

(1) U rješenju o određivanju privremene mjere sud će, ako je to potrebno s obzirom na vrstu mjere i svrhu koja se njome treba postići, odrediti na prijedlog predlagatelja osiguranja i sredstva kojima će se ona prisilno ostvariti te predmet osiguranja, uz odgovarajuću primjenu pravila ovoga Zakona o određivanju sredstava i predmeta ovrhe u rješenju o ovrsi.

(2) Ako je radi ostvarenja naloga ili zabrane koji su izrečeni u rješenju o određivanju privremene mjere potrebno naknadno odrediti sredstva prisile iz stavka 1. ovoga članka ili već određenim sredstvima dodati nova ili ih zamijeniti drugima, predlagatelj osiguranja može predložiti, u istom postupku, da se na temelju već izrečenih naloga ili zabrana odrede ta sredstva.

(3) Rješenja o određivanju privremene mjere ima učinak rješenja o ovrsi.

(4) Na rješenja iz stavka 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o rješenju o ovrsi.

(5) Rješenja iz stavka 1. i 2. ovoga članka moraju biti obrazložena.

(6) U slučaju određivanja privremene mjere po službenoj dužnosti sud će na odgovarajući način primijeniti odredbe stavka 1. do 4. ovoga članka.

Dopustivost privremene mjere

Članak 312.

(1) Privremena mjera može se odrediti i radi osiguranja nedospjelih i uvjetnih tražbina.

(2) Privremena mjera nije dopuštena ako postoje uvjeti za određivanje prethodne mjere kojom se može postići ista svrha osiguranja.

2. Privremene mjere radi osiguranja novčane tražbine

Pretpostavke za određivanje privremene mjere

Članak 313.

(1) Privremena mjera radi osiguranja novčane tražbine može se odrediti ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje tražbine i opasnost da će bez takve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine time što će svoju imovinu otuđiti, prikriti ili na drugi način njome raspolagati.

(2) Predlagatelj osiguranja ne mora dokazivati opasnost iz stavka 1. ovoga članka ako učini vjerojatnim da bi predloženom mjerom protivnik osiguranja pretrpio samo neznatnu štetu.

(3) Smatra se da opasnost iz stavka 1. ovoga članka postoji ako bi se tražbina imala ostvariti u inozemstvu.

Vrste privremenih mjera radi osiguranja novčane tražbine

Članak 314.

(1) Radi osiguranja novčane tražbine može se odrediti svaka mjera kojom se postiže svrha takva osiguranja, a osobito:

1. zabrana protivniku osiguranja da otuđi ili optereti pokretnine, oduzimanje tih stvari i njihovo povjeravanje na čuvanje predlagatelju osiguranja ili trećoj osobi,

2. oduzimanje i polaganje gotovoga novca, vrijednosnih papira i sl. u sud, odnosno kod javnoga bilježnika,

3. zabrana protivniku osiguranja otuđenja ili opterećenja svoje nekretnine ili stvarnih prava koja su na nekretnini uknjižena u njegovu korist, uz zabilježbu te zabrane u zemljišnu knjigu,

4. zabrana dužniku protivnika osiguranja da dobrovoljno ispuni svoju obvezu protivniku osiguranja te zabrana protivniku osiguranja da primi ispunjenje te obveze, odnosno da raspolaže svojim tražbinama,

5. nalog Agenciji da naloži banci da protivniku osiguranja ili trećoj osobi, na temelju naloga protivnika osiguranja, uskrati isplatu novčanoga iznosa za koji je određena privremena mjera.

(2) Privremenom mjerom ne stječe se založno pravo.

(3) Zabrane iz stavka 1. ovoga članka smatraju se provedenima dostavom osobi kojoj su izrečene, odnosno zemljišnoknjižnom odjelu suda.

(4) Otuđenje i opterećenje pokretnina iz stavka 1. točke 1. ovoga članka koje protivnik osiguranja obavi protivno zabrani bez pravnoga su učinka, osim ako ima mjesta primjeni pravila o zaštiti poštenoga stjecatelja.

(5) Učinak zabilježbe zabrane iz stavka 1. točke 3. ovoga članka je u tome što predlagatelj osiguranja može predložiti ovrhu radi naplate svoje tražbine kad ona postane ovršna na nekretnini uknjiženoj u zemljišnoj knjizi ili na pravu uknjiženom na nekretnini, na koje se zabrana odnosi, bez obzira na to što je poslije te zabrane treća osoba na temelju dobrovoljne

raspoložbe protivnika osiguranja stekla i uknjižila u zemljišnu knjigu neko svoje pravo. Ovrhu na nekretnini, odnosno pravu uknjiženom na nekretnini predlagatelj osiguranja može predložiti izravno protiv osobe koja je uknjižena kao vlasnik nekretnine odnosno nositelj stvarnoga prava uknjiženoga na nekretnini, na temelju izvršne isprave kojom je protiv protivnika osiguranja utvrđena njegova tražbina radi osiguranja koje je zabrana zabilježena te dokaza da je osoba protiv koje se ovrha predlaže stekla vlasništvo nekretnine, odnosno pravo na nekretnini nakon zabilježbe zabrane.

(6) Učinak zabrana iz stavka 1. točke 4. i 5. ovoga članka je u tome što predlagatelj osiguranja može od dužnika protivnika osiguranja odnosno banke tražiti u parnici naknadu štete koju su mu nanijeli postupivši protivno zabrani. Predlagatelju osiguranja pripadaju i druga prava protiv tih osoba po općim pravilima obveznoga prava o zabranjenim odnosno protupravnim radnjama.

(7) U slučaju potrebe sud može odrediti mjere propisane člankom 17. ovoga Zakona.

3. Privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine

Pretpostavke za određivanje privremene mjere

Članak 315.

(1) Radi osiguranja nenovčane tražbine može se odrediti privremena mjera ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine, zatim:

1. ako učini vjerojatnom i opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine, osobito time što bi promijenio postojeće stanje stvari, ili
2. ako učini vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti.

(2) Odredbe članka 313. stavka 2. i 3. ovoga Zakona primjenjuju se i pri određivanju privremenih mjera radi osiguranja nenovčanih tražbina.

Vrste privremenih mjera radi osiguranja nenovčanih tražbina

Članak 316.

(1) Radi osiguranja nenovčanih tražbina može se odrediti svaka mjera kojom se postiže svrha takva osiguranja, a osobito:

1. zabrana otuđenja i opterećenja pokretnina na koje je upravljena tražbina, njihovo oduzimanje i povjeravanje na čuvanje predlagatelju osiguranja ili trećoj osobi,
2. zabrana otuđenja i opterećenja dionica, udjela ili poslovnoga udjela na koje je upravljena tražbina, uz zabilježbu zabrane u knjigu dionica, udjela ili poslovnih udjela; a po potrebi i u sudskom upisniku; zabrana korištenja ili raspolaganja pravima po osnovi takvih dionica, udjela ili poslovnih udjela; povjeravanje dionica, udjela ili poslovnih udjela na upravu trećoj osobi; postavljanje privremene uprave društvu,
3. zabrana otuđenja i opterećenja drugih prava na koja je upravljena tražbina, uz povjeravanje uprave tim pravima trećoj osobi,
4. zabrana otuđenja i opterećenja nekretnine na koju je upravljena tražbina ili stvarnih prava upisanih na nekretnini na koja je upravljena tražbina, uz zabilježbu zabrane u zemljišnu knjigu; oduzimanje nekretnine i njezino povjeravanje na čuvanje i upravu predlagatelju osiguranja ili trećoj osobi,
5. zabrana dužniku protivnika osiguranja da protivniku osiguranja preda stvari, prenese koje pravo ili obavi koju drugu nenovčanu činidbu na koju je upravljena tražbina,
6. zabrana protivniku osiguranja da poduzima radnje koje mogu nanijeti štetu predlagatelju osiguranja te zabrana da se provedu promjene na stvarima na koje je upravljena tražbina,

7. nalog protivniku osiguranja da obavi određene radnje potrebne da bi se sačuvale pokretne ili nekretnine ili da bi se održalo postojeće stanje stvari,
 8. ovlaštenje predlagatelju osiguranja da zadrži stvari protivnika osiguranja koje se kod njega nalaze i na koje se tražbina odnosi, sve dok se parnica pravomoćno ne završi,
 9. ovlaštenje predlagatelju osiguranja da sam ili preko treće osobe obavi određene radnje ili nabavi određene stvari, osobito radi uspostave prijašnjega stanja,
 10. privremeno vraćanje zaposlenika na rad; plaćanje naknade za vrijeme radnoga spora, ako je to nužno za njegovo uzdržavanje i uzdržavanje osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati.
- (2) Ako je to nužno radi sprječavanja nastanka nenadoknadive ili teško nadoknadive štete, nasilja ili ako je iz drugih važnih razloga to potrebno radi osiguranja pravnoga reda, sud može odrediti mjeru kojom će privremeno urediti sporni odnos među strankama.
- (3) Zabrane iz stavka 1. ovoga članka smatraju se provedenima dostavom osobi koje se tiču odnosno zemljišnoknjižnom odjelu suda ili drugom upisniku.
- (4) Učinak zabilježbe zabrane iz stavka 1. točke 4. ovoga članka je u tome što se upisima obavljenim u zemljišnoj knjizi na temelju dobrovoljne raspoložbe protivnika osiguranja, nakon upisa zabilježbe zabrane, mogu steći u odnosu prema predlagatelju osiguranja kakva prava na nekretnini ili pravu na njoj upisanom samo ako predlagatelj osiguranja bude pravomoćno odbijen sa svojim zahtjevom u postupku koji je pokrenuo radi ostvarenja tražbine za čije je osiguranje zabilježba upisana. Na temelju ovršne isprave stečene u postupku koji je pokrenuo protiv protivnika osiguranja radi ostvarenja tražbine za čije je osiguranje zabilježba zabrane upisana te dokaza da je osoba koja je stekla određeno pravo na nekretnini ili pravu upisanom na nekretnini na temelju dobrovoljne raspoložbe protivnika osiguranja to pravo stekla nakon upisa zabrane, predlagatelj osiguranja može izravno protiv te osobe tražiti ovrhu radi ostvarenja svoga prava utvrđenoga ovršnom ispravom.
- (5) Učinak je zabrana iz stavka 1. ovoga članka, osim one iz točke 4. ovoga članka, u tome što osobe kojima je zabrana izrečena odgovaraju predlagatelju osiguranja za štetu koju su mu nanijeli time što su, nakon dostave zabrane, postupili protivno zabrani. Osobe kojima je zabrana izrečena mogu se osloboditi svoje odgovornosti tako da polože u sud predmete na koje se zabrana odnosi ako su za to podesni, ili tako da ih predadu čuvaru ili upravitelju kojega na njihov prijedlog odredi sud.
- (6) Odredbe članka 314. stavka 3. i 4. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine.

4. Zajedničke odredbe

Jamčevina umjesto privremene mjere

Članak 317.

- (1) Predlagatelj osiguranja može u prijedlogu za određivanje privremene mjere ili naknadno izjaviti da se, umjesto privremene mjere, zadovoljava davanjem određenoga jamčevine od strane protivnika osiguranja.
- (2) Davanje jamčevine umjesto privremene mjere može se odrediti i na prijedlog protivnika osiguranja. Okolnost da je protivnik osiguranja predložio davanje jamčevine ne odgađa provedbu osiguranja dok se o tom prijedlogu ne odluči.
- (3) Ako protivnik osiguranja da jamčevinu, sud će obustaviti postupak i ukinuti već provedene radnje.

Jamčevina kao uvjet za određivanje privremene mjere

Članak 318.

(1) Sud može na prijedlog predlagatelja osiguranja odrediti privremenu mjeru i kad nije učinio vjerojatnim postojanje tražbine i opasnost ako prethodno, u roku koji mu je sud odredio, da jamčevinu za štetu koja bi protivniku osiguranja mogla nastati određivanjem i provedbom privremene mjere. Ako predlagatelj osiguranja ne da jamčevinu u određenom roku, sud će odbiti prijedlog za osiguranje.

(2) Sud može na prijedlog protivnika osiguranja, prema okolnostima slučaja, postupiti po odredbi stavka 1. ovoga članka i kad je predlagatelj osiguranja učinio vjerojatnim postojanje tražbine i opasnosti. Ako predlagatelj osiguranja ne da jamčevinu u određenom roku, sud će obustaviti postupak i ukinuti provedene radnje. Okolnost da je protivnik osiguranja zatražio davanje jamčevinu ne odgađa provedbu postupka osiguranja dok sud ne odluči o njegovu prijedlogu.

(3) Jamčevina se određuje do isteka roka do kojega protivnik osiguranja može u postupku osiguranja zatražiti naknadu štete.

Određivanje više privremenih mjera

Članak 319.

(1) Sud može, s obzirom na okolnosti slučaja, odrediti i više privremenih mjera, ako je to potrebno.

(2) Ako je u pojedinom slučaju moguće odrediti više privremenih mjera, sud će odrediti onu koja je najprikladnija da bi se ostvarila svrha osiguranja, a ako su sve jednako prikladne, sud će odrediti onu koja je najmanje tegobna za protivnika osiguranja.

Vrijeme za koje se određuje privremena mjera

Članak 320.

(1) U rješenju kojim se određuje privremena mjera odredit će se i trajanje te mjere, a ako je mjera određena prije podnošenja tužbe ili pokretanja kojega drugoga postupka - i rok u kojemu predlagatelj osiguranja mora podnijeti tužbu odnosno prijedlog za pokretanje drugoga postupka, radi opravdanja mjere.

(2) Sud će, na prijedlog predlagatelja osiguranja, produžiti trajanje privremene mjere, uz uvjet da se nisu promijenile okolnosti pod kojima je ta mjera određena.

(3) Prijedlog iz stavka 2. ovoga članka može se podnijeti samo prije nego što protekne vrijeme za koje je privremena mjera određena.

Pravni lijekovi

Članak 321.

(1) Protiv rješenja o prijedlogu za izdavanje privremene mjere dopuštena je žalba u roku od osam dana od dana dostavljanja rješenja. Ta žalba neće se slati protivnoj stranci na odgovor.

(2) Drugostupanjski sud dužan je donijeti i otpremiti rješenje o žalbi iz stavka 1. ovoga članka u roku od trideset dana od dana kad je primi.

(3) Tijek roka za žalbu niti žalba ne odgađaju provedbu privremene mjere.

Ukidanje privremene mjere

Članak 322.

(1) Ako predlagatelj osiguranja u određenom roku nije podnio tužbu, odnosno nije pokrenuo drugi postupak radi opravdanja privremene mjere ili je vrijeme za koje je određena privremena mjera proteklo, sud će, na prijedlog protivnika osiguranja, obustaviti postupak i ukinuti provedene radnje.

(2) Na prijedlog protivnika osiguranja postupak će se obustaviti i ukinuti provedene radnje, ako su se okolnosti zbog kojih je mjera određena kasnije promijenile tako da više nije potrebna.

Naknada štete protivniku osiguranja

Članak 323.

(1) Protivnik osiguranja ima prema predlagatelju osiguranja pravo na naknadu štete koja mu je nanesena privremenom mjerom za koju je utvrđeno da je bila neosnovana ili koju predlagatelj osiguranja nije opravdao.

(2) U tome se slučaju na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 299. stavka 4., 5. i 6., članka 307. i članka 308. ovoga Zakona.

Primjena odredaba o osiguranju prethodnim mjerama

Članak 324.

U postupku osiguranja privremenim mjerama na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 302. stavka 3., članka 305. i članka 306. stavka 2. do 4. ovoga Zakona.

DIO ČETVRTI

POSTUPAK ZA IZADAVANJE POTVRDE O EUROPSKOM OVRŠNOM NALOGU ZA NESPORNE TRAŽBINE TE ZA ODREĐIVANJE I PROVEDBU OVRHE NA TEMELJU EUROPSKOG OVRŠNOG NALOGA

Glava tridesetčetvrta

EUROPSKI OVRŠNI NALOG

1. Opće odredbe

Područje primjene

Članak 325.

Odredbama ove glave uređuje se postupak izdavanja potvrde o europskom ovršnom nalogu za nesporne tražbine prema Uredbi (EZ) br. 805/2004. Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. godine kojom se uvodi europski ovršni nalog za izvršenje nespornih zahtjeva (u daljnjem tekstu: Uredba) te postupak određivanja ovrhe na temelju europskog ovršnog naloga.

2. Izdavanje potvrde o europskom ovršnom nalogu

Nadležnost za potvrđivanje domaćih ovršnih isprava kao europskog ovršnog naloga

Članak 326.

U Republici Hrvatskoj su za izdavanje:

- potvrde o europskom ovršnom nalogu prema odredbi članka 9. stavka 1. Uredbe,
- potvrde o ovršnosti sudske nagodbe prema odredbi članka 24. stavka 1. Uredbe,
- potvrde o ovršnosti druge javne isprave koja je ovršna u Republici Hrvatskoj prema odredbi članka 25. stavak 1. Uredbe,

- i potvrdama prema odredbama članka 6. stavka 2. i 3. Uredbe, nadležni sudovi, upravna tijela, javni ovršitelji, javni bilježnici ili pravne i fizičke osobe s javnim ovlastima koji su ovlašteni izdati ovršni otpravak domaće europske ovršne isprave o nespornim tražbinama.

Odlučivanje o zahtjevu za izdavanje potvrde

Članak 327.

- (1) Potvrde prema članku 9. stavku 1., članku 24. stavku 1., članku 25. stavku 1. i članku 6. stavku 3. Uredbe izdaju se bez prethodnoga saslušanja dužnika.
- (2) Tijelo ili osoba koje je izdalo potvrdu dostavit će otpravak potvrde dužniku po službenoj dužnosti.
- (3) Ako sud ili upravno tijelo odbace ili odbiju zahtjev za izdavanje potvrde, podnositelj zahtjeva ima pravo žalbe protiv rješenja kojim je njegov zahtjev odbačen ili odbijen uz odgovarajuću primjenu odredaba zakona koji uređuju žalbu protiv odluke kojom je prijedlog za ovrhu (izvršenje) odbačen ili odbijen.
- (4) Ako javni ovršitelj, odnosno javni bilježnik nađe da nisu ispunjeni uvjeti za izdavanje potvrde iz stavka 1. ovoga članka, zahtjev za izdavanje potvrde s prijepisom odgovarajuće svoje isprave ili spisa proslijedit će općinskom sudu na čijem je području njegovo sjedište radi donošenja odluke o zahtjevu. Javni ovršitelj, odnosno javni bilježnik dužan je obrazložiti zašto smatra da nisu ispunjene pretpostavke za prihvaćanje zahtjeva stranke.

Ispravljanje i ukidanje potvrde

Članak 328.

- (1) Zahtjev prema članku 10. stavku 1. Uredbe radi ispravljanja ili ukidanja sudske potvrde podnosi se sudu koji ju je izdao. O zahtjevu odlučuje taj sud rješenjem.
- (2) Zahtjev za ispravljanje ili ukidanje javnoovršiteljske, odnosno javnobilježničke potvrde ili potvrde koju je donijelo upravno tijelo ili fizičke ili pravne osobe s javnim ovlastima podnosi se osobi ili tijelu koje ju je izdalo, koji su dužni proslijediti zahtjev s prijepisom svoga spisa u povodu kojega su izdali potvrdu općinskom sudu na području kojega je njihovo sjedište radi donošenja odluke.
- (3) O zahtjevu za ispravak potvrde odlučuje se uz odgovarajuću primjenu odredaba članka 342. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08 i 123/08), a o zahtjevu za ukidanje potvrde uz odgovarajuću primjenu odredaba članka 32. ovoga Zakona.

3. Određivanje ovrhe na temelju europskog ovršnog naloga

Ovrha na temelju europskog ovršnog naloga

Članak 329.

Ovršna isprava koja je u nekoj drugoj državi članici Europske unije potvrđena u skladu s Uredbom kao europski ovršni nalog, ovršava se u Republici Hrvatskoj pod istim uvjetima kao i domaća ovršna isprava, bez potrebe provedbe posebnog postupka radi priznanja te isprave i proglašenja njezine ovršnosti, odnosno bez potrebe da se o njezinu priznanju odluči kao o prethodnom pitanju.

Prijevod

Članak 330.

Kada je vjerovnik dužan prema odredbi članka 20. stavka 2. točke c) Uredbe priložiti prijevod europskog ovršnog naloga uz prijedlog za ovrhu, taj prijevod treba biti sastavljen na hrvatskom jeziku i ovjеровljen od osobe koja je u nekoj od članica Europske unije za to ovlaštena.

Zahtjevi prema člancima 21. i 23. Uredbe

Članak 331.

- (1) Za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na temelju europskoga ovršnog naloga, o pravnim lijekovima ovršenika protiv rješenja o ovrsi donesenog na temelju te isprave prema odredbi članka 21. Uredbe te o njegovim prijedlozima za odgodu, obustavu i ograničenje ovrhe prema odredbama članka 23. Uredbe stvarno je nadležan sud koji je za odlučivanje o tim prijedlozima odnosno pravnim lijekovima nadležan prema odredbama članka 42. ovoga Zakona te prema članku 20. stavak 1. točka 6. Zakona o sudovima („Narodne novine“, broj 150/05, 16/07, 113/08, 153/09 i 116/10).
- (2) Mjesna nadležnost suda za donošenje odluka iz stavka 1. ovoga članka određuje se po odredbama ovoga Zakona o mjesnoj nadležnosti suda u ovršnom postupku.
- (3) O prijedlozima odnosno pravnim lijekovima iz stavka 1. ovoga članka sud odlučuje prema pravilima Ovršnog zakona.

Obustava i ograničenje ovrhe

Članak 332.

- (1) Ovrha će se obustaviti odnosno ograničiti prema odredbama ovoga Zakona o obustavi ovrhe odnosno o ograničenju ovrhe i na temelju opravka potvrde o neovršivosti ili o ograničenju ovrhe prema članku 23. Uredbe.
- (2) Pravni lijek nakon isteka roka odnosno tužba zbog razloga zbog kojih se taj pravni lijek može podnijeti.

Članak 333.

Pravila o pravnim lijekovima nakon isteka roka, odnosno o tužbi zbog razloga zbog kojih se taj pravni lijek može podnijeti primjenjuju se i u ovrsi na temelju europskog ovršnog naloga.

DIO PETI

KAZNENE ODREDBE

Prekršaji

Članak 334.

- (1) Novčanom kaznom od 50.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj poslodavac koji ni nakon donošenja rješenja o ovrsi, u skladu s nalogom iz ovršne isprave, ne vrati zaposlenika na rad, odnosno u službu u roku od osam dana.
- (2) Kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba poslodavca pravne osobe.

Prekršaji osoba i tijela koje su dužne davati podatke o dužniku

Članak 335.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako u roku od osam dana ne dostavi podatke iz članka 18. stavka 1. i 2. ovoga Zakona ili postupi protivno odredbi članka 18. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

DIO ŠESTI

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 336.

(1) Ministar nadležan za poslove pravosuđa donijet će u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona:

1. pravilnik o obliku i sadržaju zadužnice iz članka 125. ovoga Zakona,

2. pravilnik o obliku i sadržaju bjanko zadužnice iz članka 126. stavak 4. ovoga Zakona.

(2) Ministar nadležan za poslove gospodarstva uz suglasnost ministra nadležnog za poslove zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva donijet će pravilnik iz članka 194. stavka 2. ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

(3) Ministar financija donijet će podzakonski propis iz članka 122. stavka 5. ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Ministar nadležan za unutarnje poslove donijet će pravilnik iz članka 208. ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

(5) Podzakonski propisi iz stavka 1. točke 2., stavka 2. i 3. ovoga članka doneseni na temelju Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 67/08) ostaju na snazi do donošenja podzakonskih propisa na temelju ovoga Zakona.

Članak 337.

(1) Ministar nadležan za poslove pravosuđa donijet će u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona:

1. pravilnik o obliku i sadržaju obrazaca potrebnih za provedbu ovrhe pred javnim ovršiteljem, sukladno odredbama ovoga ili drugog zakona,

2. pravilnik o osiguranju od odgovornosti iz članka 198. stavka 1. ovoga Zakona,

3. pravilnik iz članka 212. stavka 6. ovoga Zakona,

4. tarifu iz članka 65. stavka 1. ovoga Zakona,

5. tarifu iz 197. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Podzakonski propisi iz stavka 1. točke 2. i 4. ovoga članka doneseni na temelju Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 67/08) ostaju na snazi do donošenja podzakonskih propisa na temelju ovoga Zakona.

Članak 338.

(1) Postupci koji su u tijeku, a pokrenuti su prije stupanja na snagu Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 67/08) obustavit će se u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog Zakona ako ovrhovoditelj ne podnese osnovani prijedlog na temelju kojeg se postupak može nastaviti.

(2) Postupci koji su pokrenuti nakon stupanja na snagu Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 67/08) dovršit će se odgovarajućom primjenom odredbi toga zakona.

(3) Ovršne predmete koji su sukladno odredbama ovoga Zakona u nadležnosti javnog ovršitelja, a u kojima do 31. prosinca 2011. sud nije poduzeo nijednu radnju, sud će dostaviti javnoovršiteljskoj komori.

(4) Javnoovršiteljska komora će ovršne predmete dostaviti javnim ovršiteljima sukladno odredbama ovoga Zakona i Zakona o javnim ovršiteljima o službenom sjedištu javnog ovršitelja.

(5) Javnoovršiteljska komora će predmete rasporediti javnim ovršiteljima ravnomjerno po abecednom red prezimena javnog ovršitelja.

Prestanak važenja odredbi Ovršnog zakona

Članak 339.

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Ovršni zakon („Narodne novine“ broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 67/08), osim odredaba:

- članka 1. do 143., članka 143.a stavka 1., 3. i 4., članka 143.b do 143.c, članka 143.d stavka 2., 3., 4., 5., 6., 7. i 8., članka 143.e stavka 2. i 3., članka 143.f do m, članka 144. do 147., članka 150. do 252.k, članka 252.l stavka 2., 3. i 4., i članka 253. do 311. koje prestaju važiti 31. prosinca 2011. godine,
- članka 148., 149., 178., 183. i 183.a koji prestaju važiti 31. prosinca 2010. godine.

Stupanje na snagu

Članak 340.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u „Narodnim novinama“, osim odredaba:

- članka 1. do 64., članka 65. stavka 2. i 3., članka 66. do 90., članak 93. do 121., članka 123., članka 128. do 193., članka 194. stavka 1., 3. i 4., članka 195. do 196., članka 197. stavka 1., 2., 4., 5., 6., 7. i 8., članak 198. stavak 2. i 3., članka 199. do 204., članka 206. do 207., članka 209. do 211., članka 212. stavka 1. do 5., članka 213. do 324., članka 334. do 335. i članka 338. stavka 3. do 5. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 1. siječnja 2012. godine,
- članak 91. i 92., članka 122. stavka 1., 2., 3. i 4., članak 124., 125. i 126. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 1. siječnja 2011. godine,
- članka 325. do 333. koji stupaju na snagu danom prijama Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske Unije.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Novi Ovršni zakon nastao je kao rezultat reforme ovršnog sustava u Republici Hrvatskoj. Učinkovito pravosuđe temelj je moderne i demokratske države, štoviše, pravo na pošteno suđenje u razumnom roku temeljno je ljudsko pravo. Bez efikasne i efektivne ovrhe ovi postulati ostaju mrtvo slovo na papiru, odnosno neučinkovita ovrha dovodi u pitanje cijeli ratio i svrhu parničenja i donošenja presuda ili rješenja ako se iste, u konačnici, ne mogu provesti ili njihova provedba predugo traje.

Upravo je ovrha već dugi niz godina glavni razlog neefikasnosti hrvatskog pravosuđa i to usprkos činjenici da se njome konstantno bavilo nastojeći je unaprijediti. Dokaz tome su brojne novele Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/96., 29/99., 42/00. – Odluka Ustavnog suda RH, 173/03., 194/03., 151/04., 88/05. i 67/08.) koje potvrđuju sustavno i uporno nastojanje da se ista učini efikasnom i učinkovitom. Međutim, ovrha je, uz stalne pomake na bolje, ostala i dalje glavna prepreka učinkovitosti pravosuđa u cijelosti te osnovni generator velikih zaostataka predmeta na sudovima.

Svjesna gore navedenog, Vlada Republike Hrvatske se odlučila na radikalnu reformu ovršnog sustava te je 30. srpnja 2009. usvojila Stratešku studiju za učinkovitiji način ovrhe i uvođenje javnih ovršitelja. Strateškom studijom utvrđeni su ciljevi reforme ovršnog sustava Republike Hrvatske, opći: razvoj učinkovitog i djelotvornog sustava ovrhe, i posebni: pojednostavljenje ovršnog postupka, skraćivanje trajanja ovršnog postupka te rasterećenje sudova.

Ovršnim zakonom stvara se zakonodavni okvir za novi način provedbe ovrhe. Naime, napušta se sudska provedba ovrhe i ista se povjerava javnim ovršiteljima kao potpuno novom institutu ovršnog sustava Republike Hrvatske (u nadležnosti sudova ostati će samo ovrha za koju je posebnim zakonom propisano da ovrhu određuje i/ili provodi sud).

Ovim Zakonom nastoji se ovrhu ubrzati, učiniti je učinkovitom i efikasnom. Stoga se novim Zakonom posebna pozornost posvetila pravnim lijekovima, odnosno svim institutima koji su do sada ovrhu činili neefikasnom i omogućavali zloupotrebu procesnih ovlasti. Tako je, između ostalog uređen institut odgode ovrhe na prijedlog ovršenika, stvoreni su uvjeti za punu primjenu osobnog identifikacijskog broja (OIB), omogućeno je pojednostavljeno podnošenje prijedloga za provedbu ovrhe pred javnim ovršiteljem, a pojedini posebni provedbeni postupci su pojednostavljeni.

II. PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM

Ovim Zakonom uređuju se slijedeća temeljna pitanja:

- propisuju se osnovne odredbe o značenjima pojedinih izraza, ovršnim tijelima, definiraju se isprave na temelju kojih se može odrediti i provesti ovrha, postupku i primjeni prava u ovršnom postupku i postupku osiguranja;

- posebno se propisuje postupak predlaganja, određivanja i provedba ovrhe pred: 1. javnim ovršiteljem, 2. javnim bilježnikom i 3. sudom;

- propisuje se način i sredstva kontrole zakonitost rada ovršnih tijela od strane stranaka (žalba), kao i trećih osoba u postupku (prigovor trećih osoba);

- propisuju se instituti protuovrhe, odgode ovrhe i zastajanja s ovrhom, kao i načini okončanja postupka (obustava i dovršetak);

- propisuje se način provedbe ovrhe radi naplate novčane tražbine i to ovrhom na sljedećim predmetima ovrhe: 1. novčanoj tražbini ovršenika, 2. nekretnini, 3. pokretninama, 4. tražbini da se predaju ili isporuče pokretnine ili da se preda nekretnina, 5. dionici za koju nije izdana isprava o dionici te na udjelu odnosno poslovnom udjelu u trgovačkom društvu, 6. vrijednosnim papirima koji su ubilježeni na računima kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva i 7. drugim imovinskim odnosno materijalnim pravima;

- propisuje se način provedbe ovrhe radi ostvarenja nenovčane tražbine i to sljedećim sredstvima ovrhe: 1. izricanjem sudskih penala, 2. ovrhom radi predaje i isporuke pokretnina, 3. ovrhom radi ispražnjenja i predaje nekretnine, 4. ovrhom radi ostvarenja tražbine na radnju, trpljenje ili nečinjenje, 5. ovrhom radi vraćanja zaposlenika na rad, odnosno službu, 6. ovrha diobom stvari i 7. ostvarenjem tražbine na davanje izjave volje;

- propisuje se postupak dobrovoljnog i prisilnog osiguranja potraživanja (, kao i postupak za izdavanje potvrde o europskom ovršnom nalogu za nesporne tražbine te za određivanje i provedbu ovrhe na temelju europskog ovršnog naloga.

Dakle, ovim Zakonom se na potpun i cjelovit način propisuje postupak ovrhe i osiguranja, s posebnim naglaskom na javne ovršitelje – novu pravnu profesiju, čijim uvođenjem se očekuje stvaranje učinkovitog i djelotvornog sustava ovrhe u Republici Hrvatskoj, koji će rezultirati pojednostavljenim ostvarenjem ovrhovoditeljeve tražbine, skraćivanjem trajanja ovršnog postupka i rasterećenjem sudova od predmeta u kojem ne postoji spor između stranaka.

III. OBJAŠNENJE POJEDINIH ODREDBI ZAKONA

I Osnovne odredbe (članci 1. do 19.)

Osnovnim odredbama su propisana ovršna tijela nadležna za određivanje i provođenje ovrhe na temelju ovršnih i vjerodostojnih isprava, kao i postupka osiguranja tražbina. Definirani su osnovni pojmovi u postupcima ovrhe i osiguranja tražbina radi preciznosti zakonskog teksta, propisana su osnovna načela postupanja koja su zajednička za oba postupka, vrste odluka i pravnog lijeka (žalba) koji je dopušten u ovim postupcima te troškovi postupka, jamčevina i novčane kazne i penali koji se mogu izreći u ovim postupcima.

II Ovršna i vjerodostojna isprava (članci 20. do 32.)

Odredbe članaka 19. do 32. dio su zajedničkih odredbi za određivanje i provedbu ovrhe kojima su propisane definicije ovršnih i vjerodostojnih isprava te njihova podobnost za određivanje i provedbu ovrhe. Ovim odredbama propisani su uvjeti pod kojima se može odrediti i provesti ovrha kada je obveza iz ovršne isprave uvjetovana prethodnim ili istovremenim ispunjenjem neke obveze ovrhovoditelja ili nastupanjem nekoga uvjeta, kao i uvjeti po kojima se može odrediti i provesti ovrha kada ovršenik ima pravo birati između više predmeta ovrhe, odnosno kada se može osloboditi jedne obveze ispunjenjem druge činidbe.

III Predlaganje, određivanje i provedba ovrhe (članci 33. do 44.)

Ovom glavom određen je način pokretanja postupka pred javnim ovršiteljem, javnim bilježnikom i sudom te kvaliteta isprava na temelju kojih se može tražiti određivanje ili provedba ovrhe. Ovrha se pokreće prijedlogom za provedbu ovrhe pred javnim ovršiteljem, odnosno prijedlogom za ovrhu pred javnim bilježnikom, odnosno sudom. Odredbom članka 35. propisano je što mora sadržavati svaki od prijedloga kojim se pokreće postupak, a člancima 37. i 38. što mora sadržavati odluka ovršnog tijela.

Odluka kojom se prihvaća prijedlog za provedbu ovrhe može se donijeti na posebnom obrascu, a odluka kojom se prihvaća prijedlog za ovrhu može se donijeti i otiskivanjem štambilja. Obrasci odluka koje donose javni ovršitelj bit će u pravilniku, čiji će biti sastavni dio, a koji će donijeti ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Radi namirenja ovrhovoditeljeve tražbine u postupku pred javnim ovršiteljem nalaže se prijenos novčanih sredstava s ovršenikovog računa ili računa bilo koje treće osobe na poseban račun javnog ovršitelja koji će provoditi ovrhu.

Odredbama ove glave propisana je apsolutna, stvarna i mjesna nadležnost svih ovršnih tijela.

IV Ovrha pred javnim ovršiteljem (članci 45. do 56.)

Četvrtom glavom Zakona propisano je postupanje javnog ovršitelja u povodu prijedloga ovrhovoditelja za provedbu ovrhe, kao i postupanje povodom izjavljenog pravnog lijeka. Povjeravanje provedbe ovrhe javnim ovršiteljima znači uvođenje novog ovršnog instituta, odnosno novog ovršnog tijela. Javni ovršitelji imaju ovlaštenje samostalno izabrati sredstva i predmete ovrhe, kao i naknadno ih promijeniti, odnosno dopuniti. Navedeno rješenje nužno je radi što brže i učinkovitije ovrhe, kao i za sprečavanje dužnika da zloupotrebom svojih prava izbjegava ispunjenje obveze. Kontrola zakonitosti omogućena je kroz pravni lijek.

Kao pravni lijek kojim stranke mogu pobijati ovršni nalog određena je žalba, a odredbom članka 49. propisani su razlozi iz kojih se žalba može podnijeti. Osim žalbe iz članka 49., ovršenik ima pravo podnijeti i žalbu nakon proteka roka (članak 50.) ako koji od razloga zbog koji se može podnijeti žalba iz članka 49. nije mogao iz opravdanih razloga istaknuti u roku za žalbu. Odredbama ove glave propisano je i postupanje suda u povodu podnesene žalbe budući da odluka o podnesenoj žalbi čini prirodnu cjelinu s postupanjem javnog ovršitelja kada donosi ovršni nalog. Time je dana mogućnost strankama da putem suda ostvare zaštitu zakonitosti u postupanju javnog ovršitelja. Nadalje, propisane su vrste odluke koje javni ovršitelj donosi po prijedlogu za provedbu ovrhe (ovršni nalog i zaključak o provedbi ovrhe).

V Ovrha pred javnim bilježnicima (članci 57. do 65.)

Ovom glavom zakona propisano je postupanje javnog bilježnika u povodu ovrhovoditeljevog prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, kao i postupanje povodom izjavljenog pravnog lijeka protiv rješenja o ovrsi kojeg donese javni bilježnik. Kao i prema dosadašnjem uređenju javni bilježnici imaju ovlaštenje odrediti ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, s tom razlikom da više ne mogu odrediti ovrhu pojedinim sredstvom i na pojedinom predmetu ovrhe već isključivo na ovršenikovoju imovini koja može biti predmet ovrhe, bez navođenja sredstva i predmeta ovrhe. Takvo uređenje nužno je kako bi se ostavila mogućnost javnom ovršitelju da može slobodno birati sredstva i predmete ovrhe, a sve s ciljem što učinkovitije i brže naplate.

VI Ovrha pred sudom (članci 66. do 72.)

Glavom šestom Zakona propisano je postupanje pred sudom kada je to zakonom propisano, a što će biti samo u određenom broju slučajeva (primjerice prema Obiteljskom zakonu, Zakonu o arbitraži, Pomorskom zakonu itd.). Odredbama ove glave propisane su granice i vrijeme ovrhe te rad sudskog ovršitelja prilikom provedbe sudske ovrhe.

VII Prigovor treće osobe (članci 73. do 75.)

Odredbama ove glave uređen je prigovor treće osobe – institut na temelju kojeg osobe koje tvrde da u pogledu predmeta ovrhe imaju takvo pravo koje sprječava ovrhu ima pravo tražiti da se ovrha u tom predmetu proglašeni nedopuštenom. Propisan je rok od osam dana za podnošenje ovog prigovora te slučajevi kada se ne može izjaviti ovaj prigovor.

VIII Protuovrha (članci 76. do 78.)

Odredbama ove glave propisane su razlozi iz kojih ovršenik može u istom ovršnom postupku zatražiti od suda da naloži ovrhovoditelju da mu vrati ono što je ovrhom dobio. Prijedlog se može podnijeti u subjektivnom roku od tri mjeseca koji počinje teći od dana saznanja za razlog za protuovrhu. O podnesenom prijedlogu nadležan je odlučiti stvarno nadležan sud prema sjedištu javnog ovršitelja, kada ovrhu provodi javni ovršitelj. Protuovrha se provodi po ovome Zakonu.

IX Odgoda ovrhe (članci 79. do 84.)

Odredbama ove glave propisan je institut odgode ovrhe. Člankom 79. propisan je odgoda ovrhe na prijedlog ovrhovoditelja. Ovršenik ima pravo tražiti odgodu ovrhe pod uvjetom da plati jamčevinu, u kojem slučaju će ovršno tijelo odgoditi ovrhu. Također je propisano da osobe koje sukladno članku 15. stavku ovoga Zakona nisu dužne položiti jamčevinu kada se kao stranke pojavljuju u ovršnom postupku imaju pravo kod suda podnijeti prijedlog za odgodu ovrhe pod uvjetima propisanim u članku 80. stavku 5. Člankom 81. propisana je odgoda ovrhe na prijedlog treće osobe, a člankom 83. odgoda na temelju suglasnosti stranaka. Člankom 84. propisano je nastavljanje s postupkom po službenoj dužnosti (nakon proteka vremena za koje je određena odgoda ovrhe) i po prijedlogu stranaka (prije proteka vremena za koje je određena odgoda ovrhe). Ovisno o ovršnom tijelu koje je odlučilo o odgodi ovrhe odredbama ove glave propisano je i koje ovršno tijelo donosi odluku o nastavljanju postupka.

X Obustava i dovršetak ovrhe (članci 85. do 86.)

Odredbama ove glave propisana je obustava i dovršetak ovrhe. U stavku 1. i 2. članka 85. propisani su razlozi za obustavu ovrhe po službenoj dužnosti, a stavkom 3. i 4. razlozi za obustavu i rok u kojem ovršenik može predložiti obustavu ovrhe. Stavkom 5. i 6. propisan je vrsta odluke i tijelo koje donosi odluku o obustavi.

Člankom 86. propisano je kada će se ovrha smatrati dovršenom te je propisana obveza da se dovršetak ovrhe utvrdi posebnim rješenjem.

XI Opće odredbe za ovrha radi naplate novčane tražbine (članci 87. do 96.)

Odredbama ove glave propisan je opseg ovrhe koja se provodi radi naplate novčane tražbine, izuzimanje od ovrhe (zaštita ovršenika fizičke osobe, zaštita djelatnosti pravnih osoba i zaštita ovrhovoditelja, primanja koja su izuzeta od ovrhe i iznosi na kojima je ovrha ograničena, nekretnine koje ne mogu biti predmet ovrhe, pokretnine koje su izuzete od ovrhe te opseg

ovrhe na novčanim sredstvima na računima Države, općina, gradova i županija) te redosljed namirenja više ovrhovoditelja.

XII Ovrha na novčanoj tražbini ovršenika (članci 97. do 127.)

Ovrha na novčanoj tražbini provodi se pljenidbom, prijenosom, namirenjem, ako zakonom za pojedine slučajeve nije drugačije određeno. Učinak pljenidbe je da ovrhovoditelj stječe založno pravo na ovršenikovo novčanoj tražbini, a ovršeniku se zabranjuje njome raspolagati. Pljenidba je provedena dostavom ovršnog naloga, odnosno rješenja o ovrsi ovršenikovom dužniku.

Učinak prijenosa propisan je člankom 104., a on se sastoji u tome da ovrhovoditelj stječe ovlaštenje tražiti od ovršenika isplatu zaplijenjenog iznosa, ako je on dospio. Ako on nije dospio ovrhovoditelj stječe pravo obavljati radnje koje su potrebne radi očuvanja i ostvarenja prenesene tražbine. Ovrhovoditelj nije ovlašten na teret ovršenika zaključiti nagodbu, ovršenikovom dugu isplatiti dug ili prenesenim tražbinama inače raspolagati, kao ni sklopiti nagodbu s ovršenikovim dužnikom. da će o spornoj tražbini odluku donijeti izabrani sud. Člankom 105. propisanu su uvjeti za prijenos nedjeljive tražbine. Prijenos tražbine proveden je dostavom ovršnog naloga ili rješenja o ovrsi ovršenikovom dužniku. Ovršenikov dužnik ispunjava svoju obvezu uplatom novca na poseban račun javnog ovršitelja, odnosno uplatom na ovrhovoditeljev račun ako ovrhu provodi sud.

Člankom 111. propisano je namirenje ovrhovoditelja, kao posljednje sredstvo ovrhe koje se provodi nakon pljenidbe i prijenosa. Ovrhovoditelj se namiruje iz sredstava položenih kod javnog ovršitelja, uz odgovarajuću primjenu odredaba o namirenju u postupku radi naplate novčane tražbine na pokretninama.

Odredbama članka 112. do 117. propisan je ovrha na plaći i drugim novčanim primanjima, a na koju se primjenjuju odredbe odjeljka 1. do 4. ove glave. Na novčana sredstva koju su doznačena na račun kod banke ne primjenjuju se posebne odredbe o ovrsi na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima.

Odredbom članka 114. regulira se provedba ovrhe kada pravo na zakonsko uzdržavanje, odnosno pravo na rentu za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja prema istom ovršeniku. Ovom odredbom propisan je obveza razmjernog namirenja više ovrhovoditelja.

Odredbama članka 118. do 123. propisana je provedba ovrhe na novčanim sredstvima, koja provedba je u nadležnosti Agencije. Ovrha na novčanim tražbinama na računu provodi se tako što se nalaže Agenciji da izda banci nalog da novčani iznos za koji je ovrha određena prenese sa svih ovršenikovih računa na račun koji je određenu ovršnom nalogu ili rješenju o ovrsi.

Odredbama 124., 125. i 126. propisan je način provedbe ovrhe na temelju zapljene po pristanku ovršenika, zadužnice i bjanko zadužnice, odnosno isprava koje su na temelju ovoga Zakona po svojem pravnom učinku izjednačene s ovršnom ispravom.

Člankom 127. propisan je način provedbe ovrhe kada se prisilno ostvaruje tražbina ovrha po osnovi radnog odnosa koja je utvrđena u bruto iznosa.

XIII Ovrha na nekretnini (članci 128. do 177.)

Ovrha na nekretnini provodi se zabilježbom ovrhe u zemljišnoj knjizi, utvrđenjem vrijednosti nekretnine, njezinom prodajom i namirenjem ovrhovoditelja. Predmet ovrhe može biti nekretnina kao cjelina, idealni suvlasnički dio nekretnine, pravo građenja osnovano na nekretnini kada je na nekretnini izgrađena zgrada te pravo plodouživanja na nekretnini ili na njezinom idealnom dijelu. Dokaz o vlasništvu nekretnine pribavlja javni ovršitelj po službenoj dužnosti, osim ako ovrhu određuje i provodi sud ili ako ovrhu treba provesti na nekretnini koja u zemljišnoj knjizi nije upisana kao vlasništvo ovršenika a postoji isprava koja je

podobna za upis ovršenikovog prava. Nakon zabilježbe ovrhe ovrhovoditelj stječe pravo na namirenje i u slučaju da treća osoba kasnije stekne vlasništvo te nekretnine. Vrijednost nekretnine određuje ovršno tijelo koje provodi ovrhu po svojoj slobodnoj ocjeni, s tim što je u svojoj ocjeni vezano za sporazum stranaka ili nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka, ako stranke nisu postigle sporazum oko vrijednosti nekretnine. Zapljenjena nekretnina prodat će se na javnoj dražbi pri čemu stvarne služnosti, stvarni tereti i pravo građenja ne prestaju. Prodajom nekretnine ne prestaju ni osobne služnosti upisan eu zemljišnoj knjizi, kao ni ugovori o najmu, odnosno zakupu koji su u zemljišnoj knjizi upisani prije stjecanja založnog prava ili prava na namirenje. Založna prava uknjižena na nekretnini prestaju danom pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine kupcu makar se založni vjerovnici nisu u cijelosti namirili. Ti vjerovnici imaju pravo istaknuti prigovor nedostatka pokrića, što je propisano člankom 140. Zakona. Člankom 145. propisna je obveza potencijalnim kupcima da uplate jamčevinu iz koje će se namiriti troškovi koji su nastalu ako bi odustali od kupnje. . odredbom članka 146. propisano je da se ročište za dražbu može održati i kad na njemu sudjeluje samo jedan ponuditelja, a odredbom članka 147. propisano je tko ne može biti kupac. Kupovna se u plaća u roku kojeg odredi ovršno tijelo, a Zakonom je propisano postupanje u slučaju kada kupac radi plaćanja kupovnine treba uzeti kredit. Upis prava vlasništva u zemljišne knjige te brisanje prava i tereta moguće je provesti na temelju rješenja o dosudi nekretnine i potvrde ovršnog tijela da je kupac platio kupovninu. Navedene odluke koje donese javni ovršitelj imaju iste materijalnopravne učinke za stjecanje ili prestanak stvarnih ili obveznih prava kao da ih je donio nadležni sud. Nakon što donese rješenje o dosudi i nakon što kupac položi kupovninu, ovršno tijelo je obvezno donijeti zaključak o predaji nekretnine na temelju kojeg kupac može ostvariti svoje pravo da dođe u posjed kupljene nekretnine.

Nakon što donese zaključak o prodaji nekretnine ovršno tijelo je obvezno dovršiti postupak ovrhe namirenjem ovrhovoditelja i ostalih sudionika u postupku. Osobe koje se namiruju u postupku propisane su odredbom članka 157., a redoslijed njihovog namirenja odredbom članak 158. do 161. Osobe koje osporavaju nečije pravo na namirenje iz prodajne cijene, ako svoje tvrdnje dokazuju ispravama iz članka 163. stavak 1., imaju mogućnost da se o osporavanju odluči sud u ovršnom postupku, a u suprotnom bit će upućeni na parnicu.

Odredbama članka 164. do 168. propisane su posebne odredbe o načinu namirenja nekih tražbina (nedospjele tražbine, nedospjela tražbina povremenih davanja, tražbine uz uvjet, predbilježba založnog prava i zabilježba spora te zajedničke hipoteke).

Člancima 169. do 171. propisan je tijek ročišta za diobu, rješenje o namirenju i brisanje prava i tereta).

Odjeljkom 7. ove glave (članci 172. do 176) propisan je pravni položaj ovršenika i trećih osoba nakon prodaje nekretnine, dakle gubitak prava na posjed nekretnine i njihovo iseljenje.

Odredbom članka 177. propisan je način ovrhe na nekretnini koja nije upisana u zemljišnu knjigu zato što ona na tom području ne postoji ili zato što je uništena ili zato što nekretnina još nije upisan u zemljišnu knjigu.

XIV Ovrha na pokretninama (članci 178. do 211.)

Ovrha na pokretninama provodi se njihovom zapljenom, procjenom, oduzimanjem, otpremanjem, povjeravanjem na čuvanje, prodajom i namirenjem ovrhovoditelja iz iznosa dobivenog prodajom.

Zapljena pokretnina obavlja se njihovim popisom, osim ako zakonom nije drugačije propisano, što je slučaj kod zapljene motornih vozila. Popisati se mogu sve ovršenikove pokretnine koje se nalaze u ovršenikovom ili ovrhovoditeljevom posjedu. Ako se ovršenikove pokretnine nalaze u posjedu treće osobe mogu se popisati samo uz pristanak te osobe. Za bračne drugove se smatra da su suvlasnici u jednakim dijelovima.

Istodobno s popisom pokretnina obaviti će se i njihova procjena. Procjenu obavlja ovršno tijelo koje provodi ovrhu, osim ako se ta radnja ne prepusti javnom komisionaru. Pravo svake stranke je predložiti procjenu vrijednosti po ovlaštenom vještaku, u kojem slučaju troškove vještačenja predujmljuje predlagatelj.

Ako ovrhu provodi javni ovršitelj, ovrhovoditelj ima pravo predložiti da se zaplijenjene pokretnine predaju na čuvanje njemu ili trećoj osobi, pri čemu je dužan osigurati sve što je potrebno za urednu otpremu (oduzimanje). S druge strane, ako ovrhu provodi sud, ovrhovoditelj je dužan u prijedlogu za ovrhu navesti kome želi da se pokretnine povjere na čuvanje. Ovršno tijelo je dužno provjeriti jesu li ispunjeni uvjeti za njihov smještaj te oduzete pokretnine pratiti do mjesta gdje će biti smještene. Iznimno, ovršno tijelo nije dužno poduzeti navedene radnje ako je njihovu provedbu povjerilo javnom komisionaru.

Na oduzetim pokretninama ovrhovoditelj stječe založno pravo, a ako su pokretnine zaplijenjene u korist više ovrhovoditelja prednosni red založnih prava određuje se prema danu kada je popis obavljen, odnosno danu kada je stavljena zabilješka. Zabilješka o pljenidbi stavlja se u zapisnik o pljenidbi pokretnina ako se nakon pljenidbenog popisa odredi ovrha na tim pokretninama radi naplate druge tražbine istog ili drugog ovrhovoditelja.

Značajna novina koja se uvodi kod ovrhe na pokretninama je propisana člankom 186. ovoga Zakona. Naime, ovom odredbom propisna je ovlast javnog ovršitelja da posredno, odnosno suda neposredno da, sukladno odredbama Zakona o policijskim poslovima i ovlastima, zatraži od policije raspisivanje objave radi pronalaženja i oduzimanja predmeta koji se ne mogu pronaći.

Člankom 190. propisano je da između pljenidbe i prodaje mora proteći najmanje petnaest dana. Pokretnine se prodaju usmenom javnom dražbom ili neposrednom pogodbom, ako je riječ o pokretninama manje vrijednosti. Javnu dražbu provodi javni ili sudski ovršitelj, a prodaja se može povjeriti i javnom komisionaru. Oglas o objavi pokretnina objavljuje se na internetskoj stranici Komore, odnosno oglasnoj ploči suda. Na prvoj dražbi pokretnine se ne mogu prodati ispod dvije trećine njihove, a na drugoj jedne trećine procijenjene vrijednosti. Ako se stvari ne prodaju ni na drugoj dražbi ispunili su se uvjeti za obustavu postupka, a po pravomoćnosti rješenja kojim se obustavlja postupak na pokretninama ovršenik je ovlašten oduzete mu pokretnine preuzeti.

Člankom 193. propisane su obveze kupca koji je dužan kupovninu platiti odmah nakon zaključenja javne dražbe, kada ima pravo i kupljene pokretnine uzeti. Dužnost javnog, odnosno sudskog ovršitelja je prodane pokretnine predati kupcu, koji time postaje njihovim vlasnikom, neovisno od toga što uz ovrhovoditeljev pristanak kupac nije platio kupovninu. Kupcu ne pripadaju prava po osnovi odgovornosti zbog nedostatka stvari.

Odredbama članka 194. do 202. propisani su uvjeti, organizacija i provedba poslova te nadzor nad radom javnih komisionara. Dozvolu za obavljanje poslova javnih komisionara daje ured državne uprave u županiji nadležan za gospodarstvo prema sjedištu javne komisije prodavaonice, odnosno javnog komisionara. Hrvatska gospodarska komora nadležna je organizirati javne prodavaonice za obavljanje poslova javnog komisionara za područje jedne ili više županija, a ministarstvo nadležno za poslove gospodarstva može dozvoliti Hrvatskoj gospodarskoj komori da poslove javnog komisionara za određeno područje ili neke od poslova javnog komisionara povjeri fizičkoj ili pravnoj osobi na temelju provedenog natječaja. Člankom 197. propisana su prava i dužnosti komisionara.

Člancima 203. do 208. propisan je provedba ovrhe na motornim vozilima. Pljenidba motornih vozila obavlja se dostavom ovršnog naloga, odnosno rješenja o ovrshi nadležnoj policijskoj upravi koja vodi upisnik vozila. Nakon upisa zabilježbe vozila nije dopušten upis promjene prva vlasništva na motornom vozilu niti upis tereta na tom vozilu koji su utemeljeni na raspoložbi ovršenika, bez obzira na to kad je raspoložba poduzeta. Člankom 205. propisana je ovlast policije da u obavljanju policijskih poslova, na zahtjev ovršnog tijela koje provodi ovrhu, zadrži vozilo koje je predmet ovrhe, ako se ono nije moglo pronaći kod ovršenika. U

obavljanju te ovlasti, policija može izdati nalog postajama za tehnički pregled vozila i drugim pravnim osobama s javnim ovlastima koje u obavljanju svoje djelatnosti mogu doći do saznanja o mjestu gdje se vozilo nalazi da bez odgode obavijeste policiju o mjestu gdje se vozilo nalazi.

Motorna vozila prodaju se usmenom javnom dražbom ili neposrednom pogodbom, a kupci imaju pravo na dražbi sudjelovati anonimno kao bi ih se potaknulo na kupnju.

Odredbama članak 209. i 210. propisan je način namirenja jednog, odnosno više ovrhovoditelja.

XV Očevidnik nekretnina i pokretnina koje se prodaju u ovršnom postupku (članci. 212. do 213.)

Odredbama članka 212. i 213. propisana je obveza vođenja očevidnika nekretnina i pokretnina koje se prodaju u ovršnom postupku, a kojeg vodi Hrvatska gospodarska komora. Očevidnik se vodi o svim nekretninama koje se prodaju u ovršnom postupku, kao i pokretnina ako je njihova procijenjena vrijednost veća od 50.000,00 kuna. Propisano je koje podatke sadrži očevidnik o nekretnina i pokretninama. Očevidnik je javan, a dostupnost podataka osigurana je preko internetskih stranica. Člankom 212. propisna je dužnost ovršnih tijela da bez odgode dostavi podatke propisane zakonom te obveza Hrvatske gospodarske komore da bez odgode upiše podatke u očevidnik.

XVI Ovrha na tražbini da se predaju ili isporuče pokretnine ili da se preda nekretnina (članci 214. do 220.)

Glavom šesnaestom propisana je ovrha na tražbini da se predaju ili isporuče pokretnine ili da se preda nekretnina. Člankom 214. propisano je da se ovrha provodi zapljenom, prodajom i prijenosom tražbine na ovrhovoditelja te prodajom stvari. Stavkom 1. članka 215. propisano je provedba ovrhe u slučaju kad ovršenikova tražbina nije dospjela, a stavkom 2. mogućnost podnošenja tužbe protiv ovršenikovog dužnika ako on nije voljan predati stvari ovrhovoditelju. Stavkom 3. je propisano da će, ako ovršni nalog, odnosno rješenje o ovrsi ne postane pravomoćno ili naknadno bude ukinuto ili preinačeno, parnični sud odbiti tužbeni zahtjev iz stavka 2. članka 215.

Odredbama članka 217. do 220. propisana provedba ovrhe kojom se na ovrhovoditelja prenesi ovršenikova tražbina da mu se predaju pokretnine ili nekretnine. Člankom 217. propisano je da će se ovršenikovom dužniku naložiti da pokretnine preda ovrhovoditelju ili drugoj osobi na čuvanje. Prodaja tih pokretnina propisa je odredbom članak 218. kojom se upućuje na odgovarajuću odredbu zakona o ovrsi na pokretninama. Na isti način je propisan i ovrha radi predaje nekretnine uz upućivanje na odgovarajuću odredbu ovrha na nekretninama.

XVII Ovrha na dionici za koju nije izdana isprava o dionici te na udjelu odnosno poslovnom udjelu u trgovačkom društvu (članci 221. do 224.)

Odredbama ove glave propisan je ovrha na dionici za koju nije izdana isprava o dionici te na udjelu odnosno poslovnom udjelu u trgovačkom društvu koja se provodi njihovom procjenom, prodajom i namirenjem ovrhovoditelja.

Pljenidba dionice za koju nije izdana isprava o dionici obavlja se dostavom ovršnog naloga, odnosno rješenja o ovrsi dioničkom društvu, čime ovrhovoditelj stječe založno pravo. Nakon dostave ovršnog naloga, odnosno rješenja o ovrsi društvo ne smije u odnosu na zaplijenjene dionice obaviti nikakve upise na temelju raspoložbi ovršenika jer u protivnom odgovara za štetu koju nanese ovrhovoditelju.

Zaplijenjena dionica može se prodati na dražbi ili neposrednom pogodbom. Procjenu vrši javni ili sudski ovršitelj neposredno ili putem vještaka ili ovlaštenih procjenitelja.

Prodaja se obavlja uz odgovarajuću primjenu odredba o ovrsi na pokretninama pri čemu se mora voditi računa o tržišnim uvjetima. Člankom 224. propisano je da se u provedbi ovrhe na poslovnom udjelu u trgovačkom društvu na odgovarajući način primjenjuje odredaba o ovrsi na dionici za koju nije izdana isprava o dionici.

XVIII Ovrha na vrijednosnim papirima koji su ubilježeni na računima kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva (članci 225. do 228.)

Ovrha na vrijednosnim papirima koji su ubilježeni na računima kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva (dalje u tekstu: SKDD) provodi se pljenidbom vrijednosnice, njezinom procjenom, prodajom i namirenjem.

Pljenidba vrijednosnice obavlja se dostavom ovršnog naloga, odnosno rješenja o ovrsi SKDD i izdavatelju kao ovršenikovom dužniku (ako su vrijednosnice dužnički vrijednosni papiri), čime ovrhovoditelj stječe založno pravo.

Procjenu vrijednosnica obavlja za to ovlaštena osoba, a toj osobi povjerava se i njihova prodaja. Ovlaštena osoba dužna je u svoje, a za račun osobe koja je kao njihov vlasnik upisana na računima SKDD, odnosno skrbničkoj knjizi ovlaštenog društva pokušati provesti prodaju zaplijenjenih vrijednosnica na uređenom javnom tržištu, provedbom javne dražbe ili na koji drugi zakonom dopušteni način.

Odredbom članka 228. propisano je da se na odredbe ove glave na odgovarajući način primjenjuju odredbe o ovrsi na pokretninama.

XIX Ovrha na drugim imovinskim odnosno materijalnim pravima (članak 229.)

Odredbom članka 229. propisano je da se ovrhu na drugim imovinskim odnosno materijalnim pravima provodi pljenidbom tog prava i njegovim unovčenjem u skladu s odredbama o prodaji pokretnina.

XX Sudski penali (članci 230. do 231.)

Odredbama ove glave propisano je pravo ovrhovoditelja tražiti da se radi ostvarenja njegove nenovčane tražbine ovršno tijelo izrekne penale, odnosno određeni iznos novca za svaki dan kašnjenja ili drugu jedinicu vremena. Iznos penala koji se mogu izreći propisan je odredbom članka 16. ovoga Zakona. Plaćanje penala može tražiti do dana podnošenja prijedloga za ovrhu radi ostvarenja nenovčane tražbine.

XXI Ovrha radi predaje i isporuke pokretnina (članci 232. do 236.)

Člankom 232. propisano je da kod ovrhe radi predaje jedne ili više stvari koje se nalaze kod ovršenika javni ili sudski ovršitelj oduzima te stvari od ovršenika i predaje ih uz potvrdu ovrhovoditelju. Na isti način provodi se i ovrha kada se stvari nalaze kod treće osobe koja ih je voljna predati ovršitelju. Ako treća osoba nije voljna predati stvari ovrhovoditelj može predložiti da se na njega prenese ovrhovoditeljeva tražbina prema trećoj osobi u kojem slučaju se primjenjuju odredbe o ovrsi na tražbini da se predaju ili isporuče pokretnine.

Člankom 233. propisna je provedba ovrhe radi predaje stvari koje se nisu mogle pronaći kod ovršenika ni kod treće osobe. U navedenom slučaju ovršno tijelo procjenjuje vrijednost te stvari i nalaže ovršeniku da ovrhovoditelju u određenom roku isplati iznos iz te vrijednosti. Prijedlog da se ovrha provede na navedeni način mora se podnijeti u roku od osam dana od dana obavijesti da stvari nisu nađene, a ako ovrhovoditelj ne podnese prijedlog iz stavka 1. iz

ovog članak propusti u roku od osam dana od obavijesti da stvari nisu nađene ovršno tijelo će obustaviti ovrhu.

Ovrha radi isplate vrijednosti stvari može se tražiti prije pravomoćnosti rješenja kojim se ovršeniku nalaže isplatiti vrijednost stvari, a najkasnije u roku od 15 dana od pravomoćnosti tog rješenja. Ako ovrhovoditelj u roku od 15 dana od pravomoćnosti rješenja ne zatraži provedbu ovrhe, ovršno tijelo će obustaviti ovrhu, ukinuti rješenje kojim se nalaže platiti vrijednost stvari koja se nije mogla naći i druge provedene radnje.

Ovrhovoditelj ima pravo istovremeno podnijeti zahtjev iz članka 232. stavka 1. i 2. i prijedlog za donošenje rješenja iz ovog članka. Ovršno tijelo može započeti s provedbom ovrhe radi naplate vrijednosti stvari koje se nisu mogle pronaći, ali radnje unovčenja zaplijenjenih dijelova ovršenikove imovine ili prijenos sredstava s njegovog računa ne mogu se provesti prije nego što se utvrdi da se ovrha iz članka 232. stavka 1. i 2. nije mogla provesti.

Ako se ovrha iz članka 232. stavka 1. i 2. provede, ovršno tijelo će po službenoj dužnosti obustaviti ovrhu te ukinuti rješenje iz stavka 1. članak 233. i druge provedene radnje, a ovrhovoditelj snosi u cijelosti troškove izazvane prijedlogom da se postupci iz tih članaka istovremeno provedu.

Člancima 234. i 235. propisana je ovrha radi isporuke zamjenjivih stvari koje se nalaze kod ovršenika ili treće osobe, odnosno ovrha kad zamjenjive stvari nisu nađene niti kod ovršenika niti kod treće osobe.

XXII Ovrha radi ispražnjenja i predaje nekretnine (članci 237. do 240.)

Ovrha radi ispražnjenja i predaje nekretnine provodi se tako da javni ili sudski ovršitelj udalji osobe i ukloni stvari s te nekretnine te preda nekretninu ovrhovoditelju. Ispražnjenju i predaji nekretnine može se pristupiti nakon proteka osam dana od dana dostave ovršnog naloga, odnosno rješenja o ovrsi ovršeniku i prije njegove pravomoćnosti. Ako se ovršeniku nije moglo dostaviti rješenje o ovrsi, sud može postaviti privremenog zastupnika

Pokretnine koje su uklonjene s nekretnine predaju se ovršeniku, a ako on nije nazočan odraslom članu njegova kućanstva. Ako se stvari ne mogu predati članu njegovog kućanstva, mogu se predati na čuvanje drugoj osobi na trošak ovršenika ili ovrhovoditelju.

Člankom 239. propisano je da ovršno tijelo po službenoj dužnosti odrediti prodaju stvari za račun ovršenika ako ovaj u određenom roku ne zatraži njihovu predaju i ne naknadi troškove čuvanja.

Člankom 240. propisano je da ovrhovoditelj može u prijedlogu za ovrhu zatražiti da se provede ovrha na ovršenikovim pokretninama koje treba ukloniti s nekretnine radi naplate troškova ovršnog postupka.

XXIII Ovrha radi ostvarenja tražbine na radnju, trpljenje ili nečinjenje (članci 241. do 246.)

Ovrha radi ostvarenja tražbine na radnju, trpljenje ili nečinjenje ovisi od toga da li radnju može obaviti druga osoba ili je može obaviti samo ovršenik. Ako radnju može obaviti samo ovršenik onda se ona provodi se tako da ovršno tijelo ovlašćuje ovrhovoditelja da u određenom roku na trošak ovršenika povjeri drugoj osobi da tu radnju obavi ili da je obavi on sam. Ako radnju može obaviti samo ovršenik ovršno tijelo će odrediti primjereni rok za ispunjenje obveze i istovremeno zaprijetiti da će ovršeniku izreći novčanu kaznu ako u roku koji mu je određen ne ispuni obvezu. Prije izricanja novčane kazne ovršno tijelo će omogućiti ovršeniku da se očituje, a po potrebi će održati i ročište radi izvođenja dokaza.

Člankom 243. propisan je ovrha radi ostvarenja obveze na trpljenje i nečinjenje ovršno tijelo rješenjem naložiti ovršeniku da se ponaša u skladu sa svojom obvezom i istovremeno mu zaprijetiti kaznom u skladu s odredbama članka 17. Zakona. Dakle, ovršno tijelo može

ovršeniku zaprijetiti novčanom kaznom ili kaznom zatvora, s tim da javni ovršitelj ne može zaprijetiti i izreći novčanu kaznu. Na temelju odrede iz članka 17., prijetnju zatvorom i izricanje zatvorske kazne u isključivoj je nadležnosti suda, a ovrhovoditelj je dužan prijedlog da se ovršeniku izrekne novčana kazna mora podnijeti u roku od 15 dana od dana saznanja da ovršenik postupa protivno svojoj obvezi.

XXIV Ovrha radi vraćanja zaposlenika na rad, odnosno službu (članak 247. do 249.)

Odredbama ove glave propisano je da se radnika na rad, odnosno službu provodi izricanjem novčanih kazni. U tom slučaju radnik ima pravo tražiti da se odredi i ovrha na plaći koju bi ostvario da ga je poslodavac vratio na rad.

XXV Ovrha diobom stvari (članci 250. do 253.)

Ovrha diobom stvari može provesti fizičkom diobom i prodajom stvari o čemu odlučuje ovršno tijelo pred kojim se vodi postupak

XXVI Ostvarenje tražbine na davanje izjave volje (članci 254. do 255.)

Odredbama ove glave propisano je ostvarenje ovrhovoditeljeve tražbina na davanje izjave. Davanje te izjave može biti bezuvjetno ili uvjetno, međutim u oba slučaja zapravo nema provedbe ovrhe niti je ona potrebna. Navedeno stoga što je ovim odredbama propisana presumpcija kada se smatra da je ovršenik dao izjavu koja čini ovrhovoditeljevu tražbinu

Osiguranje – Glave XXVII do XXXIII (članci 256. do 324.)

Ovršnim zakonom propisani su i postupci osiguranja. Postupci osiguranja koje propisuje Ovršni zakon su: osiguranje prisilnim zasnivanjem založnog prava na nekretnini, sudsko i javnobilježničko založno pravno osiguranje na temelju sporazuma stranaka, sudsko i javnobilježničko osiguranje prijenosom vlasništva na stvari i prijenosom prava, osiguranje prethodnom ovrhom, osiguranje prethodnim mjerama i privremen mjere.

XXXIV POSTUPAK ZA IZDAVANJE POTVRDE O EUROPSKOM OVRŠNOM NALOGU ZA NESPORNE TRAŽBINE TE ZA ODREĐIVANJE I PROVEDBU OVRHE NA TEMELJU EUROPSKOG OVRŠNOG NALOGA (članci 325. do 333.)

Ovom glavom propisna je postupak za izdavanje potvrde o europskom ovršnom nalogu za nesporne tražbine te za određivanje i provedbu ovrhe na temelju europskog ovršnog naloga. Na predloženi način, osiguravaju se uvjeti za primjenu odredaba Uredbe br. 805/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. godine kojom se uvodi europski nalog za izvršenje nespornih zahtijeva.

Kaznene Odredbe (članci 334. do 335.)

Kaznenim odredbama propisni su prekršaji koji se mogu izreći na temelju ovoga Zakona.

Prijelazne i završne odredbe (članci 336. do 340.)

Prijelaznim odredbama propisan je način postupanja s predmetima u tijeku, donošenje podzakonskih akata i rokovi za njihovo donošenje. Propisane su odredbe koje stupaju na snagu 1. siječnja 2012., 1. siječnja 2011., danom prijama Republike Hrvatske u punopravno

članstvo Europske Unije, kao i da Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave Zakona u „Narodnim novinama“.

IV. SREDSTVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Radi uspostave zakonodavnog okvira za uvođenje i rad javnih ovršitelja, Ovršni zakon i Zakon o javnim ovršiteljima, u 2010. godini potrebna sredstva iznose 85.311,00 kn. U 2011. godini u Državnom proračunu Republike Hrvatske potreban je iznos sredstava od 314.688,00 kn, a u 2012. Državnom proračunu Republike Hrvatske potreban je iznos sredstava od 60.000,00 kn.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU OVIM KONAČNIM PRIJEDLOGOM U ODNOSU NA ONA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU RAZLIKE NASTALE

Konačni prijedlog Ovršnog zakona razlikuje se od prijedloga Ovršnog zakona s konačnim prijedlogom Zakona koji je bio u prvom i drugom čitanju 9. srpnja 2010. i 1. listopada 2010., u tome što su djelomično prihvaćeni prijedlozi nadležnih odbora Hrvatskog sabora, i to: Odbora za pravosuđe i Odbora za zakonodavstvo.

Primjedbe i prijedlozi izneseni tijekom rasprave u Hrvatskom saboru u bitnome su se odnosili na pitanje dualiteta u ovlastima javnih ovršitelja i javnih bilježnika u određivanju ovrhe na temelju vjerodostojne isprave, pojednostavljenja procedure u pogledu pravnih lijekova te je ukazano na potrebu nomotehničke dorade Konačnog prijedloga zakona, posebno u pogledu prijelaznih i završnih odredaba.

S obzirom na to su djelomično prihvaćeni prijedlozi i primjedbe nadležnih odbora Hrvatskog sabora te primjedbe i prijedlozi istaknuti tijekom plenarne sjednice, u Konačnom prijedlogu zakona izmijenjene su pojedine odredbe kako slijedi:

Članak 1.

Izvršeno je nomotehničko poboljšanje stavka 2. i 4. ovoga članka tako da je u skladu s primjedbom Odbora za zakonodavstvo u stavku 2. izbrisana riječ „izričito“. Druga rečenica stavka 4. postala je samostalni stavak 5.

Članak 2.

U skladu s prijedlozima i primjedbama iznesenim tijekom rasprave na plenarnoj sjednici Hrvatskog sabora, gdje je otvoreno pitanje dualiteta ovlasti javnih ovršitelja i javnih bilježnika u određivanju ovrhe na temelju vjerodostojnih isprava (dualitet je uveden tijekom drugog čitanja), u ovom članku stavku 1. točka 9. je izmijenjena tako da su brisane riječi: „određivanje i“. U stavku 1. izmijenjena je točka 11. tako da je izraz: „ovršno tijelo“ zamijenjeno izrazom: „javni bilježnik ili sud“. Točka 14. stavka 1. ovoga članka je jezično poboljšana, dok je u točka 17. izmijenjena tako da je izraz: „ovršno tijelo“ zamijenjeno izrazom: „sud“ čime je izvršeno pravno usklađenje s odredbom članka 17. Konačnog prijedloga ovoga zakona.

Članak 3.

U skladu s primjedbama Odbora za zakonodavstvo u stavku 1. i 3. ovoga članka izvršena su jezična i nomotehnička poboljšanja.

Članak 4.

Članak je nomotehnički doraden tako da su dodani novi stavci 3. i 4. kojima je na jasniji način uređena ovlasti i postupanje javnog izvršitelja pri provedbi ovrhe u domu ovršenika neradnim danom ili noću, kao i vrsta odluke suda koji je u tom slučaju nadležan dati odobrenje.

Članak 5.

Članku je dodan stavak 2. koji uređene procesne posljedice nepostupanja ovrhovoditelja, odnosno predlagatelja osiguranja pri podnošenju prijedloga kojim se pokreće postupak na imovini strane države u Republici Hrvatskoj, a radi jasnoće i logične cjeline zakonskog teksta.

Članak 7.

Naslov iznad članka 7. sadržajno i nomotehnički je poboljšán tako da je brisan izraz: „i spisi“ s obzirom na to da se u članku ne uređuje pitanje postupanja sa spisima.

Članak 9.

U članku 9. stavak 3. je brisan s obzirom na to da sastav drugostupanjskog tijela proizlazi iz odredbe stavka 4. ovoga članka. Dosadašnji stavci 4., 5., 6. i 7. u članku 9. postali su članci 3., 4., 5. i 6.

Članak 10.

Prihvaćen je prijedlog iznesen tijekom rasprave na plenarnoj sjednici Hrvatskog sabora u pogledu pojednostavljenja procedure povodom pravnih lijekova. Naslov iznad članka 10. je izmijenjen tako da glasi: „Žalba“. Članak 10. je izmijenjen u cjelini radi pojašnjenja nadležnosti tijela koja odlučuju po izjavljenom pravnom lijeku i samom pravu na izjavljivanje pravnog lijeka (žalba). Dosadašnji stavci 3., 4. i 5. u članku 10. postali su članci 5., 6. i 7.

Članak 11.

U stavku 2. izbrisane su riječi: „i prigovor“.

Članci 12., 13. i 14.

Članak 12. stavak 2. i članak 13. stavak 2. i članak 14. stavak 7. su jezično poboljšani.

Članak 17.

Naslov iznad članka je izmijenjen tako da je dodan izraz: „i kazna zatvora“ čime je izvršeno sadržajno usklađenje s tekstom navedene odredbe. Stavak 10. je nomotehnički poboljšán.

Članak 18.

Članak je nomotehnički, jezično i sadržajno poboljšán i doráđen.

Članci 19. i 22.

Članak 19. stavak 1. te stavci 1. i 6. članka 22. su jezično poboljšani.

Članak 32.

Stavci 3. i 4. su nomotehnički i terminološki usklađeni s odredbom članka 10.

Članak 33.

U skladu s prijedlozima i primjedbama iznesenim tijekom rasprave na plenarnoj sjednici Hrvatskog sabora, gdje je otvoreno pitanje dualiteta ovlasti javnih izvršitelja i javnih bilježnika u određivanju ovrhe na temelju vjerodostojnih isprava (dualitet je uveden tijekom drugog čitanja), u stavku 1. ovoga članka brisana je prva rečenica. U stavku 2. brisana je riječi: „ovrhovoditeljvim“ kao suvišna.

Članak 34.

U članku je izmijenjen stavak 3. tako da je izraz: „ovršno tijelo kojem je prijedlog podnesen“ zamijenjen izrazom. „javni izvršitelj odnosno sud“. Dodana je rečenica „Prijedlog za ovrhu uz koji nisu podnesene isprave iz stavka 2. ovoga članka odbacit će nadležni sud“. Stavak 4. je, uz izmijene, pozicioniran u članak 5.

Članak 35.

U skladu s prijedlozima i primjedbama iznesenim tijekom rasprave na plenarnoj sjednici Hrvatskog sabora, tekst navedene zakonske odredbe je pravno, nomotehnički i jezično izmijenjen i doráđen. S obzirom na napuštanje dualiteta u ovlasti javnih izvršitelja i javnih bilježnika u određivanju ovrhe na temelju vjerodostojne isprave stavci 1., 3. i 5. su izmijenjeni, a također je, radi usklađenja s odredbom članka 18. Konačnog prijedloga ovoga zakona te poštivanja načela ekonomičnosti i efikasnosti postupka, propisana dužnost ovršnog tijela da po službenoj dužnosti pribavi osobni identifikacijski broj ovršenika kada on nije naznačen već u prijedlogu.

Članci 36., 37. i 38.

U skladu s prijedlozima i primjedbama Odbora za zakonodavstvu članak 36. stavak 2., članka 37. stavak 1. i članak 38. su nomotehnički i jezično poboljšani. Također je u članku 36. dodan stavak 5. kojim je riješena dvojba u pogledu postupanja ovršnog tijela u slučaju kada je ovrhovoditelj izjavio da je tražbina u cijelosti ili djelomično namirena.

Članci 39.

U članku 39. brisan je stavak 2., a u stavku 4. je izbrisan izraz : „određivanje ili“ u skladu s prihvaćenim prijedlozima i primjedbama iznesenim tijekom rasprave na plenarnoj sjednici Hrvatskog sabora, vezano uz preispitivanje dualiteta u ovlastima javnog

ovršitelja i javnog bilježnika za određivanje ovrhe na temelju vjerodostojne isprave. Stavak 3. je nomotehnički poboljšan.

Članci 40. i 41.

Članci 40. i 41. su nomotehnički i jezično doradjeni i poboljšani pa je u skladu s navedenim u članku 41. stavak 2. brisan jer je sadržajno integriranu stavak 1. toga članka.

Članci 42., 43. i 44.

Članci su nomotehnički i jezično doradjeni i poboljšani.

Članci 45.

U stavku 2. članka 45. dodana je rečenica kojom je riješeno pitanje sukoba mjesne nadležnosti u postupku pred javnim izvršiteljem. Stavci 3. i 4. su izbrisani u skladu s prijedlozima i primjedbama iznesenim tijekom rasprave na plenarnoj sjednici Hrvatskog sabora u vezi s pitanjem dualiteta u ovlastima javnih izvršitelja i javnih bilježnika kod određivanja ovrhe na temelju vjerodostojnih isprava.

Članak 47.

U skladu s primjedbama i prijedlozima Odbora za zakonodavstvo stavak 1. je nomotehnički poboljšan, stavak 3. nomotehnički i terminološki usklađeni s odredbom članka 10., a stavak 7. pravno poboljšan.

Članak 48.

Članak je pravno pojednostavljen i uređen.

Članak 49.

Stavci 1., 2. i 3. su nomotehnički i terminološki usklađeni s odredbom članka 10.

Članak 50., 51., 52., 53., 54. i 55.

Članci i naslov iznad članka 50. su nomotehnički i terminološki usklađeni s odredbom članka 10.

Članak 56.

Članak je pravno i jezično poboljšan.

Članci 57. i 58.

U skladu s prijedlozima i primjedbama iznesenim tijekom rasprave na plenarnoj sjednici Hrvatskog sabora u vezi s pitanjem dualiteta u ovlastima javnih izvršitelja i javnih bilježnika kod određivanja ovrhe na temelju vjerodostojnih isprava, stavak 2. članka 57. i članak 58. su pravno doradjeni. U stavku 2. članka 57. dodana je rečenica kojom je riješeno pitanje sukoba mjesne nadležnosti u postupku pred javnim bilježnikom.

Članak 60., 61., 62., 63 i 64.

Članci i naziv iznad članka 60. su nomotehnički i terminološki usklađeni s odredbom članka 10. U članku 60. dodan je novi stavak 2. kojim je propisana suspenzivnost žalbe podnesene protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, a dosadašnji stavci 2., 3., 4. i 5. su postali stavci 3., 4., 5. i 6.

Članak 66.

Članak je nomotehnički poboljššan.

Članak 67.

Članku su dodani stavci 2. i 3. radi pojašnjenja nadležnosti tijela koja odlučuju po izjavljenom pravnom lijeku i samom pravu na izjavljivanje pravnog lijeka čime su prihvaćene primjedbe i prijedlozi istaknuti tijekom rasprave na plenarnoj sjednici Hrvatskog sabora.

Članci 80., 85., 88., 95., 96., 97., 112.

U članku 80. stavci 1., 5., 6. i 8., članak 85. stavak 1. i 4., članak 88. stavak 4., članak 95. stavak 3., članak 96., članak 97. i članak 112. stavak 1. su nomotehnički poboljšani. Također, u članku 85. dodan je novi stavak 7. kojim je propisan način postupanja ovršnog tijela u slučaju kada je stranka umrla ili prestala postojati prije pokretanja postupka.

Članak 115.

Članak 115. i naslov iznad članka su pravno i jezično usklađeni sa Zakonom o radu („Narodne novine“ broj 149/09).

Članak 118.

Stavak 2. ovog članka je pravno poboljššan tako da bude jasniji način na koji Agencija provodi rješenje o ovrsi kada joj ga ovrhovoditelj izravno dostavi.

Članak 121.

Članak je nomotehnički poboljššan.

Članak 122.

Članak je u cijelosti izmijenjen radi bolje zaštite primanja koja su izuzeta od ovrhe ili na kojima je ovrha ograničena, čime je otklonjena dvojba u pogledu zaštite tih primanja.

Članci 124. i 125.

Članci su nomotehnički i pravno poboljšani.

Članak 126.

Članak je pravno i nomotehnički poboljšán. U stavku 5. riječ: „vjerodostojna“ zamijenjena je riječju: „istinita“ te su nadodane riječi: „te podatke o vjerovniku“.

Članak 138.

U skladu s primjedbama i prijedlozima Odbora za zakonodavstvo stavak 2. je nomotehnički poboljšán.

Članci 139. i 172.

Članak 139. stavak 3. i članci 172. su nomotehnički poboljšáni.

Članak 186.

Stavak 2. ovoga članka je pravno poboljšán tako da je propisan rok u kojem javni ovršitelj mora odrediti ponovnu pljenidbu po službenoj dužnosti.

Članak 187.

Stavak 2. ovoga članka je jezično i nomotehnički poboljšán.

Članak 205.

Članak je nomotehnički poboljšáni i terminološki usklađen sa Zakonom o sigurnosti prometa na cestama („Narodne novine“ broj 67/08).

Članci 211., 216., 222. i 227.

Članci 211., 216., stavak 2. u članku 222. i stavak 2. članka 227. su nomotehnički poboljšáni.

Članci 242. i 243.

U skladu s primjedbama i prijedlozima Odbora za zakonodavstvo stavak 2. članka 242. te stavak 1. i 8. članka 243. su nomotehnički poboljšáni.

Članak 249.

Članak i naslov iznad članka su pravno i terminološki usklađeni s odredbama Zakona o radu („Narodne novine“ broj 149/09).

Članci 251., 259., 260. i 267.

Članci 251., 259., 260. i stavak 4. članka 267. su nomotehnički poboljšáni.

Članci 271. i 277.

Članci su pravno i nomotehnički dorađeni s obzirom na obvezu vođenja knjige položenih ugovora i drugih upisnika.

Članak 282.

Stavak 3. je dopunjen riječima: „ako drugim zakonom nije drugačije propisano“ kako bi se izbjegla mogućnost različitog tumačenja vremena kada se stječe pravo koje je predmet javnobilježničkog osiguranja.

Članci 284., 288. i 289.

U članku 284. stavci 1. i 3., stavak 6. članka 288. te stavak 1. članka 289. su nomotehnički poboljšani.

Članci 291., 292. i 293.

U članku 291. stavci 1., 7., 8., 11. i 12., članak 292. i stavci 2. i 4. članka 293. su nomotehnički poboljšani.

Članci 295., 302. i 305.

Članak 295. stavak 4., točke 1. i 4. stavka 1. članka 302. i članka 305. stavak 3. su nomotehnički poboljšani.

Članci 332., 333. i 334.

Članci su nomotehnički poboljšani.

Članci 335., 336. i 337.

U članku 335. stavci 1. i 2. te točka 1. stavka 1. članka 337. su nomotehnički i jezično poboljšani. Stavak 3. članka 335. je brisan, a u članku 336. je dodan novi stavak 3. koji propisuje rok za donošenje podzakonskog akta o uvjetima, rokovima i načinu postupanja Agencije, banke, ovršenika i drugih subjekata prema članku 122. ovoga Zakona.

Članci 339. i 340.

Odredbe o prestanku važenja odredbi Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 67/08) i stupanje na snagu novog Ovršnog zakona su međusobno usklađene te nomotehnički poboljšane u skladu s prijedlozima i primjedbama Odbora za zakonodavstvo.

VI. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

Članak 2.

Prijedlozi i primjedbe Odbora za zakonodavstvo u odnosu na uvrštavanje definicije ovršne i vjerodostojne isprave nisu prihvaćene iz razloga što je pojam ovršne odnosno vjerodostojne isprave definiran u članku 21. (pojam ovršne isprave i vrste ovršnih isprava) i članku 27. (pojam vjerodostojne isprave i njezina podobnost za određivanje ovrhe), a koju koncepciju je prema mišljenju predlagatelja valja zadržati.

Članak 20.

U odnosu na ukazanu situaciju da bi vjerovnici prema prijedlogu Ovršnog zakona imali tri pravne zaštite za istu tražbinu (tužba prema Zakonu o parničnom postupku, platni nalog i prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave) valja reći da je institut vjerodostojne isprave predviđen kao institut i u novom ovršnom sustavu prvenstveno. Navedeno i s obzirom na činjenicu uvođenja europskog ovršnog naloga, odnosno stvaranja uvjeta za neposrednu primjenu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeće broj 805/2004 od 21. travnja 2004. kojim je uveden europski ovršni nalog za izvršenje nespornih zahtjeva.

Članak 39.

Primjedba i prijedlog da se ovršni predmeti dodjeljuju primjenom sudske dodjele ostavinskih predmeta javnim bilježnicima nije prihvaćena budući da javni ovršitelji nisu povjerenici suda kao što su to javni bilježnici u ostavinskim predmetima. Način izbora javnog ovršitelja predložen je odredbom članka 39. stavak 2. Konačnog prijedloga zakona, čime je prema mišljenju predlagatelja postignuta ravnoteža između potpuno slobodnog izbora tijela s javnim ovlastima ovršnog tijela u ovrsi i ograničenja slobodne volje stranaka u izboru ovršnog tijela.

Članak 41.

Prijedlog kojim je ukazano na smisao određivanja ovrhe od strane suda nije prihvaćen s obzirom na to da je drugim propisima uređena nadležnost sudova za određivanje i provedbu ovrhe na temelju odluke stranog suda, domaćeg ili stranog pravorijeka.

Članak 42.

Prijedlog da se nadzor nad javnim ovršiteljima povjeri samo jednoj vrsti sudova nije prihvaćena budući da je člankom 42. Konačnog prijedloga zakona predložena kontrola redovnih (općinskih) i specijaliziranih (trgovačkih) sudova ovisno o nadležnosti suda za određivanje i provedbu ovrhe donesenih u sporovima iz njihove stvarne nadležnosti u parničnom postupku. Navedeno stoga što je kontrolu zakonitosti po odlukama javnog ovršitelja potrebno povjeriti onom sudu koji redovno odlučuje u toj vrsti spora u parničnom postupku.

Članci 139. i 187.

Nije prihvaćen prijedlog Odbora za zakonodavstvo u odnosu na različit postupak procjene vrijednosti nekretnine i pokretnine s obzirom na specifičnosti, značaj i posljedice provedbe ovrhe na ta dva predmeta ovrhe.